

BERXWEDAN

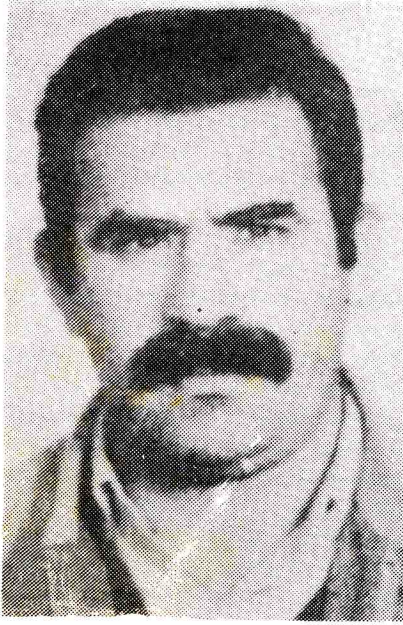
BERXWEDAN JIYANE

Sayı: 9/Nisan 1985/ 1.50.-DM

ERNK KURULDU

PKK GENEL SEKRETERİ A. ÖCALAN :

**“KUKC’NİN İLANI HALKIMIZIN
TARİHİ DİRENİŞ KARARIDIR”**

**Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi’nin İlanıyla İlgili
Olarak; Kürdistan Halkının Ulusal Önderi ve PKK
Genel Sekreteri Abdullah Öcalan Bir Konuşma Yaptı**

*Konuşmasının ilk bölümünde kurulan
Cephenin anlamı ve önemine, dayandığı
tarihsel siyasal temellere ve direnişe sahip
çıkmanın anlamına değinen A. ÖCA-
LAN şunları söyledi:*

Bugün bir cephe ilanına gidiliyor.
Halkımızın topyekün direnişinin ilanı olan
bu durum, direnişin tek çıkar yol oldu-
ğunun bütün bir halk tarafından benimsendi-
ğinin de açık bir ilanidir. Bizi böyle bir
direnmeye iten neden, her şeyden önce

içinde yaşadığımız bu gerçekliktir. Halk
olarak ne kadar zayıf, güçsüz ve olanak-
sızlıklar içerisinde olursak olalım ve yine
düşman, ne kadar barbar, güçlü ve geniş
olanaklara sahip olursa olsun bundan
başka verebileceğimiz bir karar da yoktur.
Çağdaş bir insan olarak yaşamak isteyen,
yurtseverliğin en küçük bir kırıntısını
taşıyan herkes direnişten başka bir ko-
numa evet diyemez.

Devamı 10. sayfada

Okuyucuya

YENİ DÖNEMİ DAHA GÜÇLÜ KARŞILAYALIM!

21 Mart 1985 Newroz’unu Kürdistan halkı Ulusal
Kurtuluş Cephesinin ilanı ile birlikte, yeni bir mücadele
dönemine girerek karşılıyor. 15 Ağustos 1984’de HRK’nin
kuruluşuyla birlikte sömürgeci egemenliğin karanlığını bir
şafak vakti gibi delen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücade-
lesi, daha da serpilip gelişirken, yeni yeni mevziler de
kazanmaktadır. İleri doğru atılan her adım zafere biraz daha
yaklaştırmakla mücadelemizin gerçekliğinin dünya kamu-
oyu tarafından da kavranmasında önemli gelişmeleri ortaya
çıkarmaktadır.

Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin kazandığı her yeni atı-
lım, halk tarihimizi ve geleceğimizi yakından etkilemekle
birlikte, halkımızın girilmesi gereken doğrultuda emin adımla-
rıyla yürütmesine de yol açmaktadır. Üzerinde bin bir türlü
oyun oynanarak yok edilmeye çalışılan ve tarihinde kabul
görmeyen bir posa olarak orta yere bırakılmak istenen Kürt
halkının kaderi de bu gelişmelerle değişirken, yok edilmenin
önüne geçilmiş ve bir halkın yaşamının kurtarılması
başarılmıştır..

Devamı 2. sayfada

ŞIRNAK’TA SÖMÜRGEÇİ KOLLUK KUUVETLERİNE KARŞI DÜZENLENEN SALDIRI BAŞARIYLA SONUÇLANDI!

4 Nisan günü Şırnak’ta bir grup HRK savaşçısının
sömürgeci kolluk kuvvetlerine karşı düzenledikleri saldırı
büyük bir başarıyla sonuçlandırılmış, sömürgecilerin karşı
koyuşuna dahi fırsat vermeyecek şekilde, seri bir hızla yapı-
lan saldırı sonucunda sömürgecilerden çok sayıda ölü ve
yaralı olduğu, devrimci savaşçıların ise herhangi bir kayıp
vermedikleri bildirilmiştir.

Sömürgeciler tarafından yapılan açıklamada her ne
kadar 5 ölü 1 yaralı olduğu söylenmiş ise de bunun gerçek
rakamdan çok uzak olduğu da gelen haberler arasındadır.

Henüz elimize detaylı ve resmi bilgilerin ulaşmadığı söz
konusu saldırıda gerillalar, çok sayıda silah ve araç-gereci
de kamulaştırmışlardır.

Elimize detaylı bilgi ulaştığında bunu en kısa sürede
komuoyuna duyuracağımızı da belirtiriz.

*Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi ve azgınlaşan sos-
yal-şovenizmin giderek artan saldırıları
(Yazısı syf: 16’da)*

1985 Gençlik Yılında Kürdistan Gençliği

(Yazısı syf: 6’da)

Okuyucuya

YENİ DÖNEMİ DAHA GÜÇLÜ KARŞILAYALIM!

Baştarafı 1. sayfada

Daha 1970'lerin başında varlığı tartışılan ve bir çok çevrenin, hatta halkın kendisinin bile "bir daha dirilmek mümkün değildir" hükmünü verdiği bir ortamda yeniden yaşam umutları belirmiş topraklar çatlayarak ceset yeniden canlanmaya başlamıştır. 1970'lerin başları bu olumsuz gidişe dur denildiği ve bir grup aydının cesaretle öne atılarak, tarihin hükmü halkımız için inkâr olamaz gerçeğinden hareketle çorak ve kurumuş toprağa el atarak ilk tohumların serpilmeye başlandığı yıldır.

Toprak tohumu rededebilirdi. Çünkü öyle bir duruma getirilmişti ki, o tohumları besleyecek su bile bırakılmamış, tüm özüyle boşaltılmaya çalışılmış-

Bazı yerlerde cılız da olsa yaşam emareleri görülüyor, ama bu da cesedi mezardan kaldırmaya yetmiyordu. O halde yapılması gereken ilk hayat suyunun da toprağa dökülmesidir.

İlk şehitlerimizin kanları, işte çorak toprakları canlandıran ve tohumu yeyen sular oldular. Artık halk için yapılması gereken ilk şeyler yapılmış ve cesede canlılık kazandırılmıştır.

Bu tarihten itibaren Kürdistan'da gelişmeler daha değişik tezgahlarda işlenmeye başlandı. Yüzyılların egemenliğine karşı halk, uyanan bilinciyle hareket edip bağımsızlık ve özgürlük ağacını sularken önderleri etrafında da sımsıkı kenetlenmeye başladı. Gelişmelerin artık kendi boyutunu da aştuğunu gören sömürgeciler, bu duruma dur diye bilmenin yoğun uğraşı içine girdiler. 1977 Mayıs'ında Haki KARER'in "Beş parçacılar" denilen ajan örgüt eliyle katledilmesiyle ciddi olarak mücadelemize yönelmeye başlayan saldırı ve komplolar bugüne kadar çeşitli biçimlerde de olsa varlığını sürdürerek devam etmiştir. Ama tüm bu çabalar boşa çıkmış, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin gelişmesini engelleyememiştir.

PKK'nin 1978 Kasım'ında kuruluşu ardından mücadelemiz daha güçlü atılımlar kazanarak gelişmeye başlamış, halk kitleleri önderliğe kavuşmanın sevinci ile mücadele saflarına akın akın gelmeye başlamıştır. Kürdistan'ın bir çok ilinde yaşlı-genç binlerce Kürdistanlı PKK etrafında bağımsızlık bayrağı altında toplanmaya başladı. Bu gelişmeler yüzyılların köleliğinin kırılmasında ve halkımızın özgürleş-

mesinde, önemli bir atılımı ifade etmektedir. Sömürgecilğe vurulan darbelerle, Kürdistan üzerindeki egemenliği parçalanırken, oluşturduğu işbirlikçi yapı da dağılmayla yüz yüze geldi. Kürdistan'ı eskisi gibi yönetemiyor, sarsılan yapısını koruyamıyordu.

Bunun sonucu olarak, Türk sömürgecileri kendi varlıklarını ayakta tutabilmek için, ellerinde tek gücü olarak kalan orduya başvurdular. 12 Eylül faşist darbesi esas olarak PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ezilmesini hedeflemişse de, üzerinden 5 yıla yakın bir zaman geçmesine rağmen başarılı olamadığı gibi, tersine daha ağır darbelerle karşılaşmıştır. "Bitirdim, ezdim" dediği anda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi daha da güçlü karşısına çıktı. 15 Ağustos devrimci atılımı geri çekiliş yıllarında büyük bir zahmetle yürütülen çalışmaların ete kemiğe büründürülmesi doğrultusunda güçlü bir kaldıraç olurken, sarsılmaz gibi görünen Türk ordusuna da ağır bir darbe oldu.

Eruh ve Şemdinli eylemlerinin ardından Kürdistan'da geliştirilen bir dizi eylem, düşmanın kofluğunu sergilerken, devrimcilerin güçlülüğünü bir kez daha ortaya çıkardı. Kitlelerde ulusal kurtuluş mücadelesine katılım artarken, HRK saflarına çok sayıda savaşçı katılmaya başladı. Bu gelişmeler, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin temelini güçlendirirken, sömürgeciliğin daha da kahredilmesine yol açtı.

PKK önderliğinde HRK'nin yürüttüğü eylemler, öncü çekirdeğin güçlenmesini sağlarken, kiteselleşmenin de gelişmesine yol açtı. İşçiler, köylüler, gençler, kadınlar ve esnaflar safında binlerce yurtsever mücadele saflarına katılmaya ve görevler üstlenmeye başladı.

Bu durum geçmişte yaratılamayan, fakat 15 Ağustos devrimci atılımı ile güçlü bir temel kazanan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yaratılması doğrultusunda önemli gelişmeleri ifade etmekteydi. 15 Ağustos'la başlayan ve giderek daha da güçlenen ulusal bağımsızlık yolundaki yürüyüş, cephe durağın- dan da geçerek, hız almak zorundaydı. Binbir türlü eziyet, yoğun çaba, kan ve fedakârlık temelinde yoğrulan devrimci gelişmelerin, bu zorunlu duraktan geçmemesi; tüm bunların boşa gitmesi anlamına da gelmekteydi. Açık ki bu

hiçbir biçimde kabul edilemezdi. Bunun tarihi sorumluluğunun ağır olduğu ve bundan hiçbir bahaneyle de kaçınılmayacağı bilince yerleşmiş bir olay durumundaydı. O halde yapılması gereken tarihi sorumluluğun bilinciyle hareket edilerek, atılması gereken adımlar atılmak zorundaydı.

Bu yönüyle yeni Newroz dönemine girerken, bu gerçeklerden hareketle mücadelenin ihtiyaç duyduğu adımlar atılmaya ve geliştirilmeye başlandı. Newroz 85 dönemi, bu yönüyle halkımızın mücadelesi açısından yeni bir dönemi, yeni bir atılımı ifade etmektedir.

Asur köleciliğinin yıkılmasından bu yana Newrozlar halkımızın bilincinde direnişin ve isyan geleneğinin sürekli canlı kalmasına yol açarken, Diyarbakır direnişiyle modern bir içerik de kazanan ve Mazlum Doğan'ın şahsında Demirci Kawa'nın yeniden canlanışını yaratan Newroz; tüm bu anlamlarına bağlı olarak geline aşamada yeni bir dönemin işareti olmaktadır. Bu dönem, Kürt halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinde önemli kilometre taşlarının da dizildiği bir dönemdir.

Açık ki bu adımlarla, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz daha güçlü bir gelişme gösterirken, tüm yurtsever ve demokratlara yeni görevler dayatmaktadır. Geçmişte bir çok nedenlerden dolayı yerine getirilemeyen görevler, Cephenin ilanı ile birlikte daha kolaylaşmıştır. Savaşın son hızla ve durmadan geliştirilmesi, bunun gereklerine uygun bir adımın atılmasını da zorunlu kılmaktadır.

Ulusal kurtuluş savaşı yeni aşamalar geçirerek geliyorsa, ağırlaşan görevlere cevap verebilmek için yurtsever ve demokratlarda kendilerinde bir yenilenmeyi yaratmalıdırlar. Ancak bu şekilde dönemin sorunlarının altından kalkılabilir, görevler yerine getirilebilir.

Berxwedan da bu gelişmelerin bilinciyle hareket ederek, yeni dönem sorunlarına cevap vermeye çalışacaktır. Bu süreçte giderek yetkinleşip, ulusal kurtuluşun sorunlarına cevap verebilecek bir yeterliliğe ulaşabilecektir. Kısa bir yayın hayatı olmasına rağmen Berxwedan, ulusal kurtuluşun sorunlarına verdiği cevaplarla önemli katkılarda bulunmuştur. Berxwedan önü-

Devamı 23. sayfada

UŞAK-EFENDİ İLİŞKİSİNİN SON DURAĞINDA TURGUT ÖZAL'IN ABD GEZİSİ

Geçtiğimiz günlerde faşist cunta başkanı Turgut Özal ABD'ne 11 günlük bir resmi gezi düzenledi. Beşbelli ki 35 kişilik bir heyetle yürütülen bu geziyi sıradan bir diplomatik ziyaret olarak ele almak çok yüzeysel bir yaklaşım olur. New York-Chicago-Washington gibi önemli merkezlerle "uğrayan", Reagan, Shultz, Weinberger gibi yetkililerle görüşen, 30'dan fazla konuşma ve temasta bulunan T. Özal'ın Türkiye'nin ciddi sorunlar yaşadığı bir dönemde 11 günlük bir dış geziye çıkmasını doğal iktisadi, siyasi ve ortak savunma işbirliği gereğinin bir ziyareti olarak ele almak mümkün değildir.

Herşeyden önce TC ciddi sorunlar yaşıyor. Ekonomik ve siyasi bir çöküş içindedir. Beşinci yılında bulunan faşist yönetimin uygulamalarıyla yoğunlaşan sömürü, açlık ve sefalet Türk halkı içinde içten içe, önderlikten yoksun da olsa muhalefeti yoğun bir tepki olayını doğurmaktadır. Kendisi için artık halk kitleleri içinde kayda değer bir destekten bahsetmek mümkün değildir. Yine, bölge karşı-devrim jandarmalığını üstlenmiş olan TC'nin komşu devletlerle de çeşitli sorunları vardır. En önemlisi de KUKM'si yükselmektedir. Kendi yokoluşuna neden olacak ve alternatif gücü durumunda bulunan KUKM ve onun önderi PKK'yi yoketmek gibi, esas amaçla iktidara gelmişti. O dönemde onu işbaşına getiren sadece MİT, KONTR-GERİLLA merkezlerinde tezgahlanan planlar değildi. Daha da önemlisi bu planlar, CIA-PENTAGON merkezlerinde tezgahlanmaktaydı. Ve Tahsin Şahinkaya'nın ABD "ziyaretiyle" son talimat verilir verilmez cunta işbaşına getirilmişti. Başta KUKM olmak üzere Türkiye halkına ve bölge halklarına karşı planlar TC ve ABD merkezlerinde ortak tezgahlanmıştı.

Ancak gelinek noktada planlar fiyaskoyla sonuçlanmıştı. KUDM'si yok olmadığı gibi, 15 Ağustos devrimci direnişi atılımıyla askeri gücü HRK'yi ve bunun ardından bu temelde yürütülen siyasal ve eylemsel faaliyetlerle 21 Mart 1985 Newroz gününde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni (ERNK) doğurmuştur. Artık bu noktada eski planların gözden geçirilmesine, yeni planların tezgahlanmasına ihtiyaç vardı. Bu planları da TC'nin kendi başına yürütmesi mümkün değildir. Bunun için

Pentagon uzmanlarının planlarına ve efendilerinin onayına ihtiyaç vardır. İşte Özal, heyetiyle birlikte efendisini "ziyaret" ederken böyle bir misyonluk görevi üstlenmektedir. Ve bu konuda sadece Kürdistan için değil; Kürdistan Devriminin bölge açısından oynadığı rol dikkate alınır; böyle bir destek, güç ve yetkiyi tüm Ortadoğu ve hatta Arabistan'a kadar talep etmektedir. Bu konuyu Özal Davos konuşmasında açıkça ifade etmişti. Oradan emperyalist-kapitalist kampa böyle bir güç, destek ve yetki için açıkça seslenmişti. Ardından Ortadoğu trafiği oldukça yoğunlaşmıştı. Mübarek-Saddam-Hüseyin bir araya gelmişlerdi. Yine Mübarek uzun bir dış geziye çıkmıştı. Türkiye ile Suudi Arabistan arasında çok yönlü ve çeşitli isim ve gerekçeler altında ziyaretler ve ilişkiler yoğunlaşmıştı. "Suudi Arabistan gezisinin henüz daha yorgunluğu bitmeden" (Yankı) ABD gezisine çıkmıştı. İslam aleminde Suudi Arabistan'ın önemli bir fonksiyonu vardı. Ve buna özel önem veriliyordu.

Özal-Reagan görüşmelerinin konusunu Kürdistan'dan başlayarak tüm Ortadoğu, özellikle de İslam-Arap alemini kapsayacağı açıktı. Ve bu nedenle görüşmelerin esas yanının Kürdistan ve

neceği konuların başında Ortadoğu geliyordu. Özal uyguladığı politikada Türkiye'nin Batı ile İslam-Arap dünyası arasında köprü işlevini yerine getirmekte olduğunu kanıtlıyordu. Bu tez bütün ülkelerin, özellikle ABD çıkarlarının odak noktası olan Ortadoğu için en uygun yaklaşım olarak görülmüyordu." Türkiye bu role sahipti. Türkiye'den Suudi Arabistan'a kadar atılmak istenen köprüyle, bu karşı-devrim hattının onarılma istemi idi. CIA-PENTAGON-KONTRGERİLLA planlarının uygulanmasında Türkiye kesin bir inisiyatif elde etmişti. Veya bir ABD dışişleri yetkilisinin ifadesiyle "Türkiye Ortadoğu'da kendi inisiyatifi ile bir rol sahibi oldu zaten" (Milliyet). Böylelikle tam güç ve yetkiyle takviye edilmiş, üs ve kuvvetlerle yeniden donatılmış bir TC atağa geçirilmek isteniyor. Ki üsler konusu, "Özal'ın gezisinde ABD başkanı Reagan için değinilecek en önemli konulardan birini oluşturmaktaydı" (Yankı). Görünüşte sadece 1981 tarihli TC-ABD Askeri ve Ekonomik İşbirliği Anlaşmasının yenilenme tartışması gündemde olduğu söylenirken, özünde bu yeni plan ve taktikleri içeriyordu. Ve bu planların tespitinde en baş rolü, güçlenen ve yükselen Kürdistan devrimci mücadelesi oynarken; NATO'nun bu Güney kanadını tüm Ortadoğu ilericisi, devrimci güçlerine karşı saldırıda bir sıçrama tahtası olarak değerlendirmek ve yine ölmek istenen bu hatla ilerici-devrimci ulusal kurtuluşçu güçleri sosyalist sistemden yalıtarak, buradan devrimci güçlere gelecek desteği engellemek ve buradaki mevzilenmeyle de sosyalist ülkelerin güvenliğini sarsmak planlanmaktadır. Bu Özal'ın bir ABD dergisinde verdiği demeçte açıkça ifade ediliyor. "NATO, güney kanadını gerçekten güçlendirmek istiyorsa Sovyetler ve Bulgaristan'la uzun bir sınırı olan Türkiye'ye yardım etmek durumundadır. Bu iş için, ABD'den aldığımızdan daha çok paraya ihtiyaç var." (Milliyet). Zira iyi biliniyor ki, Ortadoğu devrimci mücadelelerin keskinleşmesi, kendi savaşımını yükseltme durumunda elde edilecek zaferlerle sosyalist sisteme ve dünya barışına en büyük katkıda bulunacaktır. Yani Ortadoğu devrimci savaşımını boğul-

Devamı 12. sayfada

buna bağlı olarak Ortadoğu olacağı anlaşıldı. Nitekim Yankı dergisi bunu şöyle dile getiriyor: "Başbakan Özal'ın Amerika gezisinde en çok deği-

15 ŞUBAT 1985 TARİHİNDE KÜRDİSTAN KURTULUŞ BİRLİĞİ (HRK) BASIN BÜROSU TARAFINDAN DAĞITILAN BİLDİRİDEN ALINMIŞTIR

1- 20 Kasım 1984 günü, Şemdinli-Grana Köyünde yörede ajan-milis çete örgütlemeye çalışan Tahire Kem ve Ferman adındaki kişiler, Şehit Ferhat Kurtay Grubu tarafından ölümlle cezalandırıldı. Bu kişiler, sömürgeciler tarafından silahlandırılmışlardı ve çetenin başını çekiyorlardı. Grubumuzca daha önce yapılan üç uyarıyı dinlememişler, faaliyetlerine devam etmişlerdi. Devrimci eylemimiz sonucunda çete büyük ölçüde dağıldı ve sömürgecilerin halka zorla verdiği silahlar tekrar kendilerine iade edildi.

2- Kasım 84'te, 23 Eylül günü bir devrimciyi öldüren Eruh-Spivyan köyünün muhtar-melle çetesine saldırıldı. Bu kişilerin evleri ve köy 150 kişilik bir asker kuvvetiyle korunuyordu. Meydana gelen çarpışmalarda iki ajanın evi de tahrip edildi, ailelerinden ölenler oldu, sömürgeci birlik püs-kürtüldü, bir çok asker öldü ve yaralandı. Olayda bir kahraman savaşçımız şehit düştü. Devrimci eylemimiz sonucunda yörede örgütlenmeye çalışılan ajan-milis çetesi dağıldı.

3- 2 Aralık 1984 günü, Şehit Sait Grubu tarafından, Çukurca-Şiwarez köyü karakolunun 9 katır yükü erzak ve malzemesine elkondu.

4- 29 Kasım 1984 günü Şemdinli yakınlarında bir askeri araca Kurtuluş Kuvvetleri tarafından pusu kuruldu. Tahrip edilen araçta 1 üstegmen ve 1 er öldürüldü, diğerleri de yaralandı.

5- 18 Aralık 1984 günü Şırnak Xirbêbestê köyünde ajan-muhbir melle Ramazan devrimci güçler tarafından cezalandırıldı.

6- 15 Aralık 1984 günü Pervari-Kevzin Köyünde ajan-muhbir Reşit Ağa ile oğlu savaşçı birliklerimiz tarafından cezalandırıldı. Olayda ağır yaralanan bir savaşçımız, yaralı olarak düşmanın eline esir düştü.

7-Şırnak-Berkevîr Köyünde muhbir Baki.... devrimci kuvvetler tarafından Aralık ayı içinde cezalandırıldı.

8- Aralık 1984'te, Midyat'ın bir köyünde ihbar sonucu çembere alınan iki savaşçımız, çephaneleri tükeninceye kadar sömürgeci kuvvetlerle çarpıştı. Sonuçta savaşçılarımızdan biri şehit düştü, birisi de yaralı olarak düşmanın eline geçti. Çarpışmada düşman çok sayıda ölü ve yaralı verdi. Daha sonra bu ihbarı yapan kişi, devrimci güçlerin saldırısı sonucunda ağır yaralandı.

9- 30 Ekim 1984 günü, Pervari'nin Osiyan Köyünde konumlanan bir tabura saldıran 14 Temmuz Propaganda Birliğimiz, saldırıdan sonra geri çekilerek pusu kurdu. Olduğu yerde beş saat süreyle çevreye durmadan ateş eden sömürgeci güçler, geri çekilme hattını bildikleri halde Birliğimiz üzerine gelemeler.

10- 19 Aralık 1984 günü, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, Kurtalan Halk Bankasına saldırı ve bankayı ele geçirdi. Bu eylemde şunlar gerçekleştirildi: mukavemet gösteren banka müdürü vuruldu; bankada biriken 2.242.180.-TL ile banka koruyucusunun kırıkkaşe marka tabancası kamulaştırıldı; bankaya PKK ve HRK bildirileri asıldı; banka önünde toplanan halka hitaben "Biji Partiya Karkerên Kurdistan", "Biji HRK" ve "Biji Serok Apo" sloganları atıldı. Bu eylem, Türk televizyonunda PKK hakkında program yayınlandığı gün yapıldı.

11- 4 Kasım 1984 akşamı Şırvan-Maden Köyünde toplantı yapan Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, halka yönelik propaganda yaparak ayrıldı. Daha sonra köye baskın yapan iki ayrı sömürgeci birlik ile grubumuz arasında silahlı çarpışma oldu. Grubumuzun ayrılıp alandan uzaklaşması sonunda iki sömürgeci birlik saatlerce birbiriyle çarpıştı. Olayda biri çavuş beş asker öldü, birçoğu da yaralandı.

12- 18 Kasım 1984 günü, Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu Siirt trafik kontrol kulübesine saldırı. Eylemde kitlelere ağır baskı yapan bir polis öldürüldü, iki poliste yaralandı.

13- Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, 10 Ağustos 1984 günü, Siirt merkezinde işbirlikçi-ajan Hacı Ali Örek ile yeğeni İbrahim Kalkan'ı cezalandırdı.

14-Şehit Abdulkadir Çubukçu Grubu, Şırvan'ın çok sayıda köyünde propaganda toplantısı yaptı, bir çok ajan-ihbarcı uyarıldı. 27 Kasım 1984 günü Bitlis-Diyarbakır karayoluna üzerinde "Kahrolsun Sömürgecilik" ve "PKK 7. Yılına Girdi" yazılı pankartlar asıldı, bunlar üç gün asılı kaldı.

15- 13 Ekim 1984 günü, Şenkaya-Dokuzelma köyünde Şehit Akif Yılmaz Grubunda iki savaşçımız bir ihbar sonucunda sömürgeci kuvvetlerle kuşatıldı. Saatlerce süren çarpışmada kahraman savaşçılarımız Aydın ve Mazlum yoldaşlar şehit düştüler. Çarpışmada ihbarı örgütleyenlerden köyün öğretmeni ile bekçisi öldürüldüler, bir çok asker yaralandı.

16- 18 Aralık 1984 günü Karakoçan'da operasyon yapan sömürgeci kuvvetlerle devrimci güçler arasında çarpışma oldu. Olayda 1 assubay ile 2 asker öldürüldü.

17- Kasım ayı içinde Çatak-Narlı köyünde ajan-muhbir Temerê Kasım devrimci güçler tarafından cezalandırıldı. Daha önce Çatak'ta ajan Kâmil Gökçür de 30 Temmuz günü cezalandırılmıştı.

18- 13-15 Ocak 1985 günlerinde halkı ihbar etmekle ün yapmış olan muhbir Casım Casım, boynuna ip takılarak Uludere'nin bir çok köyünde dolaştırıldı, kitle toplantıları yapılarak teşhir edildi.

19- Geçtiğimiz sürede Kurtuluş Kuvvetleri tarafından onlarca köyde geniş propaganda toplantıları yapıldı. Diyarbakır'da, Nusaybin'de, Sason'da, Dersim'de, Kürdistan'ın bir çok alanında kapsamını kesin bilemediğimiz silahlı eylemler oldu.

20- 26 Ocak 1985 günü, Uludere'nin Yekmal Köyü bölüğünden kaçan er M.Hafî Koçbuğ Kurtuluş Kuvvetlerine sığındı, kendisine istemleri doğrultusunda yardım edildi. Faşist ordu birliklerinden çok sayıda kaçan askerin olduğu, büyük bir huzursuzluğun yaşandığı söyleniyor. Uludere'de, Pervari'de, Çukurca'da bir çok askerin nöbette soğuktan donduğu veya kendi içlerinde çıkan çarpışmalarda öldüğü haberleri dolaşıyor. Yurtsever halk kitleleri ile baskıcı operasyon birlikleri arasında sık sık çarpışmalar oluyor.

Devrimci eylemlerimiz her gün daha da gelişerek devam ediyor.

CEZAEVİNDEKİ BAZI GELİŞMELER!

Son zamanlarda cezaevindeki PKK'lı tutuklular üzerinde baskıların sistemli olarak yeniden artırıldığı, işkencelerin giderek yoğunlaştırıldığı bildirilmektedir. Başından beri ortaya konulan görkemli direnişler karşısında geri adım atmak zorunda kalan faşist güçler, bir yandan direnişçilere yönelik yeni komplolar geliştirirken, önderlerin imhası için yeni planlar içinde bulunmaktadır. PKK'lı savaş esirlerini D Bloğuna toplayarak havalandırılmaları yasaklanmış ve görüşmeleri engellenmiştir.

Cezaevindeki ihanetçi kesimler içinde, yeniden direnenlerin giderek çoğalmasıyla direnişçilerin sayısı giderek artmaktadır. İhanet edenler, idareden görüş günlerinin direnişçilerle aynı gün olmamasını isteyerek başka güne aldırılmış bulunmaktadır. Neden olarak da, direnişçiler tarafından dövüldüklerini söylemektedirler.

Faşist güçler, ihanetçilerle hala direnişe engel olabileceklerini zannetmektedirler. Bunlardan bir kaç örnek vermek gerekir. Yıldırım Merkit haini, ihanetin bağlantılarını kurmak için 1982 sonlarında cezaevinden alınarak dışarı çıkarılmış, Antep'e oradan da

başka yerlere götürülmüştür. Son olarak Hıdır Akbalık haini, günün belli saatlerinde Diyarbakır şehir merkezinde MİT kontrolünde ve güvenlik çemberi içinde gezdiriliyor. Kendisini tanıyanlardan sürekli kaçıyor.

OPERASYONLAR SONUÇSUZ KALİYOR

Genç yöresinde yakın tarihlerde geniş bir operasyon yapıldı. "Terörist eşkiya aradıklarını" söyleyerek, köyleri alt-üst eden düşman kuvvetler, köylüleri işkenceden geçirdiler.

"Neden sigara içiyorsun, neden tarlanı sürdün" gibi bahanelerle onlarca kişi komaya sokuldu. Köylerde konuşmalar yapan sömürgeciler, "teröristlere yardım edilmemesi" için köylüleri uyardılar. Günlerce süren operasyonlar sonucunda, devrimcilerin doğru çalışma ve hareket tarzından dolayı hiç bir şey elde edemeyen ve oldukça yıpranan düşman kuvvetler, geri çekilmek zorunda kaldılar. Kendileriyle konuşulan köylüler, nefret ve öfkelerini dile getirerek, faşist devlete karşı artık savaşmaktan başka kurtuluşlarının olamayacağını söylediler ve devrimcilerin, ellerini çabuk tutmalarını istediler.

HALK PKK İLE KAYNAŞMIŞTIR

Hiç bir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınan yurtsever bir kaçakçıya sömürgeciler tarafından Suriye'ye geçirip, PKK'lilerin kampına gitmesi, orada ajanlık yapması teklif edilmiştir. Fakat işkenceler pahasına da olsa teklifi kabul etmeyen yurtsever, korkunç işkencelere maruz kalmıştır.

Partimize karşı yeni komplolar ve planlar içinde bulunan sömürgeci güçler, bugüne kadar darbe indirememenin verdiği hırçınlık ve acizlik içinde her yonteme sarılmaktadırlar.

Yapılan teklif şöyledir: Yurtsever kaçakçıyı çözülmüş bir PKK'lı görünümünde televizyona çıkaracak ve ardından polis aracılığıyla Suriye'ye geçecek ve oradan da kendisi PKK'lilerin kampına gidecek, ilişki kuracak ve orada PKK'nın tüm kamplarını, barınma noktalarını, ülkeye giriş çıkış yollarını öğrenecek ve bilgileri sömürgecilere aktaracaktır. Bu kadar bilgiyi kapsayan bu planla, açık ki; bir imha hedeflenmektedir. Ancak, teklif yurtsever

tarafından öfkeyle geri çevrilince, sömürgeciler büyük bozguna uğramış, kızgınlıklarını, yurtsever kaçakçıyı komalık yapınca kadar işkence yaparak gidermişlerdir. PKK'nın halkla bütünleştiği, halk demek olduğu bu örnekle de görülmektedir. PKK'nın yokedilebilmesi için tüm halkın yokedilmesi gerekmektedir. O da mümkün olmayacaktır.

EYLEMLER, PKK İLE KİTLELERİ DAHA ÇOK BÜTÜNLEŞTİRİYOR

Son zamanlarda Kulp mıntukasında devrimci militanlarla sömürgeciler arasında çıkan çatışmada bir üsteğmen ve iki asker yaralanmıştır. İki gün süren çatışmada, sömürgeciler bir çok askeri uçak ve binlerce askerini alana sevk etmişlerdir.

Sömürgecilere karşı gerçekleştirilen bu eylemde devrimcilerin hiçbir kayıp vermemesi sömürgecileri çılgına çevirdi. Bölgede büyük sevinç ve coşku yaratan eylem, halkta kendine güven duygusunu geliştirmiştir. Eylemi duyan bir çok yurtsever devrimcileri arayarak ilişkiye geçmiş ve yardımlarda bulunmuşlardır. Geçmişte diğer hareketlerin saflarında olan pek çok kişi Partimizi arayarak görev istemiş ve Kürdistan'ı kurtuluşa götürecek tek önder gücün PKK olduğuna bütün yürekleriyle inandıklarını söylemişlerdir.

SUÇLU KİM?

Yaratılan açlık düzeni kitleleri zorunlu bazı davranışlara sürüklemektedir. Hiç bir çare kalmayınca hırsızlık geçim yolu olmaya başlamıştır.

Diyarbakır'ın Bağlar semtinde aylardır iş bulamayan üç çocuk babası bir kişi çoluk-çocuk üç gün aç kaldıktan sonra, sokakta elinde ekmek leğeniyle fırından gelen bir kadının elindeki leğeni kaçıracak evine götürmüştür. Polisle birlikte adamın evine giden halk, ekmeğin başına çökmüş 3 çocuk, bir kadın ve adamı görünce, adamı tutuklamaktan vazgeçmişlerdir. Şehir merkezinde yaşayan ve işsiz kalan yüzlerce insanın durumu bundan farklı değildir. Bu nedenle ahlak dışı davranışlar giderek yaygınlık kazanmakta, toplum adeta bir kaos içinde bulunmaktadır.

1985 Gençlik Yılı'nı Kürdistan Gençliği Ulusal Bağımsızlık Savaşına Daha Aktif Katılarak Geçirecektir

Bilindiği gibi, 1985 yılı Gençlik Yılı olarak ilan edildi. Tüm dünyaca kabul edilen bu karar gereği, çeşitli çevreler, zaman geçirmeksizin açıklamalar yapmaya ve sahip oldukları sınıf ideolojisi doğrultusunda yazılar yazmaya, anketler düzenlemeye, toplantılar yapmaya, tartışmalar açmaya başladılar.

Tamamen sınıfsal bir konum arzeden böylesi bir olguya yaklaşım çok değişik yönlerden gerçekleştiği için tek bir anlayışın hakim olması, ya da gençliğin ortak sorunlarının doğru tarzda ele alınması da mümkün olmamaktadır. Burjuva çevreler, güncel olan bu konuya yaklaşımda mangalda kül bırakmamacasına, adeta gençliğin koruyucusu pozlarına bürünmeye, onların problemlerini çözen tek dayanak noktası olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar. Yaptıkları yoğun propa-

men güçlerin kazanmak ve kendi güdülerine sokmak istedikleri bir kesim olduğu gibi, ilerici-devrimci güçlerin ve mücadeleci örgütlerin de hareketli gücünün belkemiğini oluşturan, savaşında belirleyici bir öneme sahip olan bir kesimdir. Geleceğin doğal sahipleri konumunda olan genç kuşak, taşıdığı özelliklerle her iki kampın da kazanmak istediği bir kategori olarak dikkatleri üzerinde toplamaktadır.

Herkesin de yakından tanık olduğu gibi, gerek genelde dünyadaki burjuva basın-yayın organlarında, gerekse de onların çarpık birer maketi olan Türk boyalı basını ve çeşitli yayınlarında bu konu yoğun olarak işlenmektedir. Ancak, baştan da belirttiğimiz gibi, gençliği toplumsal gerçekliklerden uzaklaştırabilmek, onları hayal dünyasına çekebilmek ve

de bulaştırmak ve onları da maddi dünyadan koparmak istemektedirler. En üst düzeydeki devlet adamlarından tutalım da, en sıradan okul müdürüne kadar, "1985 Gençlik Yılı" dolayısıyla yoğun bir propaganda yürütmekte ve Türk burjuvazisinin temellerini sarsarak gelişen ulusal ve sınıfsal mücadele karşısında kendi çürümüşlüklerine bu tür yöntemlerle dayanak bulmaya çalışmaktadırlar.

Bugün artık en cahil kafanın dahi kabul ettiği bu sömürgeci-burjuva düzenin yıkılacağı gerçeğini ters çevirmek isteyen egemen güçler, özellikle de 12 Eylül cuntasının işbaşına gelmesinden sonra hızlandırdıkları, kafaları Kemalizm fikriyle doldurma çabalarını bu yıl doruğa çıkarmışlardır. En üst düzeydeki üniversitelerden, ana okullarına kadar her düzeyde ele alınan Atatürkçülük propagandaları, televizyon, radyo, vb. araçlarla da adeta yaşamın her alanında yürürlüğe konmakta, robotlaştırılmak istenen genç kuşak, dünyadan ve gelişmelerden habersiz kılınarak katıksız birer kemalist durumuna getirilmek istenmektedir. Bu çağdışı ve gerici ideolojiyle kafası doldurulan gençler, gelecekte de bu düzenin yürütücüsü olarak hazırlandığından, burjuvazi ömrünü uzatabilecek böylesi bir olanağı mutlaka yaratmak ve yeni nesile egemen olmak istemektedir.

Ülkemiz Kürdistan'da uygulanan asimilasyon politikasının da her dönemde olduğu gibi, bu dönemdeki ilk hedefi gençliğimiz olmaktadır. Bir yandan daha yedi yaşında iken ailesinden koparılıp "eğitim" kurumlarında yetiştirilen ve koyu birer kemalist olarak toplumun içine bırakılan kesim, bir yandan da işsizlik, yoksulluk ve açlıkla karşı karşıya bırakılan, lumpenleştirilen ve toplumsal değerlerimizden uzaklaştırılan kesimin yapısı tüm gençliğimize hakim kılınmak istenmekte, bunun için çok yönlü, yoğun bir faaliyet gösterilmektedir. Sözüm ona "eğitim ve irfan yuvaları" olan okullar, son dört yıl içerisinde birer lumpenlik ve pislik yatağı haline getirilmiş, kız ve

1978'de Havana'da yapılan Gençlik Festivali

gandalarla genç kuşağı adeta toplumdan uzaklaştırmak ve yaşanan gerçeklerden bihaber etmek isteyen, soruna salt fizyolojik bir olaymış gibi yaklaşan bu çevreler, gelişmiş emperyalist ülkelerde olduğu gibi, kapitalizmin çarpık olarak geliştiği yeni-sömürge ve bağımlı ülkelerdeki gençliği de, belirtilen emelleri doğrultusunda eğitmek, hayaller ve rüyalar dünyasına çekmek ve tamamen koflaşmış bir yapıya sokmak istemektedirler. Toplumun en dinamik, en hareketli ve enerjik kesimini oluşturan gençlik, doğal olarak, ege-

nerjilerini tamamen gereksiz bir şekilde harcamalarını sağlayabilmek için yoğun bir kampanyayı da başlatmışlardır. Bir yığın sorun altında kıvranan geleceğinden umutsuz ve hiçbir yaşam garantisi bulunmayan Türkiyeli ve Kürdistanlı gençlere hitap eden bu çevreler, onların uyanıp, bilinçlenmesini engellemek için olmadık yöntemler kullanmakta, sık sık sütunlarına ve programlarına getirdikleri bir avuç ne idüğü belirsiz burjuva gencini örnek göstererek ve sözde anketler düzenleyerek, iğrenç yaşam ve anlayışlarını gençlerimize

erkek öğrenciler içinde fuhuş bizzat yaygınlaştırılmıştır. Bir yandan da yoz kültür anlayışıyla kafaları doldurulan gençlerimiz ailelerini bile tanımaz hale getirilmek isteniyor. Tüm bu olup bitenlerin bizzat sömürgeci devlet eliyle geliştirildiğinin farkında olan insanlarımız, bunu da bir tür işkence olarak kabul ederek, şimdilik sineye çekmektedirler. Okul dışındaki gençler üzerindeki pislige ahlaksızlığa teşvik çabaları açıktan gözleniyor. Faşist baskılar altında yıllarca zindanlarda tutulan ve sırf genç olduğu için işkencelere uğrayan Kürdistan gençliği, günlük yaşamında da görünmez bir psikolojik baskı altında tutulmakta, adeta benliğini koruyabilme savaşımı vermektedir.

Hem sömürgeci zindanlarda, hem de dışarıda bulunan gençler üzerinde yoğun bir "islah etme" çabası başlatan sömürgeciler, radyo, televizyon ve diğer yayın araçları vasıtasıyla da Kemalizm zehirini topluma sıringa etmek istemektedir. Açıkta olan tüm gençleri askere götürerek, kişiliksizleştirme uygulamalarına maruz bırakan sömürgeci faşistler, bir yandan da gözünü dahi açamamış, binlerce genç insanımızı çeşitli Avrupa ülkelerine ve Arap çöllerine ucuz işgücü olarak pazarlamaktadırlar. Bu işlemleri bizzat devlet yetkilileri eliyle yapan ve her insanımızdan milyonlarca lira da rüşvet alan sömürgeciler, ulusal bağımsızlık mücadelemizin gelişmesiyle bu saflarda yer alacak ve kendilerine karşı güçlü bir savaşım içine girecek olan bu dinamik gücümüze, dış alanlarda heder etmeyi amaçlıyorlar.

Kaba hatlarıyla izah etmeye çalıştığımız tüm bu uygulamaların ardından, gençlik adına konuşan ve onların sorunlarıyla ilgilendiğini söyleyen sömürgeci devlet adamları ve kukla basın-yayın araçları, korkunç bir ikiyüzlülük örneğini sergilemektedirler. İşsizlik, kişiliksizleştirme, fuhuş, esrar ve daha birçok kötü alışkanlıklara gençliğimizi mahkum eden aynı çevreler, özellikle de düşünce alanında yaratmaya çalıştıkları tahribatları başarıyla sonuca ulaştırma gayretindeler. Bunu başarabildikleri oranda, gelişen bağımsızlık mücadelemizin önüne büyük engellerden birini dikeceklerini iyi bilen sömürgeci faşistler, sivil ve askeri kurumlarını tümünden seferber ederek, yoğun

bir faaliyetlilik göstermekte, başlatıkları halkı pasifize etme, mücadelemize olan inançlarını köreltme ve teslim alma çabalarını genelde tüm Kürdistan halkına, özelde de gençliğimize yöneltmektedirler.

Ne var ki, 1973'lerden sonra gelişen ve aydın-gençlik içerisinde hızla taban bularak, tüm bir Kürdistan'a yayılan bağımsızlıkçı ideoloji, kısa sürede halkımızın gönlünde taht kurduğu gibi, gençliğimizi de sarmış, işçi, köylü ve aydın Kürt gençliği, benimsedikleri bu düşünceler etrafında birleşerek onu, maddi bir güç haline getirmişlerdir. Gerek cunta öncesi baskı koşulları gerekse de cunta sonrasında uygulanan her türlü insanlık dışı uygulamalar, halkımızı ve gençliğimizi yıldırımdan uzak olmuş, görünüşte bir durgunlaşma yaşanmışsa da, özde içten içe kabarın bir öfke ve nefret, sömürgecilik her gün daha da hedefleyen bir hale getirmiştir. 4 yıl boyunca maruz kalınan baskı ve teslim alma çabalarına karşı inançla direnen gençlerimiz sömürgecilerin elinde bulunan tüm olanaklara, teknik ve psikolojik baskı yöntemlerine karşı, mücadeleye olan bağlılıklarıyla hiç de küçümsenmeyecek bir direniş göstererek, oyunları boşa çıkarmışlardır.

Kürdistan halkının mücadelesine önderlik eden PKK'nin yurtdışında sürdürdüğü hazırlık faaliyetleri süresi boyunca, Partiye sık sık mesajlar ileten gençlerimiz, Partinin bir an önce dönmesini ve mücadeleyi başlatmasını istemişlerdir. 1982'nin sonlarından itibaren ülkeye dönüşü ve mücadeleyi yeniden geliştirme çalışmalarını başlatan Öncünün, halka yaptığı çağrıya ilk cevaplar da yine

gençlik kesiminden gelmiş, kısa süreli bir silahlı propaganda çalışmasının ardından sayısız genç insanımız mücadeleye saflarına katılma isteklerini bildirmeye başlamışlardır.

Özellikle de 15 Ağustos eylem-

lerinden sonra artan bu talepler, Kürdistan gençliğinin gerçek safının neresi olduğunu ve gençliğimizin gerçek tercihinin ne olduğunu net bir şekilde ortaya koymaya yetmektedir. Sömürgeciler istedikleri kadar baskı yapsınlar, istedikleri kadar yalan ve demogoji uydursunlar, halkımız ve gençliğimiz, gerçek kurtuluşun nasıl sağlanacağını artık kavramış durumdadır. Yüzyılların baskı ve sömür cenderesi altında yok olmanın eşğine gelmişken, bağımsızlıkçı önderliğe kavuşan ve onbeş yıllık mücadele süreci içinde hergün daha fazla bilinçlenip, savaşıma katılan Kürdistan halkı, çocuğuyla, kadınıyla, genci ve yaşlısıyla, insanca yaşama kavgası vermektedir. Verilen bu kutsal kavgada, severek canını feda eden Kürdistanlı genç ve yiğit insanlar, daha yaşamlarının başlangıcında iken, olgun birer insan haline gelmekte, mutlu bir geleceğin, bağımsızlık uğruna savaşarak kazanılacağını çok iyi bilmektedirler.

Şunu da belirtmek gerekir ki; faşist Türk sömürgecileri ve sol maske altında saklanan bazı çevrelerin iddia ettiği gibi, gençlerimiz mücadeleye gözü kapalı ve geçici gençlik heyecanının verdiği şevkle katılmıyorlar. Tam tersine, daha çocukluğunu bile yaşayamadan, yaşamın acı gerçekleriyle karşı karşıya kalan bu kesim, mücadeleye atılmaktan başka bir kurtuluş yolunun bulunmadığını

Devamı 20. sayfada

1985 Newroz'u Yoğun ve Coşkulu Bir Şekilde Kutlanıyor

Her dönemden farklı olarak karşılanan 1985 Newroz'u ülke sathında direnişin en üst seviyelere ulaştırılmasıyla kutlanırken, Avrupa alanında da Kürdistanlıların bulunduğu her merkezde gerek geceler düzeyinde, gerekse de toplantı ve daha değişik şekilde kutlanmış ve kutlanmaya devam edilmektedir. Teslimiyete, ihanete ve hertürlü sapma anlayışlara karşı bu alanda da vurulan darbelerle bilinçlenip davaya sahip çıkan Kürdistanlı emekçiler, gün geçtikçe daha fazla direniş saflarında birleşiyor ve Avrupa metropollerinde Kürdistan davasını satışa çıkaran küçük-burjuva iflah olmazlarına karşı kinini daha da biliyor. Bunu birçok eylem ve kampanyalarda gösteren halkımız en belirgin olarakta Avrupa'nın dört bir yanında gerçekleştirilen Newroz gece eylemlerine katılımda ve militanca gösterilen dayanışmayla ortaya koymaktadır. İstisnasız tüm gecelerde yaşanan coşkulu hava ve direnişçi tavır açık ki basit tarzda yorumlanamaz. Diğer çeşitli çevreler tarafından bazı bölgelerde Newroz gecesi adı altında yapılan konserlerle içeriğinden boşaltılmak istenen bu tarihsel direnme günümüze halkımız, Direnişçi Newrozlarda en güçlü tarzda sahip çıkmaktadır. Merkezi olarak 15 bölgede düzenlenen bu gece eylemlerimiz en son olarak Frankfurt, Nürnberg, Bielefeld ve Köln'de gerçekleştirildi.

Frankfurt Newroz Gecesinde Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin İlanı Kutlandı.

21 Mart 1985 günü ilan edilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, tüm Kürdistan'da çeşitli biçimlerde coşkuyla karşılanırken, Avrupa ve diğer alanlarda bulunan Kürdistanlı yurtseverler de sevinçle karşılandı.

23 Mart'ta yapılan Frankfurt Newroz gecesi bu güne en yakın gece tarihi olduğundan kutlama da burada yapıldı. 1500 kişinin katıldığı gecenin açılışı Cephe bayraklarıyla donatılmış olan sahnenin açılmasıyla ve silah sesleri eşliğinde 7 dilden Cephe'nin kurulduğunun açıklanmasıyla yapıldı. Kitle tarafından oldukça coşkun bir şekilde karşılanan Cephe'nin kurulduğu haberi a-

yakta alkışlanarak ve güçlü sloganların haykırılmasıyla cevaplandırıldı. Açılış ve koronun kendi programlarını sunmasının ardından Cephe'nin anlam ve önemini açıklayan, geline aşamada Cephe'nin gerekliliği, kuruluş biçimi ve birlik sorununa çeşitli çevrelerin yaklaşımını izah eden PKK'nin bu hususta nasıl bir yönelim içinde bulunduğunu belirten iki bölümlük siyasi konuşmanın sonunda, Kürdistanlı tüm yurtseverler, sömürgecilikten zarar gören tüm sınıf ve tabakaların yanısıra kadın, erkek, çocuk

ve yaşlı herkes Cephe saflarında mücadeleye katılmaya çağırılmıştır.

Kitle tarafından büyük bir dikkatle dinlenen konuşma sık sık hep birlikte atılan sloganlarla desteklendi. Gece boyunca güçlü ve aksatılmaksızın sunulan program tümünden beğeniyle izlenirken, başarıyla sunulan tiyatro da oldukça ilgi gördü. Coşkulu kitlenin çeşitli biçimlerde müdahale ederek renk verdiği tiyatro oyunu, sömürgeciliğe karşı kin ve nefreti dile getiren sloganlarla desteklendi.

Gece boyunca coşkunun en canlı tarzda yaşandığı Frankfurt Newroz'u, halkımızın uzun süreden beri beklediği Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanının militanca ve sevinçle karşılanıp kutlandığı bir gece olmuş, gece bitiminde de "Apo Hate Hilvane" türküsü eşliğinde tüm salon halaya kalkarak güzel bir dayanışma örneği gösterilmiştir.

Daha sonraki tarihlerde gerçekleştirilen gecelerimiz ise şunlardır:

Nürnberg: 24 Mart günü gerçekleştirilen bu geceye 500'ü aşkın bir kitle katılımı sağlanmıştır. Açılışın ardından yapılan Cephe'nin duyurusu bu gecemizde de büyük bir coşku yaratmış, siyasi konuşma ve program baştan sona kadar ilgiyle izlenerek, coşkun tarzda atılan sloganlarla desteklenmiştir.

Bielefeld: 30 Mart'ta yapılan bu gecemize de katılım 600 civarında olmuş, Direnişçi Newroz en güçlü biçimde burada da kutlanmıştır. Konuş-

mayı dikkatle dinleyen ve sık sık atılan "Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, Biji Partiya Karkeren Kurdistan, Biji HRK, Biji Serok APO" vb. sloganlarla destekleyen kitle, gece disiplinine uyumda da iyi bir örnek sergilemiştir.

Köln: Bielefeld gecesinden sonra 31 Mart günü gerçekleştirilen Köln Newroz gecesinde 1500 dolayında bir kitle katılımı sağlanmıştır. Çeşitli küçük-burjuva ve sosyal-şoven çevrelerin en çok entrika ve oyunlarını sergiledikleri bir alan olan Köln'de, içeriğinden saptırılmak istenen Newroz'a kitlelerimiz direnişçi temellerde sahip çıkmış ve bir eylem niteliği taşıyan bu gecemizde de sunulan programa, atılan güçlü sloganlarla eşlik etmişlerdir. Gerek program boyunca gösterilen ilgiyle, gerekse de gece bitiminde birlikte çekilen halayla davaya sahip çıkacağını belirten kitleler teslimiyetçilere bir şamar da burada indirmişlerdir.

GERÇEK VE ZAMAN

Hewal Ç.

Değerli yoldaşlar: bu mektubum bir itirafın özüdür. 1977 yıllarından itibaren, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi konusunda, çok önemli propaganda olgusunu yaşadık. O tarihlerde Özgürlük Yolu'nun kararlı bir sempati-zanı durumundaydım. Ankara'da çok yoğun çalışmalarda bulunduk. Roja Welat ve Özgürlük Yolu'nun halk kitlelerine okutulması ve kavratılmasını çok verimli ve disiplinli olarak yürüttük.

Genellikle Kürdistan'dan 1900 yıllarından sonra, sürülme Türk asimilasyonuna tabi tutulmuş Kürt köy ve mahallelerinde çalışmalarımızı yoğunlaştırıyorduk. Ve çok önemli sonuçlar elde ettik. KUKM'nin neden gerekli olduğunu halk kesimleri kavradı ve benimsedi. Ve kısa bir zaman sonra, bu kesimler KUKM'e sahip çıkıp bu yönde kendi aralarında etkilenip politize olup kendi ulusal benliklerine dönmenin ve sahip çıkmanın gereğini gördüler. Ama PKK'nin yapısı o tarihlerde bize, çarpıtılarak aktarılıyordu. Ben ve diğer arkadaşlar adeta birer PKK düşmanı durumundaydık. Çünkü göz bebeğimiz KUKM'e, bu partinin zarar vermesine engel olunması gerektiğine inanıyorduk. Demogoji yapılıyordu ve PKK'yi küçük düşürücü, provakatif nitelikteydi. Daha sonra yurt dışında Paris-Amsterdam ve Brüksel'den arkadaşlarla bir dernek kurup Fransa, Hollanda ve Belçika'da faaliyetlerimizi yürüttük. (Özgürlük Yolu ve Rızgari yayınları ve fikirleri çok ağırlık basardı.)

Fakat küçük bir milliyetçi-burjuva akımdan ileri gitmeyen ve yıllarca konuşulup tartışılan ve de hep sözde kalıp, pratiğe dökülemeyen o heyecanlı slogan ve yazıların KUKM'e değil yarar, aksine yıkıcı bir zarar verip, kitleleri uyuşturduğunun farkına vardım. Kapitalizmin hertürlü çekici pisliklerine arkadaşların tümünden ya da kısmi olarak kaybedilmesi kaçınılmaz bir gerçektir. Çünkü silahlı eğitim, ajitasyona, gerçek sırt verilip dayanak olacak bir partinin yokluğu onları tek tek ben-

liklerinden koparacak ve zamanla bu kapitalizmin pisliklerine kapılıp eriyip gidecekleri veya sözde devrimci ama, özünde lumpen kalacakları korkusu vardı. Nitekim bu tahmin ve gözlemler doğru çıktı. Gerek Kürdistan'dan ve gerekse Türkiye'den gelen bu yoldaşlar ne yazık ki bu kapitalizmin manyetik pislikleri ve tuzaklarına düştüler veya düşmek üzereler.

Kürdistan'dan kopmuş yada koparılmış yurt dışında bulunan çok büyük bir potansiyel var. Bu gücün pasifize edilmesi veya sosyo-psikolojik nedenlerden lumpenliğe terk edilmesi büyük bir kayıp olacaktır.

Hele hele Kürdistan gibi uluslararası sömürge bir ülkenin şartları çok acil olan durumları gerektiriyor. Uluslararası emperyalizm ve onların işbirlikçisi sömürgeci kuklaları Kürdistan'ın bu günkü önemli ekonomik, politik ve kültürel olgusunu ve askeri stratejik durumunu çok iyi kavrayıp üzerinde önemle durmaktadırlar. Böylesine zor bir sıcak Gerila Savaşına başlamış olan Kürdistan'ın bu hareketini yönlendiren parti veya askeri örgütün önemli ölçüde insan ve maddi güce ihtiyacı vardır. Kürdistan'da başlatılan bu başarılı ve uzun süreli köklü gerilla savaşının enforme edilmesi bu günün şartlarında uluslararası bir propaganda ve işbirliğine ihtiyacı kaçınılmazdır.

Bu nedenle yurt dışında bulunan bu büyük ve çok yönlü potansiyel her alana kanalizere edilebilir. Böylelikle ülkemizin insanı lumpenlik ve kapitalizmin diğer pislik ve tehlikelerinden kurtarılmış olup, ülkemizin yararına ve UKM'ne kanalizere edilebilirler. Bu her yurtsever ve namuslu insana düşen bir acil görev ve sorumluluktur.

KUKM'nin Tek Bilimsel Çözüm Yolu Silahlı Gerilla Savaşı'dır.

Pratikte küçük-burjuva devrimci akımlarının nereye kadar varabildiklerini ve sözde kalan heyecanlı sloganlardan ileri gidemeyip, emperyalizmin ve kanlı burjuvazi ve onun uzantısı aşagılık barbar cuntanın önünde nasıl sili-nip yok olduklarını şu anda şu günün ışığındaki gerçekte görüyoruz.

Evet her şey ortada. Her şey gerçekten ortada; bu akımların ne yapabildiklerini görüyoruz. Ortada yoklar.

YAŞASIN PKK'NİN ÖNDERLİĞİNDE GELİŞEN UKM!
AJAN PROVAKATÖRLERE ÖLÜM!

Çünkü bu kesimler lafazanlık ve teorisyenlikten ileri gidemezler. Ama bilimsel olarak ispatsız hiçbir teorelin anlamı yoktur. Her yurtsever bu konu üzerinde uzun uzun düşünüp kendi kendine sormalıdır!

Ama bu senelerce yeraltı, yerüstü zenginlik kaynakları çalınan, talan edilen bu yüzden de uluslararası olarak sömürgeleştirilmiş, bu yetmezmiş gibi suçsuz her evladı, kadın-erkek demeden barbarca dövülmekte, işkence edilmekte, öldürülmekte olan KÜRDİSTAN ve KÜRDİSTAN İNSANI'nın gerçeği ortada, gözler önünde.

PKK'nin Kürdistan gibi ezilmiş çilekeş bir sömürge ülkenin mücadelesindeki inatçı, namuslu, cesur ve bilimsel askeri ve ideolojik savaşı ben ve bana benzer bir çok arkadaşı etkiledi.

Her gerçekçi ve namuslu insan bu gerçeği bu gün kolayca anlar veya analize edebilir. Devrimci ideoloji temizdir safıdır. Aynı Kürdistan'da da o Haziran ayında temiz ve saf toprakta güneşle yoğrulmuş buğday başağı gibi. Aynı o Kürdistan'ın temiz ve çilekeş insanı gibi, o geniş ve verimli büyük ve kutsal KÜRDİSTAN gibi.

PKK'nin yıllarca gerek Kontr-Gerilla, gerekse burjuva akımlarının hücumlarına, militanca karşı koyuşu; daha bir çok cesur ve namuslu yurtseveri saflarına çekeceği şüphesizdir. Teoriler ve ispatlar ortada. Gerçekler ortada. Bu gün silahlı mücadeleden yoksun küçük-burjuva akımları Kürdistan'da artık yer edinemeyeceklerdir. Artık o olanakları tarihte kaldı.

Kürdistan halkının kini ve nefreti çok büyüktür. Bu halkı kadın-erkek, genç-ihtiyar evlatlarını işkencehanelerde, hapishanelerde, katliamlarda, idam sehpalarında nasıl yitirdiğini nasıl kutsallaşıp, şehit olduklarını görüyor ve biliyor.

Bu kin ve nefret işbirlikçi burjuvaya ve onun uşaklarıyla sistemine kan kusturacaktır.

Bu da bizim gibi Kürdistanlı devrimcilerin hergün o temiz Kürdistan topraklarında namussuz ajan ve uşaklar sürüsünü ve temsilcilerini söküp atmaya çalışan ve bu savaşta yiğit evlatlarını şehit veren şanlı PKK'ye sahip çıkmakla mümkün olacaktır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin İlanıyla İlgili Olarak; Kürdistan Halkının Ulusal Önderi ve PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan Bir Konuşma Yaptı

Baştarafı 1. sayfada

Kürdistan'da her şeye damgasını vurması gereken tek şey **DİRENME**'dir. Nefes alışımız bile ancak bununla mümkündür. O halde, harfle, sözle, silahla, sopayla, kültürle, sanatla, en basit maddi imkanlarla, ruhla, insanın belleğinde ve yüreğinde bitecek ne varsa herşeyle direnmek durumundayız. Yüzyıllardan beri koparttığımız insanlığa ulaşabilmemiz, ulusal-toplumsal ve kişisel haklarımıza kavuşabilmemiz, yalnızca böyle bir direnmeyle mümkün olabilir. Bunu tartışmak bile saçmadır. Daha yakın dönemde halkımızın varlığının tartışılması nasıl saçma ise; günümüzde direnmeyi tartışmak da o kadar acı ve saçmadır. Bu bir direnişinin kabul edemeyeceği en acı polemiktir. Çağdaş halkların yüzyıllar öncesinden muazzam bir azim ve yürekle girdikleri bu yola bizim ödleğe girmemiz ve hala bunu tartışmaya sokmamız, yalnızca sefaletin bir göstergesi olabilir. İnsanlık, ister burjuva ve isterse proletarya öncülüğünde olsun her türlü gelişmesini bu sözcükle elde etmiştir. Çağımızın tüm kültür verileri, bilim, edebiyat, ekonomi-politik, felsefe vd. bunun üzerinde temellenmiştir. Kısaca, insanlık eşittir direniştir.

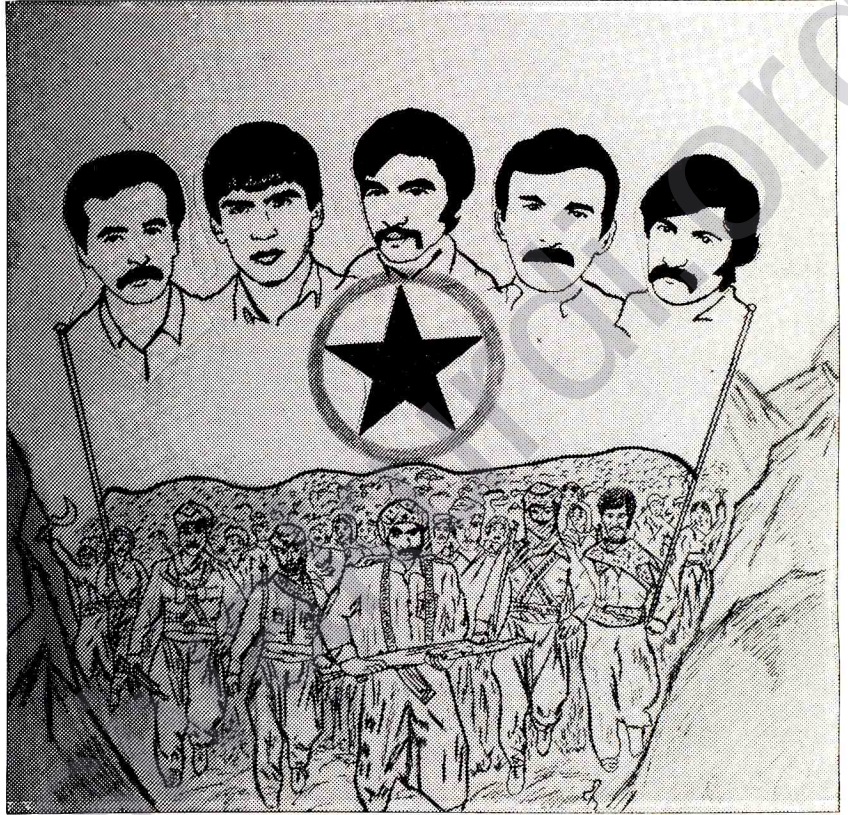
Konuşmasında PKK öncülüğü Cephenin gerekçesi ve zaferin güvencesidir diyen A. ÖCALAN bu konuyu da şöyle izah etti:

O halde; PKK öncülüğü, çağla olan tüm çelişkileri ve tarihle olan kopukluğu aşmak için insan bilincinin Kürdistan koşullarına mütevazı bir biçimde müdahale etmesinden başka bir anlama gelmez. Onun yüceliği de, zorluğu da buradadır. O, gerçekliğin karartıldığı, buna sahip çıkacak yüreğin susturulduğu, beynin kireçlendiği, yabancılaşmanın teori ve pratiğinin had safhaya çıkarıldığı bir zemin üzerinde ortaya çıkmıştır. Bu kadar düşkünlüğün olduğu bir noktada, küçük bir adım biçiminde de olsa halkın öz çıkarları doğrultusundaki düşünce ve eylemin büyük anlamı vardır.

Resmen ilan edilmişin 7. yılında PKK'nin ulaştığı boyut, halkın direnme gerekçesi olma boyutudur. PKK, sadece bir avuç öncüyü direnişçi kılmak için yola çıkmamıştır. Milyonların ayaklanması arzusuyla yola çıkmıştır.

Halkımızın Cephe Silahıyla Savaşacağını ve kazanacağını da vurgulayan A. ÖCALAN bu konuyu da şöyle izah etti.

Hareketimizin temellerinin atılışının 13. yıldönümü, Partimizin resmen ilan

edilişinin 7.yılı ve görülmemiş işkencenin şahsında yaşandığı Partimizin büyük yüreği ve beyni Mazlum yoldaşın katledilişinin üçüncü yıl dönümünde, halkımız Newroz'u kendi savaş siperlerini örecek karşılaşıyor. 1985 Newroz'u halkımız açısından bambaşka bir anlam ihtiva etmektedir. Bu Newroz, halkın savaşma kararlılığının ilan edildiği, dayatıldığı ve tüm bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilanında somutlaştığı ulusal direnişimizin bir dönüm noktasıdır. Halkımızın yüzlerce yıllık özlemi de böylelikle bir gerçek haline gelmektedir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı, azgın sömürgeci egemenliğe, feodal yapı ve kurumlara, bunlardan kaynaklanan tüm çelişki, gerilik ve dağınıklığa karşı, ulusal direniş temelinde birlik, örgütlenme ve her alanda gelişme doğrultusuna en kesin biçimde girilişinin ilanıdır.

Nasıl ki, PKK öncülüğü, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temeli olmuşa, Ulusal Kurtuluş Cephesi de bu Parti'nin öncülüğünde halkı oluşturacağı çeşitli örgütlerle topyekün örgütleyip birleştirecek halk savaşımızın dayanacağı temel

siyasal güç ve zaferimizin güvencesidir. Hemen belirtelim ki, bunlar bir iddia değil, teoride ve pratikte sağlanan gelişmelerin ortaya çıkardığı bir sonuçtur.

Halkın desteği üzerinde ilanı gerçekleştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, halkımızın birliğinin hangi temelde gerçekleşebileceğini de ortaya koymuştur.

Tüm bu gerçekler, cephenin işçi-köylü ve geniş aydın-gençlik bloku biçiminde şekillenmesi gerektiğini, ne idüğü belirsizlerin tepede kurduğu birliklerin halkın cephesel birliği olamayacağını ortaya sermiş bulunmaktadır. Halkımız, değerli evlatlarının genç yaşlarına rağmen hayatlarını ortaya koyarak ve işkencelerin en amansızını yaşayarak sergiledikleri tutum karşısında, cephenin bu kızıl kanlar üzerinde yükselmesi gerektiği kararında birleşmiş ve bunu kendi öz kararı olarak PKK öncülüğüne dayatmıştır.

Kürdistan'ın işçileri, köylüleri, diğer emekçi sınıf ve tabakalar, cephelerini işte

bu temel üzerinde öreceklerdir. O halde halkımız, Ulusal Kurtuluş Cephesine doğru giderken, işçi-köylü ve aydın-gençlik blokunun cephenin esas temel gücü olduğunu bilecek, bu gücün örgütlenmesini, birlik ve direnişin geliştirilmesini esas alacak, samimi bir özeleştirisi ile kendi durumlarını gözden geçirerek halkın geniş siyasal birliğine gerçekten hizmet edeceklerini kanıtlarsa, geçmişte isterse düşmanla işbirliğine varan suçların ve ağır hataların sahibi olsunlar, diğer kişi ve güçlere de yer verebilecek ve cepheyi daha da genişleteceklerdir.

A. ÖCALAN konuşmasının aynı bölümünde Kürdistan halkına, Türkiyeli devrimci, ilerici demokratik güçler ve Türkiye halkına, Ortadoğu halklarına ve ilerici-demokratik güçlere de çağrı yaptı

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI

Bundan böyle halkımızın her ferdi kendisini düşmana karşı sıkılması gereken bir silah olarak görmelidir. Savaşan halk gerçekliğimiz, düşmanın en büyük korkusudur. Bu korku haklı çıkarılmalıdır. Eğer iki kişi bir araya gelmişse, bir örgüt gibi düşmanın karşısına dikilmeli, adeta yerden fişkırcasına örgütlenilmelidir. Kürdistan'da düşmana karşı iki kişinin bir araya gelmesi küçümsenecek bir olay değildir; herkes kendi çevresini, komşusunu, köylüsünü, ailesini, aşiretini bu temelde bir araya getirmeli, her aile, her köy, her kabile, her mahalle, her semt ulusal kurtuluş mücadelemizin yıkılmaz örgüt kaleleri olmalıdır.

Yeni bir sayfa açılıyor. Bu, görkemli bir direnme sayfasıdır. İyi niyetli olan, direnmek ve kurutuluş isteyen herkese bu sayfada adını yazma hakkı vardır. Geçmişte günahı ve suçu ne olursa olsun, ama gerçekten tüm içtenliği ve dürüstlüğüyle tarihe bu biçimde katılmak istiyorsa bu hak, herkese verilmelidir. Fakat eğer, yine bu yüce sıfatları arkasına sığınıp, PKK'nin cephe silahıyla yeni özgürlük sayfaları açmaya çalıştığı bu dönemden sonra da işbirlikçiliklerini ve olumsuzluklarını sergilemeye devam edip, bunu bir siyaset haline getirirlerse, açık ki, o durumda hiç bir kuvvet bizim bunları ezmeyi engelleyemeyecektir. Hangi kamptan olursa olsun, kimin adına konuştuklarını iddia ederse etsinler, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hakkı her ağzın temsilciliğinden daha üstün tutulacaktır. Bu hak dokunulmazdır. Dolayısıyla, ister kapitalist ve isterse sosyalist sistem içerisinde olsun, her ülke, parti ve kişi, bu hakka saygılı olmak ve destek sunmakla yükümlüdür. En sıradan bir demokratik ve enternasyonalizmin ilkeleri de bunu gerektirir. Eğer bu kutsal hakkı çiğneyen biz olursak, o

durumda biz onların her türlü eleştirisi ve ezme hakkıyla karşı karşıyayız demektir. Biz bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi tüm insani yeteneklerimizi ve halkımızın gücünü ortaya koyarak sonuca götürmeye çalışacağız. Bu konuda ortaya çıkacak olan her eksiklik ve hatanın eleştirisi dostça bir yaklaşım olarak kabul edilir. Ama böyle soylu bir birliği bozmak ve rayından çıkarmak isteyenler, kim olursa olsunlar, halk tarafında affedilmeyeceklerdir. Hancı sıfat ve maske altında olursa olsun, ulusal direniş ve birliğimize yönelenlere karşı özgürlük savunulmalıdır. Çünkü halkın çıkarları, ilerici insanlığın hiç bir biçimde reddedemeyeceği kadar kutsal ve yüce çıkarlardır. Dolayısıyla hiç bir gerekçeyle önlenmemesi gereken bir hakkıdır.

Mücadelemiz çok zorlu geçecektir. Bu mücadelede çok kan dökülebilir, çok kayıp verebiliriz. Acımasız işkenceler daha da yaşanabilir. Ama b süreçte kazançlı çıkacak olan kuvvet, halkın kendisi ve insanlık olacaktır. Bugün uygulanan vahşi sömürgecilğin arkasındaki gericilik, en azgın emperyalistlerin temsilcileridir. Uyguladığı yöntemler, insanlığın barbarlık tarihinin süzülüp gelen en son örnekleridir. Savaşımız buna karşıdır ve dolayısıyla sonuna kadar insani, eşitlikçi ve özgürlükçü bir harekettir. Bu hakkını, halkımız çok iyi kullanmalı, tüm geleneklerini ortaya koymalıdır.

Bugün aynı faşist iktidarın baskı ve sömürsü altında yaşayan, her bakımdan iç içe karışmış Kürt halkının direnişiyle dayanışma içinde olmamanız için bir neden yoktur. Kürdistan halkının kurtuluşu eşittir Türkiye halkının da kurtuluşu demektir. Eğer eşit ve özgürce karşılıklı destek sunma sağlanırsa, iki halkın omuz omuza mücadelesi ve ortak kurtuluşu kesindir.

Kürdistan, düğüm olan Ortadoğu'nun bir kör düğümüdür. Bu alanda sorunların devrimle çözülmesi dalga dalga tüm Ortadoğu halklarının kaderine yansıyacaktır.

Yapılan bu tarihi konuşmanın son bölümünde faşist generaller çetesine de yönelik bir çağrı yapan A. ÖCALAN, ayrıca partili militanları da görev ve sorumluluklara daha sıkı sarılmaya çağırmıştır.

İnsanlık tarihinin ve çağımızın bir utancı olarak halklarımıza kan kusturan faşist generaller gürhu, halk düşmanlığı ve işlediğiniz insanlık suçlarının hesabını vermenin zamanı gelmiştir.

Hiç bir kurala bağlı olmayan bu insanlık düşmanı uygulamalarınızla kendinizle birlikte çürüyen bir sisteme de can vermenin telaşı içerisindeyiz. Ancak siz, arkanızdaki güçler, halklarımız şahsında insanlığa dayattığınız bu imha savaşının, bu işkence ve katliamların hesabını çok ağır ödemek

zorunda kalacağınızı da bilmek zorundasınız.

Biz, halk olarak yükselttiğimiz bağımsızlık savaşıyla, size hakettiğiniz tarihi dersi verdiğimiz gün, burada kazananın tüm bir insanlık olduğunu biliyor ve bu gerçekten cesaret alıyoruz.

Biz halk olarak böyle bir savaşı hiç bir zaman tercih etmedik. Ancak siz hiç bir kural tanımadan sürdürdüğünüz tek taraflı bir savaşla savunmasız halka, kadın ve çocuklara saldıracak, en hayasız uygulamalarla halkımızın varlığına kastettiğiniz müddetçe, hiç kimse de bizden kurallara bağlı kalmamızı isteyemez. Bir halkın binlerce yıllık öfkesinin patlayışı karşısındasınız ve düşman da olsanız sizi bu kin ve öfke seli karşısında uyarmak ve savaşı kurallarına göre yürütmenizi tavsiye ederiz.

PARTİLİ TÜM MİLİTANLARI

Bizim için izlenmesi gereken yol bellidir. Bizde direnmenin zirvesini yaşayan direniş şehitleri vardır. Eğer PKK Ulusal Kurtuluş Cephesinin gerekçesi ve zafer güvencesidir diyorsak; bu, şehitlerimizin de Partimizin bir daha dönülmemesine girdiği yolun gerekçeleri olduğunu da unutmamalıyız. Onların direnen ruhu, umut ve cesaretleriyle savaşmak gerektiği anılara bağlı olmanın özlü ifadesidir. Onların anıları tamamen yaşam olan, tüm halka egemen kılınması gereken, gerçekten yaşayan anılardır. Ayakta gezen, canlı gibi gözükene ama çoktan ölü denilebilecek yaşam yanında, bilincimizde, yüreğimizde her an her dakika duymamız gereken hakiki yaşam budur. İşte bu anısal yaşamın bir gereği olarak her militan ve sempatanımız, sürekli kendini yenileyip bilinçlendirdiğinde görecektir ki, alt edilemeyecek zorluk, başaramayacak görev yoktur.

O halde;

Çağın bir yüz karası ve lanetli bir tarihsel geçmişin ürünü olan vahşi sömürgecilğe karşı savaşımızda kanımızı damla damla akıtacağımıza, bütün yeteneklerimizi ülkemizin kurtuluşu için en verimli şekilde harcayacağımıza, hiç bir yeteneğimiz ve enerjimizi kendimizle mezara götürmeyeceğimize, düşmanla aramızdaki muazzam güç dengesizliğini göz önüne getirerek bu mesafeyi en güçlü teknik olan insan faktörüyle kapatmayı şiar edineceğimize, halkımızın çağla ve tarihle kopuk yaşamını ilerici insanlıkla birleştirmek ve kendi öz tarihimizi yazmak için yaşayacağımıza, bunun dışında bir felsefe, siyaset ve pratik ahlak yaşamını kabul etmeyeceğimize ve bunu tüm topluma egemen kılmayı Partili olmanın, yurtsever olmanın, cepheye art olmanın bir gereği olarak kabul edeceğimize and içeriz.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Resmen İlan Edildi ve Dünyanın Her Alanında Çeşitli Biçimlerde Duyuruldu

21 Mart 1985 günü Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi tarihi bir dönüm noktasını yaşadı ve hazırlıkları tamamlanan Ulusal Kurtuluş Cephesi resmen ilan edildi.

Kürdistan'ın bir çok bölgesin de olduğu gibi Ortadoğu, Avrupa ve diğer bir çok alanda aynı gün de ve yaklaşık saatlerde yapılan bu ilan oldukça geniş bir propaganda ile duyuruldu. Kürdistan'da Cephenin ilanı bir çok şehir merkezinde eylemler konularak gerçekleştirilmiştir. Mardin'de sömürgeci-lerle işbirliğinde olan bir feodal cezalandırılmış, ayrıca Batman, Diyarbakır, Bingöl ve daha bir çok yerde eylemler gerçekleştirilmiştir. Kürdistan halkı bu tarihi kararı oldukça coşkun bir şekilde karşılamış ve tüm sömürgeci baskılara karşın mücadelenin yanında yer alacağını ortaya koymuştur.

Avrupa alanın da ise 21 Mart günü Bonn'da ve Atina'da yapılan basın toplantılarıyla bu karar ilan edilmiştir. Bonn'daki basın toplantısı 1 saat kadar sürmüş ve gazetecilerle basın ajanslarının sorduğu sorular geniş bir şekilde cevaplandırılırken, Cephenin amaç ve

hedefleri de izah edilmiştir. Bu ilanı Hollanda radyosu Türkçe bölümü haber olarak vermiş. le Monde, le Figaro, Süddeutschezeitung gazetelerinde de yayınlanmıştır. Aynı şekilde

Avrupa çapında yoğun olarak dağıtılan 4 dilden bildiriler, pullamalar ve afişlemelerin yanısıra kitlelere de 23 Mart günü Frankfurt Newroz gecesin de açık ilan yapılmıştır. Hemen hemen

Yunanistan'da yapılan basın toplantısına da çok sayıda basın-yayın muhabiri katılmış, Cephenin ilanı hemen tüm ilerici gazeteler de yer alırken, radyoda da yayınlanmıştır.

duyan her Kürdistanlı yurtsever de büyük bir sevinç yaratan Cephenin kuruluş ilanı, gerek gecede gerekse de derneklerdeki toplantılarda açıktan gözlemlenmiştir.

Efendi-Uşak...

Bastaraftı 3. sayfada

ma istemiyle dünya barışına da en büyük darbe vurulmak istenmektedir.

Bu planlara yönelik New York'ta BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar'la görüşülmüş, Ortadoğu ve uluslararası gelişmeler konusunda görüşbirliğine varmak için temasta bulunulmuştur. Görüşmelerin diğer durağı olan Washington tümüyle politika belirleme ve

planlar oluşturmaya yöneliktir. Görüşmelerin bir diğer konusunu ise, politik-askeri amaçlar ile Türkiye'nin yaşadığı çöküntüye bağlı olan ekonomik görüşmeler oluştuyordu.

Özal'ın gezisini böyle bir misyonluk seferi olarak ele almak gerekir. Ancak hemen belirtmek gerekir ki, Pentagon'da oluşturulan planlar, dayatılan

teslimiyetler Vietnam ve Hindicini halklarının mücadelesini engelleyememişti. Tam tersine güçlü bir savaş tüm bölgeyi sarmış ve zafere gidilmişti. Bugün de Özal aracılığıyla iletilen talimatlar ve tezgahlanan planlar, sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Hele hele Kürdistan halkının tarihi bir köşe taşı yaşadığı ve ERNK'yi ilan ettiği bir ortamda savaş kızışacak, Türkiye halkının mücadelesini yakından etkileyecek ve tüm Ortadoğu'yu saracak olan savaşım, geleceğin barış ve istikrarının, sosyalizmin zaferinin en büyük güven-cesi olacaktır.

Impressum:

N. UGUS

"Berxwedan"

Bank Str. 69

4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi

Berxwedan

Bank str. 69

4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.- dkr.
Avusturya	12.- s.
İngiltere	0.50 £.
Hollanda	2.- hfl.
Belçika	40.- bfr.
Norveç	4.- nkr.
Fransa	4.- ff.
İsviçre	1.50 sfr.
İsveç	4.- skr.

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ VE ALMAN KAMUOYUNUN GÖREVLERİ

Halkların mücadelesi ve onların ulusal kurtuluşu anımsandığında, akla Avrupa ilerici kamuoyunun desteği gelir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi durumunda ise böyle bir desteğin önüne engeller dikmek için her türlü girişimde bulunulmuştur.

Yüzyıllardır en ağır baskı ve sömürü koşulları altında bulundurulmuş Kürdistan'ı, Federal Alman halkının büyük bir kısmı sadece Karl May'ın "Vahşi Kürdistan" adlı kitaplarından tanımıştı. Emperyalizm ve uydularının bu koşulları mümkün olduğu kadar sürdürmek için, uğraşlarından birisi de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle Avrupa kamuoyu arasına bir perde çekme çalışmasıdır.

Bunun tabii ki bir nedeni vardır!

Ortadoğu'nun yüreğini teşkil eden Kürdistan, kendi ulusal kurtuluş hareketinin gelişimiyle birlikte, coğrafik konumu dolayısıyla umutlarını ileriye yönelik bu alana bağlayanların dikkatini daha da çekmiştir. Gözler artık büyük bir kaygı ile Kürdistan'a dikilmiştir. Güç iddiasının sarsıldığını gören emperyalizm, gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bir avuç suda boğacak ve onu yerle bir edecek olan "şanlı-şöhretli" Türk ordulu askeri cuntayı, 12 Eylül 1980'de iş başına getirdi. Kürdistan halkına karşı yapılan zulüm, artık ilerici ve demokrat olma iddiasında bulunan her insanı ayağa kalkmağa zorlayan boyutlar kazandı.

Kürdistan halkının haklı mücadelesinin haklı sesi, Avrupa kamuoyunda yansısını yeterli ölçüde bulmadı. Kürdistan ve onun sürekli yükseltilen ulusal kurtuluş mücadelesi, bir ölçüde tanınmaz kalmaktadır. Zindanlarda tassavur edilemez katliamlar sürdürülür ve halka karşı baskı uygulamaları hızlandırılırken, Federal Hükümet, kendi stili ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ezmek amacıyla Türk hükümetine ödemelerini arttırmıştır.

Filistin kamplarında erkek, kadın ve çocuklar katliama uğratıldığında, Avrupa'da yüzbinlerce insan barış için bir araya gelmiş ve protesto

yürüyüşleri düzenlemiştir. Ulusal Kurtuluş için haklı bir mücadelenin barbarca ezilmesine izin veren bir barış, nasıl bir barış olabilir? Caniğe, katliamlara ve yok etme uygulamalarına karşı bir suskunluğa giren ve sesini yükseltmeyen bu barış, nasıl barış olabilir? Yalnız FAC'ta yüzbinlerce insanı kapsayan bu anti-emperyalist potansiyel, sesini yükseltmeli, emperyalizmin savaş kıskırtıcı planlarını teşhir etmeli ve Kürdistan'ın Ulusal Kurtuluş Mücadelesine aktif olarak destek sunmalıdır.

Ulusal bağımsızlıkları için mücadele veren tüm halklar ilerici ve demokrat kamuoyunun bu konudaki katılımlına muhtaçtırlar. Anti-emperyalist cepheyi güçlendiren ve emperyalizme karşı haykırılan her sesin, ulusal kurtuluşa giden yolda büyük bir önemi vardır.

Bağımsız bir Kürdistan, emperyalizmi bu bölgede ciddi bir tarzda zayıflatacak ve ona büyük bir darbe indirecektir. Yalnız emperyalizme karşı verilen mücadeleler ve onu güçten düşürmek gerçek bir barışı ifade eder. Barış, başka bir tarzda anlaşılamaz. Böyle bir mücadele, Kürdistan'da verilen mücadelenin karakterinin barışa hizmet eden bir yönüdür. Bu nedenledir ki, emperyalizmin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini gizleme girişimleri ve eğer bu gizleme çabalarıyla başarıya ulaşamazsa, onu bir de terörist olarak lanse etmeye çalışması hiçte şaşırtıcı değildir.

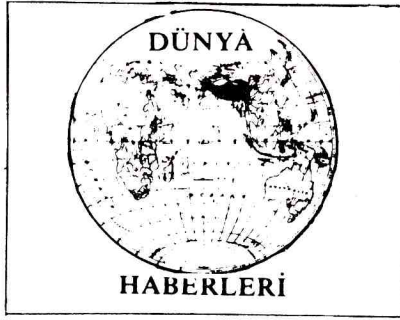
Bu da yeni bir olgu değildir! Emperyalizme ve sömürgecilığe karşı mücadeleyi omuzlayan tüm hareketler dünya kamuoyunun gözünde karalanmaya ve "terör çetesi" olarak gösterilmeye çalışılmışlardır.

Böylesi tüm iftiraların inadına, Ulusal Kurtuluş Hareketi, 15 Ağustos 1984 eylemleri ile Alman kamuoyunda da yerini bulmuş ve kararlılığını ispat etmiştir. Bu eylemler, bir etki dalgasına yolaçmış ve özellikle ilerici-demokratik çevrede büyük bir yankı uyandırmıştır. Haklı ve meşru olan bu mücadeleyi daha geniş çevrelere götürmek, gerekli dayanış-

mayı ve desteği sağlamak artık bu çevrelere kalmıştır... Nasıl ki, Küba, Vietnam ve Nikaragua'nın Kurtuluş Hareketleri, Avrupa'nın ilerici güçlerinden dayanışma ve desteği bekleyebiliyor ve alabiliyorlardı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi de böylesi bir dayanışma ve aktif desteği alma hakkına sahiptir. Yaşasın Uluslararası Dayanışma" sloganı emperyalizmin insanlık dışı uygulamalarına karşı mücadele birliğinden ve insanın bütün gücüyle yüzyıllardır baskının boyunduruğu altında tutulan halkların ulusal kurtuluşları için omuzladıkları mücadeleyi yalnız sözde değil, bizzat aktif olarak desteklemesinden başka neyi ifade edebilir ki!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin 21 Mart 1985'te ilanı, FAC'ın ilerici-demokratik kamuoyuna desteklerini güçlendirmek ve yüzyılların baskı, sömürü ve imha etme politikasına karşı geliştirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine layık olan bir tutum takınmak için, yeterli bir sebep teşkil etmelidir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin, Alman kamuoyu içinde büyük bir yankı bulacağından ve güçlü bir destek ve dayanışma bekleyebileceğinden hiç şüphe edilemez. Çünkü emperyalistlerin ve sömürgecilerin uygulamalarına karşı sesini yükseltmek, onların cinayet ve katliamlarını mahkum etmek, her insanın yalnız görevi değil, aynı zamanda bir zorunluluktur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine maddi ve manevi destek sağlamak her insanın görevidir! Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük için yürüttüğü mücadele haklı bir mücadeledir ve ilerici Alman kamuoyu, bu konudaki görevlerini yerine getirecektir.!

- * Kahrolsun Emperyalizm ve Sömürgecilik!
- * Yaşasın Kürdistan Halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!
- * Yaşasın Uluslararası Dayanışma!

Filipinlerde Gerilla baskını

Filipin'lerin güneyindeki Mindanao adasının da devrimci gerillalar bir jandarma karakolunu basarak görevli jandarmalardan 19 tanesini öldürmüşlerdir. Saldırını başarıyla gerçekleştirip geri çekilen gerilla grubu çok sayıda silaha da el koymuştur.

Reagan Nikaragua'ya Karşı Devrimcilere Yardım Edeceğini Açıkladı.

ABD, 1978'den buyana bağımsızlığına kavuşan Nikaragua'nın istikrarını bozmak, yeniden kendi güdümüne sokmak amacıyla karşı-devrimci güç "Contra"lara her türlü desteği vermekte ve devrimci hükümet kuvvetleriyle çatışmalara sokmaktadır.

ABD'nin kendi çıkarları doğrultusunda ortaya koyduğu planlarını Nikaragua yönetimine dayatması, yapılan bant tekliflerini reddetmesi ve 14 milyarlık bir yardımı karşı devrimcilere verme tehditleri savurması, açık ki kendi istemleri doğrultusunda ki barış şartlarını Nikaragua yönetimine dayatıp, onu devrimci yönetimden vazgeçirme amaçlarından ileri gelmektedir.

İsrail'in Rehine Politikası

BBC radyosunun bir haberine göre İsrail elindeki savaş esirlerine rehine politikası uygulamaya başlamıştır.

Bu politika gereği Ansar esir kamplarında bulunan 1200 tutuklu, elleri ve gözleri bağlı vaziyette İsrail'e nakledilmiş, 600'ünü de burada serbest bırakacaklarını açıklamışlardır. Açıklama da İsrail'e nakledilen esirlerin durumunun ise G. Lübnan'daki gelişmelere bağlı olduğu duyurulmuştur.

Öte yandan Lübnan'daki çatışmalarda sık sık yeniden alevlenmektedir.

Sudan'da Nimeyri Yönetimine Askeri Darbe Yapıldı

Sudan, 2,5 milyon kilometrelik geniş bir yüzölçüme ve 20 milyon nüfusa sahip bir ülkedir. Kuzeyinde müslüman Araplar yaşarken, güneyinde değişik diller konuşan, hristiyan kökenli azınlıklar yaşamaktadır.

Mayıs 1969'da General Cafer Nimeyri başkanlığında bir grup subay tarafından darbe gerçekleştirilmişti. İlk dönemlerde Nimeyri yönetiminin dayanağını ilerici güçler oluşturmuyordu. Ve halk kitlelerinin yararına bazı dönüşümler gerçekleştirilmekteydi. Ancak süreç içerisinde rejim kendi içinde bir dönüşüm yaşamış, demokratik örgütlerin takibata başlanmış, Komünist Partisi dağıtılmıştır.

Son dönemlerde yokluk ve yoksulluk alabildiğine artmış açlık tehlikeli boyutlara ulaşarak ülke nüfusunun dörtte birini kapsamıştır. Güneydeki azınlıkların başkaldırı hareketleri ortaya çıkmıştır.

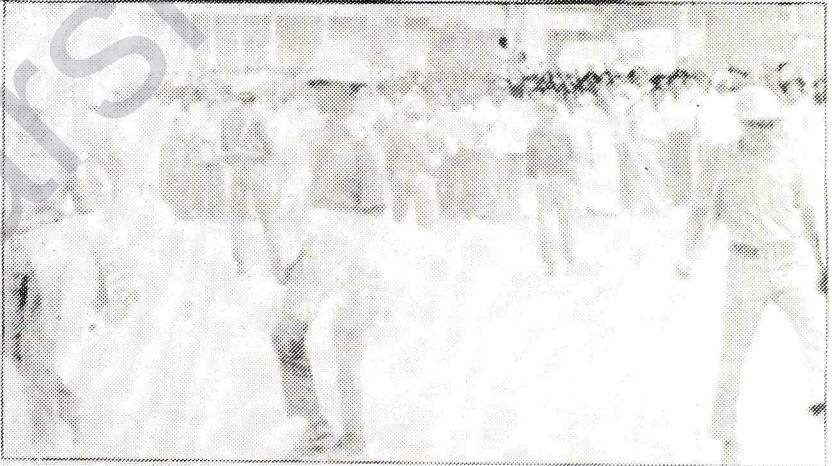
Dış politikada ülke hergün biraz daha çok ABD bağımlılığına giriyor, ülke topraklarında askeri üslerin kurulmasında Pentagon'a olanak tanıyor; ABD ve diğer batılı bankalara mali yükümlülükleri artıyordu. Bu gelişmeler emekçi halk kitlelerinin hoşnutsuzluğunu artırmış, kitlesel gösteriler ve

ülkedeki ulusal birliğin güçlendirilmesi, kişi hak ve özgürlüklerinin güvence altına alınması, din ve inanç özgürlüğünün sağlanması ve bir bütün olarak siyasi yaşamın demokratikleştirilmesi başlıca hedeflerimizdir."

Yeni Sudan yönetimi aynı zamanda ülkede demokratik bir ortamın yaratılmasının, özgür ve bağımsız seçimin gerçekleştirilmesinin zorunluluğunu belirtmiştir. Yoksa, eski yönetimin yerine halkı siyasi haklardan yoksun bırakacak bir askeri yönetimle ülkeyi idare etmek amacıyla olmadıklarına işaret etmiştir.

Uluslararası ilişkilerinde ise Arap Ülkeleri Birliği ve Afrika Birliği Örgütü anlaşmalarına bağlı kalınacağı belirtilmiştir. Yine çeşitli kaynaklara göre, bağlantısız ve askeri bloklara girmeyen bir politika izleneceği belirtilmektedir. Komşu ülkelerle sorunlarını görüşmeler yoluyla çözümlemeye çalışacağı, Filistin halkının bağımsızlık mücadelesi ve bağımsız bir devlet kurma hakkını kararlıca savunacağı gibi; Afrika halklarının ırkçılığa karşı mücadelelerini kesin bir şekilde destekleyeceklerini açıklamışlardır.

Sudan haberler ajansı SUNA, eski siyasal yönetimi protesto amacıyla

Darbe sonrası Sudan...

genel grevler ülke çapında etkisini göstermeye neden olmuştur.

Nimeyri yönetimine karşı gerçekleştirilen yeni askeri darbenin hedefleri Sudan radyosu aracılığıyla Genel Askeri Komutanlığı tarafından şöyle açıklanmıştır: "Eski yönetimin iç politikadaki hatalı tutumu, önemli sorunlar doğurmuştu. Bu yetmezlikleri ortadan kaldırmak, ulusal gelişmemizi engellenen yasaların yeniden gözden geçirilmesi, tam bağımsızlığın tesis edilmesi,

genel grevde bulunan işçilere, işyerlerine dönme çağrısında bulunmuştur. Yine başka bir ajansın verdiği habere göre askeri yönetim tarafından tüm eski yöneticilerin tutuklanacağına işaret edilmiştir.

Sudan radyosu aracılığıyla Genel kurmaylık tarafından yapılan başka bir açıklamada darbe öncesindeki tüm siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılacağı duyurulmuştur.

Peru Birleşik Sol (IU) dan Jorge Hurdato ile yapılan röportaj

Jorge Hurdato: “Peru ve Kürdistan Halklarının Mücadelesi Ortaktır”

Soru: ABD Emperyalizminin Latin Amerika ülkeleri ve Peru'ya yönelik askeri, siyasi ve ekonomik politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: Ronald Reagan, ABD finans-kapitalinin en gerici çevrelerinin ve özellikle de silahlanma lobisinin politik saldırısının sonucunun yansımasıdır. Kapitalizmin artan bunalımı döneminde, fena ve kötülere (3. Dünya Ülkeleri, Kurtuluş Hareketleri, sovyetler Birliği) karşı sürdürülen silahlanma ve “büyük kutsal savaş”lara yapılan hazırlıklar, bunalıma bir çözüm olarak lanse edilmek istenmektedir. Bu, Latin-Amerika halkları için, gerek kredi ve faiz politikaları ve gerekse de hammadde fiyatlarının indirilmesi vs. gibi konularda, somut olarak daha da sıkıştırılacakları anlamına gelir. Bu da, Honduras ve El-Salvador'da ABD ordusu uzmanlarının denetiminde olan Latin-Amerika ordularında giderek arttırılan militarist silahlanma ögesi ile doğrudan doğruya birleştirilmiştir. Ama aynı zamanda, ABD emperyalizmi, mümkün oldukça kıtanın güneyinde “demokratik” hükümetler kurmaya çabalamaktadır. Fakat bu hükümetler, sadece formalitede demokratiktirler ve gerçek durumun perdelenmesine hizmet etmektedirler. Pratikte ise, baskı organları olan askeri ve polis kuruluşları, tüm kademeleri kesin olarak elde tutmaktadırlar. Demokrat olma maskesi altında, insan hakları gittikçe çiğnenmekte ve özellikle de bugün ülkemiz Peru'da görüldüğü gibi, bu toplu katliamlara kadar, dönüşebilmektedir.

Soru: Sizce Latin Amerika devrimci güçlerinin bu günkü durumları nedir ve temel sorunları nasıl izah edilebilir?

Cevap: Latin-Amerika'daki devrimci güçlerin, acil bir gereksinim olan bir ortak devrimci stratejiyi, Latin-Amerika sahasında geliştirebilmeleri için ne yazık ki, parçalanmış durumdadırlar. Ancak, Güney-Amerika'da ABD emperyalizmine karşı tek tek ülkelerde verilen devrimci mücadeleler, halklarımızın dayanışmasına alabilmekte ve coşkuyla karşılanmaktadır. Peru'daki devrimci

güçler, yerli burjuvazinin yıkılması için devrimci bir halk savaşının gerekliliklerine yönelik propagandalar yapmaya çalışmakta ve somut hazırlıklar da yürütmektedirler. Tabii ki, bununla da ABD emperyalizmi zayıflatılmaktadır. Ulusal kurtuluş ve sosyalizm savaşımında, Birleşik Sol (IU) adıyla geniş bir cephe birliği oluşturulmuştur; gerici güçleri izole etme ve burjuva toplumunda ulusal duygulara sahip kesimleri tarafsızlaştırma veya olanaklıysa, onları halk hareketinin saflarına çekmeye, çalışılmaktadır.

dirici katılımıyla Birleşik Sol kuruldu. Son dört yıl içinde IU, erek birliğinden stratejik bir yönelimi ve sosyalist bir programı olan bir kitlesel cepheye ulaştı.

UNIR (Devrimci Sol Birlik), IU içerisinde yer alan devrimci bir birliktir. UNIR, Peru Komünist Partisi-Kızıl Anavatan-(PC del P, Patria Roja) ve iki küçük parti olan Devrimci Sol Hareketi (MIR-Peru) ve Ulusal Kurtuluş Cephesi (FLN) ile üç partide de örgütlenmemiş binlerce üyeden oluşur. UNIR, mücadeleciler, sanayii ve maden işçileri katmanları

Peru'lu kadınlar bir protesto gösterisinde

Soru: Birleşik sol (IU) nasıl ortaya çıktı. Strateji ve taktiği nedir. Bu Birlik'te yer alan ve destekleyen örgütler hangileridir?

Cevap: IU, 1980 sonlarındaki yerel seçimler öncesinde çeşitli komünist ve sosyalist partinin birliği olarak ortaya çıktı. Diktatörlüğün iktidara çöreklenmesinden 12 yıl sonra Partimiz PC del P ve UNIR cephesinde yerel ve parlamento seçimlerine katılmanın anlamının olup-olmadığı üzerine yoğun tartışmalar vuku buldu. Güçleri toparlamak, devrimci ve komünist programı tüm ülkede tanıtabilmek için, seçimlere katılmanın gerekli olduğu sonucuna vardık. 1980 parlamento seçimlerine sol, 5 ayrı grup halinde katıldı ve bunun için de seçimlerde büyük bir yenilgi aldı. Halk birlik istiyordu ve dolayısıyla da PC del P ve UNIR'ın etkin yönlendirilmesinde

arasında, köylü örgütlerinde, öğretmen ve öğrenci sendikalarında, gece kondu (yoksul mahalle) organizasyonlarında ve doğrudan demokrasi organlarında; yine Halk Savunma Cepheslerinde (FEDIP's) ve köylü ile yoksul mahalle sakinlerinin meşru müdafaa örgütlerinde ile Halk Asemblelerinde (Asembleas Populares), derin yer edinmiştir. UNIR'ın merkezi hedefi Ulusal Kurtuluştur; sosyalizm yolunda milli-demokratik devrimi gerçekleştirmek ve bununla, halkın temel örgütlerine dayanan gerçekten demokratik, sosyalist bir toplum yaratmaktır. Ülkemizdeki sosyalist toplum, Peru'nun objektif ve özgül koşulları ile Peru Komünist Partisi kurucusu José Carlos Mariátegui tarafından başlatılan ülkemize

Devamı 23. sayfada

KÜRDİSTAN ULUSAL DİRENİŞ MÜCADELESİ VE AZGINLAŞAN SOSYAL-ŞOVENİZMİN GİDEREK ARTAN SALDIRILARI

N. Xwinar

Çağımızda gelişen her ulusal ve sınıfsal hareketin, kendi içinde kaçınılmaz olarak yansıyacak olan burjuva etkilerle mücadele etmesi, onları tasfiye etmesi zorunludur.

Marksizmin bir düşünce akımı olarak ilk çıktığı yıllarda; henüz meşruiyetini koruyan burjuva egemenliği, ideolojik cepheden yürüttüğü mücadeleyi doğrudan yapmayı tercih ediyordu. Ne var ki; burjuva devrimleri sona erip kapitalizmin emperyalist aşamasına girildiğinde, proletarya devrimlerinin objektif koşulları doğmuştu ve birçok ülkede proletaryanın bağımsız siyasal örgütlenmeleri yaratılmıştı. Sürece I. Enternasyonal gibi işçi sınıfının uluslararası bir bağımsız siyasal örgütlenmesiyle girilmişti. Bu noktadan itibaren burjuvazi mücadele taktiğini değiştirir. Kendi rolünü, onun katına yükselme hayalleriyle yaşayan ara katmanlara yüklenir. İşte bundan böyle Marksizmi içten kemirme görevini bu kesimler üstlenir. Marksizmden sapma olarak, militan Marksizmi "uysallaştırmaya" çalışan revizyonizm gündeme gelir. Revizyonizmin doğuşu bir tesadüf olmayıp, kökü kapitalist toplumun iktisadi yapısında yatan toplumsal bir olgudur. Veya Lenin'in deyişiyle *"Tarihin diyalektiği, Marksizmin teorik zaferinin, Marksizm düşmanlarını, kendilerini marksist olarak gizlemeye zorladığını göstermiştir. Kendi içinde çürümüş liberalizm, yeniden sosyal oportünizm biçiminde canlanmaya çalışmıştır."* (1) Oportünizmin en açık ifadesi, proletaryanın enternasyonalist ilkesinden sıyrılması ve burjuva milliyetçiliğini kabul görmesidir. II. Enternasyonal oportünizmi sosyal-şovenizm olarak tüm çıplaklığıyla çıkar. İşçi sınıfının başında bulunan sosyal-şoven önderler, enternasyonalist ilkeyi çiğneyerek, kendi burjuvazileriyle birlikte halkların katline katılırken; kendi elleriyle ülkelerindeki proletarya devrimini tasfiye ederek, kendi halklarına karşı da ihanet eder duruma düştüler.

Görüldüğü gibi oportünizm, sosyal-şovenizm ve tasfiyecilik oldukça iç içe işletilmektedir. Ne zamanki, sömürgeci ülkenin "devrimciler"i tarafından, sömürge ülkenin sorunu ve mücadelesi küllendirilmişse; sömürgeci ülke proletaryasının devrim sorunu da küllendirilmiştir. Emperyalizm çağında başka halkın devrim davasını yokumsayan, onu küçümseyen, ona karşı çıkan o halka sosyalizm adına en büyük ihaneti yapacağı açıktır. Ne var ki, bu durumda kendi halkına da ihanet etmekten kurtulamamaktadır.

Bu gerçek en canalcı bir şekilde Türkiye pratiğinde yaşanmıştır. Türk burjuvazisinin oluşumuna paralel olarak, ortaya çıkan Türkiye sol hareketi oldukça

trajik bir tarihi süreç yaşamıştır. İzinli sol olarak ortaya çıkmış ve bu platformda hareket etmiştir. Nasıl ki II. Enternasyonal oportünizmi en açıkça kendini ezilen halklara bakışta ele veriyse; oportünizm gibi "kötü talihliğin"den kurtulamayan Türk "sol" hareketi, en çok yakayı o dönemde kanayan bir yara durumunda olan Kürdistan'a bakış açısında ele verdi. Sömürgeci ordunun tüm saldırılarına rağmen teslim alınamayan Kürdistan halkı, bir kez de Türkiye "komünistleri" tarafından hançerlenmişti. İtihtat-Terakkiciliğin kalan topraklar üzerinde bir devamı olan "Misaki-Millicilik" mantığı, Türk "sol" hareketi tarafından temel alınmış ve Kürdistan ülkesiyle ve halkıyla yok sayılarak ortadan kaldırılmak istenmiştir. En barbarca katliamlara "vahşiler eziliyor" diye alkış tutulmuştur.

70'ler tarihi sürecine girilirken Mahirler, Denizler, İbrahimler Türk burjuvazisinin dayattığı platformu delme amacıyla, oportünizmi direnişçi bir temelde aşma çabaları içine girmişlerse de, Kemalizmin zehiri henüz egemenliğini sürdürmüştür. Ve "vatan bütünlüğü" şiarından "sol" henüz kurtulamamıştır. Kürdistan üzerindeki küllerin üflenmesine bir türlü cesaret edilememiş, daha da küllendirerek "Misaki Milli bütünlüğü" içinde çeşitli tahliller oluşturulmaya çalışılmıştır. "Vahşiler" duyar da uyanır; Türkiye bölünür" yaklaşımıyla Kürdistan'ın adından ve halkından söz edilmez olmuştur.

12 Mart gibi bir süreç solun kendisini ciddi bir süzgeçten geçirmesini sağladığı gibi daha derin bir karmaşa içine çekilmiştir. Tavşayan devrimci dalgaının yavaş yavaş yeniden hareketlenmeye başladığında; burjuvazi yeni süreci bir "umutla" (Ecevitçilikle) başlatmıştır. Ortada, sahte bir sağ-sol havası estirilerek; bir yandan, Ecevitçilik ve kanatları altına almaya çalıştığı sol; diğer yandan da, tümüyle MHP ve Türkeş'in şahsında somutlaştırılan sağ veya faşizm (sanki devlet olgusundan kopukmuş!) ve karşılıklı bir söz düellosu.. Sol kendisini tutarlı bir süzgeçten geçirmeden, bizzat devlet tarafından yaratılan böyle sahte alternatifler ortamında bulunmuştur.

12 Mart sonrası sol, çeşitli kümelenmeler biçiminde sayısız grupçuklara bölünürken kalıtsal ortak hastalığı sürdürmüştür. Başını TKP'nin çektiği kesim, eski eylemsiz ve CHP kuyrukçuluğunda bu dönemde de kusur etmemiştir. Yine "Umut Hükümeti"nin eteklerinden tutunarak, esas olarak da onun öncülüğüne bel bağlayarak "UDC" hayalleriyle avunmuştur. Ulusallıktan bu kadar çıkan, Avrupa emperyalizminin "terbiyeli misyoneri" bir "önder"le "UDC"(!). Bu "hükümete sadakat" türküsünün en bayatlamış bir tarzda yeniden bestelenmesiydi. Bir nebze

bile olsa oportünizm çemberini yarmaya yönelik bir emareye rastlanmıyordu. Yeneden yasallık, barışçılık, "maceracılık", "goşizm", sözcükleriyle oluşturulan bestelerin halka verecek bir şeyi de yoktu.

İkinci ve en "militan" (!?) akım, şahlanan Kemalist ruhuyla ayağa kalkan TİKP önderliğindeki kesimdir. Önder kadrosunun hemen hemen hepsini cezaevi "uslanmışları" oluşturuyordu. Çıkardığı yayınlarla sınıf uzlaşmacılığı "vatan bütünlüğü" ve azgın Sosyalist Sistem düşmanlığı biçiminde kendini gösterdi. Temel Özellikleri devletçi (mevcut devlet yanlısı); sınıf çelişkilerini ve iç savaşı yokumsamak, ulusu tek bir "halk bütünlüğü" kavramı içinde almak; katıksız sosyal-şoven ile Sosyalist Sisteme karşı azgın düşmanlıktır. Giderik TİKP'in önderliğindeki bu akıma HK, DHB, Partizan vb. akımlar da katıldı.

Dev-Yol vb'leri yine 12 Mart'tan sonra aydın-gençlik içinde faaliyetlerde bulunan akımlardı. En temel özelliği, "dur, bekle, gör" mantığıyla hiçbir şeyi formüleştirmez, ciddi yapılanma yaratmaktan sürekli kaçınır ve daima parçalanma ve grupçulukla boğuşur. Bu da oportünizmin değişik bir yansıması.. Ve Lenin'in dediği gibi *"Oportünist kişi yapısı gereği, her zaman açık ve kararlı bir tutum takınmaktan kaçınacaktır; her zaman orta yolu arayacaktır; her zaman birbirine karşı görüşler arasında bir yılan gibi kıvrır-kıvrır gidip gelecek, her ikisiyle görüş birliği" içinde olmaya ve fikir ayrılıklarını küçük değişikliklere, kuşuklara masum ve dindarca öğütlere, vb. indirgemeye çalışacaktır..."* (2)

Ne var ki sürece girerken (73'ler) tüm akımları birleştiren ortak bir nokta vardı: Kürdistan'a bakış! Geçmişte güçlü bir değerlendirme sentezinden geçirip, doğru dersler çıkaramama ve o nedenle ne stratejik ne de taktik planda doğru bir mücadele hattı tutturulamamıştır. Veya tek kelimeyle ifade edilecekse, oportünizm aşılamamıştır. Hal bu iken, sömürgeci bir ülkenin "sol"u olmaları itibarıyla, en çok yakayı bu noktada ele vermekteydiler. Oportünizm, tüm dehşetiyle sosyal-şovenizm olarak karşımıza çıkmaktaydı. Ancak bu kez, Kürdistan'da ortaya çıkan yepyeni bir gelişme, tarihin bu olumsuz gidişatına dur dedi. Kürdistan'ın kaderini değiştirmek için yola koyulan bir grup genç, inkâr çemberini kırmak için olanca çaba harcamıştır. Sömürgeciliğin çizdiği sınırlar içerisinde geliştirilmek istenen her türlü reformist teslimiyetçi akım, sosyal-şoven yaklaşım ve örgütlenmelerle ve en genel anlamda Kemalizmin ruh ve çemberi ile amansız bir hesaplaşmaya girilme zorunluluğu vardı. PKK'nin embriyon halinde olduğu bu ilk tarihsel çıkış böyle olmuştur.

İşte bu noktada sosyal-şoven oportünist Türk "sol"u, daha iki yüzlü karşımıza çıkmaktadır. "kendi içinde çürümüş liberalizm, yeniden sosyalist oportünizm biçiminde canlanmaya çalışmıştır." (Lenin)

Artık bizzat sömürge ülkenin devrimcilerinin zorlu çabaları sonucunda dayatılan gerçekliği tümenden yadsımak mümkün değildi. O, soruna yine Kemalizmin bir başka taktiğiyle yanaşmalıydı.

İttihat-Terakki, ilk geliştiği dönemlerde iktidara geçebilmek için, direnen Balkan halklarına Osmanlı devletinde kardeşçe yaşam vaatmişti. Ardından da kılıçla kesilen başlardan kaleler inşa etmişti. Biraz daha "gerçekçi" davranan M. Kemal ise, İttihat-Terakki yönetim kliginin ve padişahlığın yerine geçebilmek için, direnen Kürdistan halkına ortak mücadelelerden sonra kardeşçe bir yaşam vaat etmişti. Ardından ise, Kürdistan'da oluk oluk kan akıtılmıştı.

Atalarından aldığı ilhamla Türk "sol"u da, "gerçekçiliğe" yönelmeye çalıştı. Niçin olmasın?! Bu kadar duyarlı bir potansiyel ortaya çıkıyor, bundan yararlanılmaz mı? Ataları da Balkanlarda Türkleştirilmiş çocuklardan Yeniçeri ordularında az mı yararlandılar? Sömürgeci Türk ordusu, Kürdistan gencini "mehmetçik" olarak az mı değerlendirdi? Eh, bu durumda Kürdistan topraklarının bir kadro yatağı; veya ulusal gerçekliğini inkâr pahasına yeni tip bir "mehmetçik" olarak neden değerlendirilmesin?

Ne var ki, bu oyun Kürdistan ve Kürtler yoktur diyerek oynanamazdı. O halde doğası gereği oportünizm biraz kıvrırtıcağı. Nitekim Türk "sol"u arasında da ulusal sorun tartışılmaya başlandı. Önce "Kürtler vardır, ama Kürdistan yoktur". Ve ardından Kürdistan'dan da söz edilir oldu(!) Ama bu Kürdistan'ın nasıl bir şey olduğu henüz belli değildi. Rastgele bir toprak parçası mıdır; ülke midir; ülkeyse statükosu nedir? Onlar açısından belli değildi. Ama Kürdistan'da gelişen proletarya hareketi de sürekli dayatıyordu. Bu kez de öncüsünü kabul etmez. Ama Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkından da söz etmekten geri durulmuyordu. Peki, örgütsüz, öncüsüz, iradesiz bir halk nasıl kendi kaderini tayin edecekti? Sosyal-şovenizmin yanıtı hazır: "İçimizde gelir yer alır, militanlık yaparsınız, Türkiye kurtulunca, biz de düşünüp-taşınıp en münasip olanı veririz." Bu sözler o kadar inandırıcılıktan uzaktı ki, haliyle insanın aklına Balkanlar'da Jön Türklerin sözü, halkımıza da M. Kemal'in verdiği söz gelir. Ama bunlar "sosyalistti". Kötü olan da bu ya... "Sosyalist" maskeyle azgın bir şovenizm.

Türk solu 80'lere böyle geldi. Azgın sosyal-şoven tutumu, onu oportünizmin tutsaklığından kurtaramadı. Genel bir yaklaşımla bakıldığında teorik ve politik çalışmada yüzeysellik ve kısırlık; pratik ve örgütsel çalışmada plansızlık, darlık, ciddi yapılanmalar yaratmadan kaçış; parçalanma, grupçuluk görünmekteydi.

Ama yükselen bir KUKM'si vardı. Bu, dayattıkça daha fazla kaçamak yol veya orta yolculuk yoktu. Kalelerden birinde

yer almak gerekirdi. İşte 12 Eylül'den sonra bu sürecin netleşmesi yaşandı.

12 Eylül Gelişen KUKH ve Soldaki Tasfiyeci Saldırıları

12 Eylül 1980'le birlikte faşist sömürgeciliğin yarattığı ağır baskı dönemi gündeme geldi. Cunta ve emperyalizm bu kez solu kesin tasfiye edebilmeyi hedeflemekteydiler. Açık bir saldırıya maruz kalan ve buna hazırlıksız yakalanan devrimci güçler, büyük kayıplar verdiler. Ve hemen hemen tüm örgütler, kalan güçleriyle yurtdışına çekilmek zorunda kaldılar. Bir devrimci hareket açısından bu geri çekiliş, onların kaderlerini tayin kılıcı bir özellikteydi. Ne var ki bu geri çekiliş anlarında, yön daha fazla Avrupa merkezlerine yönelikti. Kendi izin ve direktifleriyle başa gelen cuntanın baskılarından yurtdışına çıkmak zorunda olan insanlara, kapılar sonuna dek açılmıştı. Ve bilindiği gibi bu yıllarda Avrupa'ya muazzam bir iltica akını başladı. Halbuki, eğer devrimciler amaçlarına olan inançlarını yitirmemişlerse; bu geri çekiliş yıllarının nasıl değerlendirilmesi gerektiği besbelliydi. Rus devrimcileri bu anlarını şöyle ifade ederler:

"Devrimin, bu ilk girişiminin sonucu olan yenilgi, amacın hatalı olduğunu değil, ilk ağızdaki hedeflerin 'ütöfik' olduğuna değil, yöntemlerin ve araçların yanlış olduğunu değil, ama kuvvetlerin yetersiz hazırlandığını, devrimci bunalımın yeter ölçüde geniş ve derin olmadığını göstermiştir. Birakalım, liberallerle dehşete kapılmış aydınlar, özgürlük için verilen ilk gerçek kitle savaşını ardından inançlarını yitirsinler, birakalım tabansızlar gibi bağırsınlar: daha önce yenildiğin yere gitme, o ölümcül yola yeniden ayak basma diye. Sınıf bilinci taşıyan proletarya, onları şöyle yanıtlıyacaktır. Tarihteki büyük savaşlar, devrimlerin büyük sorunları sadece ileri sınıfların tekrar tekrar saldırıya geçmeleri sayesinde çözülmüştür. Ve o sınıflar yenik düşmenin darbesini aldıktan sonra yenmeyi başarmışlardır. Yenik düşen ordular iyi öğrenir. Rusya'nın devrimci sınıfları, ilk girişimlerinde yenilmiş bulunuyorlar, ama devrimci durum olduğu yerdedir. Devrimci bunalım bazen dilediğimizden de yavaş olsa, yeni biçimlerle ve başka yollardan yeniden yaklaşıyor, bir kez daha olgunlaşıyor. Daha geniş yığınları bu bunalım için sabırla hazırlama işini sürdürmeliyiz. Bu hazırlık daha yüksek, daha somut amaçları dikkate alarak, daha ciddi yürütülmelidir. Bu işi ne kadar başarıyla yerine getirirsek, yeni savaşımızda ukumuz o kadar kesin olacaktır..." (3)

Hiç kuşkusuz ki bu gerçek bizim için de geçerli idi. Ne amacımız hatalı ne de hedeflerimiz ütöfikti. Ama kuvvetlerimizin yetersiz bir hazırlık içinde olduğu da açıktı. O halde küçük-burjuva yakınlı ve sızlanmalara düşmeden, «şimdi aynı proletarya, daha kudretli bir devrimci gücün yeni kadrolarını nasıl ısrarla kararlılıkla

ve sabırla yetiştirip, eğiteceğini biliyor.» (Lenin) belirlemesinden hareket etmekte.

Herşeyden önce geçmişin güçlü bir sentezden geçirilmesine gereksinme vardı. Bunu da en kapsamlı ve karar yetkisi olan toplantılarda yapmanın zorunluluğu açıktır. Lenin, yenilginin ardından sorunların bir konferansta ele alındığı ve ardından «konferans kararlarındaki ruhla çalışarak, bütün parti eylemcilerinin, partinin bugünkü ödevlerini açıkça ve tam olarak kavramaları yolunda çaba göstererek, örgütlerimiz birleşik ve etkin, devrimci bir sosyal-demokratik çalışma için güçlerini artırabilir ve sağlamlaştırabilir.»

Türkiye ve Kürdistan devrimcilerinin takip etmesi gereken süreç buydu. Sorunlarımızı ve çözüm araçlarını ele alıp, çözümleme yükümlülüğünde bulunmaktaydık. PKK şahsında somutlaşan devrimci eğilim, bu yolu izledi. Önce düzenlediği bir konferansla sorunları ve çözüm yolları, konferans tarafından oy birliğiyle onaylanmıştır. Konferansın ruhuyla gelişmeler tüm partilere ve hatta kavramak isteyen diğer devrimcilere kavratmaya gitmiştir. Ve bir yıl sonra yaptığı kongre gibi resmi bir toplantının onayına da sunarak yeni bir dönemi başlatmıştır.

Ne var ki, Türkiye sol hareketinde, en ağırlıklı sosyal-şovenizm biçiminde yansıyan oportünizm oldukça diriye. «Şüphelilik yüzünden takatı kesilmiş, bilgiçlik satmaktan alıklaşmış, pişmanlık nutukları atmaya eğilimli devrimden çabuk yorulan ve bayram beklercesine, devrimin gömülüp yerine anayasa metninin geçirilmesini gözleyen» (Lenin) küçük-burjuva aydın kesim oldukça yaygındı. Yaşanan bunalım günleri, bir yol ayrımına getiriyordu. «Bunun anlamı şudur: burjuva devrimi döneminde, işçilerin partisinin oportünist kanadı bunalım zamanlarında, dağılma ve çökme günlerinde, ya tümenden tasfiyeci olma,

ya da tasfiyeciliğin tutsaklığına mahkumdur...» (Lenin) Geri çekiliş anlarında yaşanan şüphelilik, pişmanlık, inançsızlık gibi ruh hali, onları menşeviklerin karikatürleşmiş bir kopyası haline getirmekteydi. Bunlar, geri çekilimleri düzenli bir geri çekiliş değil; adeta bir panik kaçışmasını andırıyorlardı. «Menşevikler, devrimin yeni bir yükselişi olanağına inanamayarak panik içinde geri çekiliyorlar, parti programının devrimci isteklerinden utanç verici bir biçimde vazgeçiyorlar ve proletaryanın devrimci gizli partisini dağıtmak, ortadan kaldırıp yok etmek istiyorlardı. Bu nedenle menşeviklerin böylelerine likidatörler (tasfiyeciler- b.n.) denmeye başlandı.» (4)

İşte bu noktadan itibaren karşı-devrimin dolaylı müdahalesinden bahsetmek gerekir. Böyle bir karşı-devrim müdahalesi, daha önce cezaevinde bizzat cunta tarafından yapılmıştı. Şimdi sıra bunu dışarıya taşırmaya gelmişti. Bu durum ülkemiz ve Türkiye sol hareketinin önemli bir kesiminde var olmakla birlikte; en açık ifadesini Dev-Yol'un Avrupa yapılanması olan Dev-İşçi şahsında buldu. Yakalanan

ilk halkanın bu olması tesadüfî değildi. Karşı-devrim saldırıları karşısında en ağır darbe yiyen örgütlerden birisiydi Dev-Yol... Merkezi yapısı olduğu gibi yakalanmış ve bir yığın yığın, kaçkın aydın; adeta bir küçük-burjuva kaçışmasıyla Avrupa'ya atmıştı kendisini.. Birçok iflah olmaz oportünist kariyerist unsur, bu yönetim boşluğu ortamında "yönetici" olmuştu. Yığınların örgütsüz çıkışını, Devrimci İşçi, şöyle itiraf ediyordu: "Yılgınlık yurtdışına çıkan, 12 Eylül sonrasını yaşamış kadroları etkilemiştir. (veya çıkanların büyük çoğunluğu, örgütsüz biçimde çıkmış, belki devrimci mücadeleye devam etmeme kararı almış kişilerdir)." Fakat Dev-Yol geçmişten yaygın bir kitle tabanına da sahipti. İşte karşı-devrimin, Avrupa sosyal-demokrat temsilcileri aracılığıyla bu yapılanma, ilk halka olarak ele alınarak "gerçekçiliğe" yönettirmeye çalışıldı. Çok yönlü ilişkiler geliştirilip, açılan tartışma platformlarıyla; devrime ideolojik ve felsefi alandan bu yönlü saldırıya geçildi. Küçük-burjuva oportünizmi yüklendiği devrim yıkıcılığı göreviyle "yaşadığımız şu günlerde faşistler, ideolojik ve örgütsel yönden, dünyanın devriminden arta kalan en önemli şeye ve yarının devriminin en önemli siperine karşı savaşıyorlar" (Lenin)

Bu amaçla demokrat ve devrimci isimler altında yayınlanan organlar, karşı-devrimin ideolojik ve felsefi alandaki saldırı misyonluğunu yükledi. Devrimci İşçi dönemi karakterize etmeye çalışarak, işçi kitlelerine manevi çöküşü ve inançsızlığı yaymaya çalışıyordu. Şöyle yazıyordu o: "Türkiye Devrimi yenilmiştir. Bu yenilginin sorunları, tartışılmaya, çözülmeye çalışıyor. Devrimci hareketler, kendilerini yenileme süreci yaşıyorlar. Dolaşımı ile kısa sürede fazlaca beklenti içine girilmelidir. Yurtdışı faaliyeti 'kısa sürede Türkiye'de birşeyler olacağı' hayali üzerine kurulmamalıdır." (D.İ. Eylül 83. Tarihe dikkat edilmelidir. KUKH ülke içinde faaliyetleri vardır) Ve aynı sayıda başka bir yerde: "Bugün sol hareketler BİR TANIMLAMA KRİZİ, BİR KİMLİK KRİZİ içindedirler.. Dolaşısıyla dönem değişikliği kendimizi yeniden tanımlama sorununu gündeme getiriyor.." Devrimci direniş sahipleri kanlara -elbetteki başta da KUKM'ni yükselten PKK'ye-Şöyle atıfta bulunuyordu: "Örgüt ilişkilerine sarılarak, örgütün yüceliğine atıflarda bulunularak dönem aşılma çalışılıyor.."

Rus devrim tarihinde ideolojik cephe-den gerçekleşen saldırıları, tarihleri şöyle ifade eder: "Karşı-devrim ideolojik cepheden de saldırıya geçti. Marksizmi 'eleştiren', 'balatalayan' devrimi küçümseyen, alaya alan, devrime ihaneti öven ve 'kişiyi saygı' perdesi altında cinsel ahlaksızlığı dile getiren bir sürü moda yazar türedi.

Felsefe alanında Marksizmi 'eleştirme', 'yeniden gözden geçirme' girişimleri aldı yürüdü; ve aynı biçimde sahte bilimsel teorilerin örtüsü altında türlü türlü din akımı başgösterdi.

"Marksizmi 'eleştirmek' bir moda

halini aldı.

"Bütün bu baylar, aralarındaki çeşitli ayrımlara karşın tek bir ortak amaçta birleşiyorlar: yığınları devrimden sapırtmak." (5)

Tüm bunlarla misli gürülmemiş ölçüde karşılaşık geçtiğimiz yıllarda.. "Kişiyi saygı" perdesi altında en pervasızca bir ahlaksızlığı öğütleyen yazıları okuduk Demokrat Türkiye'nin türeme yazarlarından. Şöyle yazıyordu D.T.: "Bir devrimci tipi çıkardık ortaya, devrimin kendi eseri olacağını söylediğimiz, işçi sınıfının tamamen dışında -yemez, içmez, gülmeye eğlenmez, aşık olmaz, evlenmez vs.- Sosyalizm yeni bir yaşam tarzı, ezilen sınıfların gelişmelerini engelleyen tüm zincirlerin kopartıldığı, insanın her alanda tamamen özgürleştiği, dayanışma üzerine kurulu bir sistem değil, ne olduğu belirsiz bir kavram, bir din haline dönüştü. Devrimcilerde doğru yolu gösteren, mesajı ileten, bu dinin papazları.. (papazlar da her türlü dünyevi zevklerden mahrumdurlar, ruhları kirlenmesin diye..) Bu, inancı zayıflatmaya yönelik bir çağrıdır. Çağırdaki sesleniş çok açıktır. Bu utanç verici ses şöyle diyor: "Daha önce yenildiğiniz yere gitmeyin, o ölümcül yola yeniden ayak basmayın. Yiyecek, içecek, gülmeye eğlenme, aşık olun, evlenin vs. Tüm zincirlerinizi koparin, her alanda tamamen özgürleşin, sosyalizme inancınızı bir din haline getirmeyin.. Size şimdiye dek bu yolu gösterenler, bu dinin papazlarıydı. Papazlar da yemesini, içmesini, gülmeyi, eğlenmesini, aşık olmasını bilmeyen, ölüme yatan Mahirler, Denizler, İbrahimler, Mazlumlardır. Onlar ruhları kirlenmesin diye dünyevi zevklerden mahrum kaldılar. Siz bu papazlara boşverin, ruhunuz kirlenmez, her türlü dünyevi zevki tatmaya çalışın." Evet sesleniş bu.

Anımsanacağı üzere, devrime yönelik bu cepheden tüm saldırılar yayın organları aracılığıyla ve kümelendikleri derneklerde (ki giderek bunlar, briç, bilardo, içki lokallerine dönüştü) taban tartışması biçiminde yürütülüyordu. Birkaç seneden beri "demokrasi" maskesi altında yürütülen, sosyalizmin ve Marksizmin tüm canlı özünü hedef alan bu tartışmanın vardıgı sonuç tüm demokratik kamuoyunun malumudur. Hedef çok netti. "Demokrasi", "taban tartışması", "yeni sosyalizm" biçiminde yürütülen bu tartışmaların hiçbirisi devrimin somut sorunlarını ve çözüm yollarını içermiyordu. Kaldı ki, tüm bu tartışmalar, o kadar gayri ciddi, hiçbir karar mekanizması olmayan toplantı dışı, rastgele topluluklar halinde veya Devrimci İşçi'nin deyimiyle "belli politik tercihlerle gelenlerin dışında sosyal buluşma" yerlerine dönüşen derneklerinde yürütülmekteydi. Sormak gerekir: 4 yıl boyunca yürütülen bu tartışmaların sonucu nedir? "İşte bu anlamda, Devrimci İşçi'nin programı, örgüt ve demokrasi tartışması, Devrimci Yol'un Türkiye için sorduğu 'nasıl bir demokrasi, nasıl bir sosyalizm, nasıl bir örgütlenme? Sorularının bir parçası Avrupa koşullarında-

ki yansımasıdır." (D.İ. 5.7.83) Peki, bu tartışma, devrime hizmet edecek kaç olanak ve örgüt yarattı? Koskocaman bir potansiyelin tüm inancını ve hatta insanlık duygularını boşaltıp, lokal köşelerine nasıl darmadağın edildi? Hangi doğrudan düşman faaliyeti devrimci potansiyeli bu kadar tasfiye edebildi? Buradaki amaç ne idi? Tüm bunlar cuntayı "kızdırmayın" 88'lerin "yumuşak inisi" karşılığında "gerçekliğe", "yenilikçiliğe" yönelik edasıyla baylarımızın "küçük" hizmetleri değil miydi?

Evet, tüm bunlar çok açıktı. Ama bu kez ne 25'ler ne de 70'lerdi.. 83-84'lü yıllardı. Kürdistan halkının öncü gücü PKK Hareketi gerçekleştirdiği Konferans ve Kongreyle; yüzyılların tarihinde ilk kez halkının öz iradesini konuşturmuştu. Halkın iradesini temsil eden Kongrenin kararı, direnişi yükseltmek olmuştu. Ve ülke sahinde devrimci militanlar faaliyetlere koyulmuşlardı. Yani karşı-devrim, Türkiye ve Kürdistan devrimlerini tasfiye etmeye çalışırken, PKK gibi bir gücü karşısında buldu. bu kez tasfiyeciliği tasfiye etmek amacıyla; PKK, tasfiyeciliğin yakasını bırakmıyordu. Yani planlarını bozan PKK idi.

İşte bu noktada PKK'ye karşı feryatlar yükselmeye başladı. Saldırıların çok yönlü ve "sol"un bir kutbundan diğer kutbuna kadar yaygınlaştığını kamuoyu bilmektedir. Devrimci İşçi içindeki tartışmalar bu odakta yoğunlaşmaktaydı. Nisan 1983'te D.İ. içindeki bir "muhalif" grubun çıkardığı bir broşürde şöyle yazıyordu: "Ama Devrimci Yol, geçmesi gereken bu bataklıkta, boynunda PKK gibi bir değirmen taşı, başının üstünde birkaç kelaynak ile girse, Devrimci Yol bu bataklıkta sökülüp çıkmaz." PKK, D. İ'nin gerçekten bataklığa gitmemesi için çok uğraştı. Ancak PKK'nin bu uğraşına karşı "Türkiye soluna egemen olan sektecilik ve yobazlık" diyerek "ne kadar gerisiniz, illkellikten kurtulup sizi çağırdığımız 'yeniliğe', 'gerçekliğe' gelmeyi kabul etmiyorsunuz; o halde sizden kurtulmalıyız" diyen D.İ., PKK gibi bir "değirmen taşı"ndan kurtulduğunu sandığı anda sosyal-demokrasinin "semeriyle", "yularından" çeken "önderleri", gerçek bataklığın dibine kadar sürükledi.

D.İ.'deki bu gelişmelere, cuntanın ve emperyalizmin ağzından konuşan TİKP doğrultusundaki Seçenek, sevincini gizleyemiyor; "ilginç ve umut vericidir" diyor. Ama yine de daha kararlı bir çağrı yapıyor: "Dev-Yol ukalalığa varan çizgisi belirsiz, genel olarak benimsenen görüşlere yer verse de sonuçta hiçbir şey ifade etmeyen makaleler yazacağına, APOCU çete hakkında somut bir çözümlemeye girişmeli ve bu hareketi kesin olarak mahkum etmelidir." (6)

PKK ve PKK önderliğindeki Silahlı Propaganda Birlikleri, ülke sahinde yaygınlaştıkça, PKK'ye ve önderliğindeki KUKH'ne karşı bu saldırılar giderek bir cepheleşmeye dönüşüyordu. Sosyalizmi ve ülkedeki devrimci gelişmeleri "yargılama"da muhatap PKK alınıyordu. PKK şahsında sosyalizm "yargılanma"ya çalışılıyordu. Demokrat Türkiye ve Dev-

rimci İşçi tarafından bunun gizlenmesine dahi gerek duyulmuyordu. D.İ.'nin Haziran sayısında çıkan "Malum Bir Anlayış Üzerine" yazısında bu çok açıkça görülebilir. "PKK'de var olan genelde de şamil olduğunu" söylüyor ve 1924 sonrası Sovyetler'e kadar indirgeniyor. Tehlikesini de burada görüyor. 1924 sonrası politika Sovyetler'de sosyalizmi inşa etti. PKK pratiği de o yolda gittiğini kanıtlamıştır. O nedenle, PKK şahsında ürkülen; gelecekte bölgemizde inşa edilecek olan sosyalizmdir. Sosyalizme ve PKK'ye saldırdık ten hedefte somutlanmaktadır. Bunu Seçenek'in tüm sayılarında ve birçok sayfasında da görmek mümkündür.

"Apocuların saldırıları Moskova'ya hizmet etmekte..."

"Ne varki, Moskova'ya ve Apocula cesur şekilde karşı çıkan tertemiz(!) devrimciler de var."

"Apocular umutlarını Moskova'nın güneye inmesine bağlamışlardır."

"Ayrılkı Kürt örgütleri, sömürge teorisini ve Rusya'nın desteğini esas alıyorlar. Bu iki nokta, aynı zamanda onların en zayıf yanları ve çıkmazlarıdır da. İki halkın kardeşliğini ve birlikte mücadelesini; ülkenin bütünlüğünü savunanların, oklarını bu iki hedefe atmaları gerekiyor. Rusya'ya karşı tutum almak yurtseverliğin mihenk taşıdır. Kürt ve Türk bütün yurtseverler ve devrimciler seslerini yükseltmeli, 'ayrılkılık' rüzgarına cesurca karşı çıkılmalıdır."

PKK'nin en doğal ve stratejik müttefiki Sovyetler birliği ve diğer sosyalist ülkeler olduğu bilinmektedir. Bu bütünleşme Ortadoğu'da devrimci gelişmeleri ne kadar kızıştıracağı ve bölgedeki ilerici güçlerin lehine sağlayacağı banş ve istikrardan ötürü, oklar bu iki hedefe yöneltmeye çağılıyor. Oportünist Türk "sol"unu en zayıf noktasından vuruyor. "Ulkenin bütünlüğünü savunanlar" bu iki hedefe vurmalıdır, diyor. Onun tarihsel zaaf ve hastalıklarını, devrimi tasfiye etmek için, düşman tarafından iyi değerlendirildiği besbellidir. Buradaki amaçları ne 12 Mart'tan beri ipliği pazara çıkan TİKP'i, ne de sıkıyönetim mahkemelerinde devlete yaptıkları bu hizmetlere açıkça değinen Doğu Perinçek gibi tescilli usakları teşhir etmek değildir. Onun ideolojik önderliğindeki anti-Sovyetik grupların aynılığını, D.İ.'nin bunları ele alıştaki "gerçekçiliği" ve Sovyetik geçinen grupların özdeki yekteliliğini göstermek içindir. Yani aynı yönelimleri aynı veya benzer sözlerle oportünist Türk "sol"unun yayın organlarında ifade edildiğini her duyarlı okuyucu tarafından rahatlıkla görülebilir. Ancak keskin devletçi Seçenek, "gerçekçi" ve "temkinli" davranmaya çalışan sosyal-şoven oportünist Türk "sol"unu pasiflikle suçluyor. "Apocular bildiri ve dergiler kanallıyla cinayet ve terörlere karşı çıkan diğer örgütlere 'Aydınlık'ın yolundan gidiyorunuz" diyorlar. Apoculara karşı çıkan herkes özellikle de ayrılan grup (şu tesadüfe bakın!) Seçenek, Milliyet ve Türk "sol"u provakasyonu hep bir ağızdan ayrılan grup olarak nitelendiriyor- b.n.), Aydınlık ve TİKP'in gösterdiği cesareti göstermelidir. Apocuların

bugünkü çöküşünü sağlayan TİKP ve Aydınlık gazetesinin geçmişteki mücadelesidir. Apocular Zeki Ön'ü, Mehmet Ongan'ı, A. Turan'ı ve Hasan Erkiç'i katlettiler. Ama TİKP daha da cesur bir şekilde mücadeleye devam etti. Bugün Apocula karşı, onlarla aynı ideoloji ve siyasetleri benimseyenlere dayanılarak mücadele edilemez. Apocuların karşısındaki devrimci(!) kaleye sığınmak ve oradan hücumla geçmek gerekir." (7)

Evet bu sözlerin anlamı üzerine düşünmeli.. Düşman ağzından size yöneltilen eleştiriler bunlardır, sosyal-şoven baylar.. Seçenek hücumla geçtiğini inkar etmiyor, ama sizin onların kalesinden daha cesurca saldırıya geçmediğinizden sitem ediyor! Ne övünülesi bir "eleştiri" değil mi? Demek ki o günlerde düşmanla bütünleşmenize çeyrek kala 12 Eylül duvarına çarpmışsınız? Düşman biraz daha maharetli olsaydı veya durumu elverseydi, hiç kuşkusuz ki bu fırsatı değerlendirirdi. Sağ'lı-sol'lu şavhlanan Kemalist ruhun "vatan bütünlüğüyle", "vatan topraklarının" bir kısmını "bölmeye" çalışan "vahşi Kürtlere" saldırınız! Ve daha o zaman "birlikleri" niz de oluşmuş olurdu. Ne var ki birliklerin tüm netliğiyle açığa çıkması için KUKM'sinin biraz daha yükselmesi zorunluluğu vardı. Ve 15 Ağustos'ta PKK önderliğinde gerçekleştirilen direnişe saldırı eylemleri oportünizmin, azgın sosyal-şoven ve tasfiyeci tutumunu tam anlamıyla su yüzüne çıkardı. "Likidatörlerin ve troçkistlerin devrimi gömme çabaları boşa çıktı. Lena olayları, devrimci güçlerin sağ olduğunu, işçi sınıfında görkemli bir şavhim enerjisinin biriktirdiğini ortaya koydu." [SBKP (Bolşevik) Tarihi]

Evet, devrimi gömme çabaları boşa çıkmıştı. TKP'den HK'ye kadar tüm sosyal-şovenlerin şavhlanan Türklük damarları boşunadır. Gözyaşları dökmeye gerek yok. Hele hele halkımız için sahte gözyaşları... "Provakasyondur, Kürdistan halkı katledilecek.." Sömürgeci Türk devletini barbarlıklarından ve katliamlarından masum göstermeye gerek yoktur. Bu Türk sömürgeciliğinin tarih boyunca sosyal-şovenler tarafından masum gösterilmeye çalışılmış. O halde, tabiri caizse timsahın gözyaşları niye...? PKK halkının öncü gücü olduğunu dosta ve düşmana kanıtlamıştır. Öncü gücün ise halından bağımsız olmadığı açıktır.

Eski şarap yeni taslara boşaltılmaz baylar! Ya şarabı dökersiniz, ya da tasları değiştirmelisiniz! Halkımıza aynı taktikle yanısmaktan vazgeçiniz! Ya kafanızdaki Kemalist zehiri dökünüz, ya da dökmemekte ısrarlıysanız; bu bayatlamış taktiğinizi değiştiriniz! Hiç atalarınızın "gerçekçiliğiyle" oynamaya gerek yoktur. Artık her türlü sahte, faydacı, dar mantukta ısrar niye? Son Aralık Özel Sayısında yine Devrimci İşçi her zamanki bilgiçliğiyle "gerçekliğe" çağırarak akıl veriyor: "...Tepkilerin biçimine, eylem yapan örgütün siyasal kimliğine bakarak, bunlardan hareket ederek yapılan bir değerlendirme farkında olunmadan hakim sınıf siyasetlerinin bir çeşitlenmesi kapsamında ortaya çıkar." Bununla sol'a

anlatılmak istenen şudur: "Siz, 'provakasyondur', 'maceraçılıktır' vb. diyerek gelişen KUKM ve O'nun öncü gücü PKK'yi engelleyemezsiniz! Kürdistan'da gelişen bir muhalefet var ve bu muhalefete de PKK öncülük ediyor. Yapmamız gereken, Kürdistan'daki bu muhalefet potansiyelini peşimize takmak ve PKK'yi tecrit etmektir. Gıdamızı aldığımız Kemalizmin taktikleri de böyle değil midir? Neden Enver ve Talât Paşalar gibi 'hayalci' oluyorsunuz? Kemal ve İsmet Paşalar gibi daha 'gerçekçi' olmamız gerekmiyor mu? Kürdistan'da PKK'yi halktan tecrit etmeden ezmemiz mümkün değildir? Bu nedenle Kürt halkına 'dostça' davranılmalı, PKK'ye ise açık saldırı 'yapılmamalı'. Atatürk de öyle yapmadı mı? Şeyh Said'i imha etmek için önce, diğer Kürt 'ileri' gelenlerini kazandı. Arkasında aynı taktiği Dersim direnişinde izledi ve katliamla bastırdı. Başta Seyit Rıza olmak üzere, direnişin önde gelen liderlerini ezdi..."

"Ve yine 70'lerden sonra hep M. Kemal'in taktiğiyle 'gerçekçi' yanısmadık mı? Önce Kürtler vardır, ama Kürdistan yoktur. Ne olduğu belirsiz ve rahatlıkla kullanılabilecek bir ahalî topluluğu. Kürdistan adını kullanmaya başladığımızda ise, rastgele bir toprak parçası gibi ele almadık mı? Ve giderek biraz daha 'gerçekçiliğe' yanıştık ama bu kez öncüsünü kabul etmedik, ona saldırdık, vb..."

Evet! Sosyal-şovenizmin katıksız militanlığına soyunan Devrimci İşçi'nin tam da ifade etmek istediği budur ve bu gerçekliği kavrayamadığı için de "akılsızlık" yapmaya kalkışan "sol"u, bu noktada eleştirerek daha "akılcı" olmaya; yani "Aydınlık"çı "Seçenek"çilerin "doğru yolu"na ikna etmeye çalışıyor. Devrimci İşçi zimen de olsa diyor ki: "Demokrasiye 'geçildiği' şu anda, ulusal ve toplumsal çelişkileri keskinleştirip devrimci süreci hızlandıran PKK'ye karşı mücadele çağrısında bulunan cunta icazetli ideologumuz Uğur Mumcu'nun çağrısını, ancak böyle yerine getirebiliriz. bakın ne diyor Uğur Mumcu: 'Ermeni ve Kürt terörizmi, iki kanlı örgütü, PKK ve ASALA'yı bir araya getirmişken, bir Türk aydınının, Türk devrimcinin görevi, bu terörü destekleyen, dolaylı ya da dolaysız biçimde bu örgütlere arka çıkan bütün kişi ve kuruluşlara karşı açık savaşa girmektir. Bu hem insanlık hem de yurttaşlık görevidir.' Ve o halde D.İ.'ye göre: 'M. Kemal'in şavhlanan ruhuyla, Seçenek'in ve Mumcu'nun yol göstericiliğiyle, ama 'sol' cilasıyla ve 'daha akılcı', vatan bütünlüğünü korumak için, ayrılkılık rüzgarına karşı saldırılarımızı sağlı-sollu sinsice yürütelim.'"

Hiçbirşeyin gizlenmesine gerek yok. KUKM'si geliştikçe, utanmazcasına burjuvaziyle nasıl uzlaşılacağı ve "Aydınlık" gibi açık saldırıya geçileceği hiç de ihtimal dışı bırakılması gereken bir olgu değildir. Çünkü bir halkın öncüsüne saldırmak demek, doğrudan o halka saldırmak demektir. Bir kez bir halk öncüsüz bırakılırsa, O'nu ezmek ve imha etmek çok

kolaydır. İşte PKK Hareketine saldırıların altında yatan gerçeklik budur. Bir kez daha yinelemekte yarar var. Eylemleri yapan örgüt, yani PKK, Kürdistan halkının ve proletaryasının öncü gücüdür. O halkı öncü gücünden kopuk kimse ele alamaz. Bu zihniyet çok gerilerin zihniyetidir.

Garipsediği birşey daha var D.İ.'nin. Serxwebûn gazetesinden *"Bu eylemlerle tasfiyecilik, teslimiyetçilik gibi eğilimler kesin olarak sonuçsuz kalmaya mahkum edilmiş..."* alıntısını yaparak, şöyle yazıyor: *"Eylemlere yüklenen misyonlardan garip olan budur. bir sol grubun kendi içindeki sorunlara çıkış yolunu bir takım eylemlerde araması..."* Serxwebûn'un neden söz ettiği çok açıktır. D.İ.'nin ise anlamamış olması mümkün değildir. Tasfiyecilik ve teslimiyetle bir provakatörün kastedilmediği çok açıktır. Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin başına çöreklenen ur'dan bahsedildiğini hemen hemen anlamayan kalmamıştır. Ve bunun sonucunda Türk ve Kürt oportünist "sol"unun durumundan, bu arada başta da Devrimci İşçi'den söz edildiğinin anlaşıl-maması mümkün değildir. Evet! Tasfiyeci sol'un yakasını PKK'den kurtaramayacağından bahsediliyor. Bu kadar pişkinlik fazla olmuyor mu D.İ.'li baylar!

Herşeyiyle açıktır ki, Türkiye "sol" hareketi oportünizmden sıyrılmadıkça; halkımıza karşı azgın bir şovenizm besledikçe, kendi halkına da ihanet etmekten kurtulamayacaktır. Nitekim, düşman bu durumdan oldukça memnun. TİKP, *"Apocularda cesur şekilde karşı çıkan tertemiz devrimciler"* için milislik görevi üstlenmek üzere cuntadan silah talep ediyor: *"Peki, Apocularda karşı 12 Eylül'den önce en etkili mücadeleyi ölümden korkmadan cesaretle veren devrimcilere de bu silahlardan verilecek mi? Devlet önce kendisini gözden geçirmelidir."* (Seçenek, Kasım 1984) Evet! Orta yol yoktur. Kalelerin birinde yer alınmak zorundadır. Ya devrim kalesinde, ya da karşı kalede (TİKP'in davet ettiği görevde). Türkiye "sol" hareketi tercihini yapmalıdır...

Ne var ki, bizim inancımız o ki, Türkiye "sol"u tercihini azgın sosyal-şovenizmde ısrarda da verse; Türk halkının tercihi o yönlü olmayacaktır. Ve gerçek proletarya öncüsünü yaratıp, halkımızla en yüce enternasyonal dayanışmasını pekiştirecektir. Proletaryanın gerçek temsilcileri egemenliklerini sağlayacaklardır.

* Yaşasın

Proletarya Enternasyonalizmi!

* Kahrolsun Her Türden Yıkıcılık, Teslimiyet ve Tasfiyecilik!

1985 Gençlik Yılı...

Baştarafı 7. sayfada

bilince çıkararak ve maddi gerçeklikleri kavrayarak savaşıma katılmaktadırlar. Ulusal ve sınıfsal mücadelelerini vermiş ve bugün sosyalizmi inşa etme yolunda ilerleyen bir çok halkın direniş savaşında da görüldüğü gibi, bir avuç aydın tarafından ülke sathında yaygınlaştırılan marksist-leninist ideoloji, ilk yankısını aydın gençlik içerisinde bulmakta ve giderek tüm toplum içinde yayılmaktadır. Bizde de bu böyle olmuştur ve aynı zamanda yadsınamaz diyalektik bir kuraldır da. Bu kural ülkemiz için de geçerli olmuştur ve mücadelemiz en doğru temellerde yükselerek devam etmektedir.

Kürdistan Gençliği Ulusal Kurtuluş Cephesi Saflarında Savaşa Katılmalıdır

Sömürgeci faşist Türk devletinin Kürdistan halkı ve gençliği üzerinde uygulamaya soktuğu birtakım yeni yöntemler de açığa çıkmış durumdadır. Her türlü özden boşaltma ve ulusal benliğinden uzaklaştırma çabalarıyla karşı karşıya kalan gençlerimiz, sömürgecilerin varlıklarını ülkemiz üzerindeki devamını sağlayabilmeleri için mutlaka güdülerine almak zorunda oldukları bir kesim olarak karşımızda durmaktadır. Birçok araçla olduğu gibi eğitim kurumları vasıtasıyla da etkilemeye çalıştıkları gençlerimizi, kafaları Kemalizm zehiriyle dolmuş vaziyette, karşımıza milis güç olarak çıkarmak isteyen sömürgeciler, hızla gelişen mücadelemizi yenilgiye uğratabilmek için her türlü savaşımı mübah görmektedirler.

Ancak, çürümüş ve kokuşmuş bir düzenin temsilciliğini yapan faşist Türk sömürgecileri, "islah etme" çabalarının boşa çıktığını görmüş ve şimdi de hızla bu soruna eğilerek, anayasa düzeyinde kararlar çıkartarak ve gençliği teslim almaya çalışmaktadırlar. Cezaevlerinde olduğu gibi, dışarıda da şehirlerde ve köylerde özellikle de gençliği etkileyerek milis kuvvetler oluşturma işlemlerini büyük bir hızla sürdüren sömürgeciler, bugüne kadarki girişimlerinde

fazla bir sonuca ulaşamamıştır.

Bugün geline aşama artık sömürgecilğe sert darbelerin vurulduğu, gerilla savaşının başlatıldığı ve tüm bir halkın Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında mücadeleye çağrıldığı aşamadır. Halkımız, tarihi kararını vermiştir ve milyonlarca insanını bu uğurda feda etmek zorunda da kalsa, savaşımını zafere götürecektir. Sömürgecilerin baskı ve işkenceleri nasıl ki bu tarihi kararı yolundan döndürememişse, entrikaları, ajanlaştırma ve milisler oluşturma çabaları da etkisiz kılınacaktır. İhanete, teslimiyete karşı dikilen direniş odakları her gün daha da artmaya devam ediyor. Kadınıyla, çocuğuyla, yaşlısıyla tüm bir Kürdistan halkı, elindeki kıt olanaklarla, faşist sömürgecilerle karşı direnecek ve onu bu yoldan hiçbir güç çeviremeyecektir. Bu gerçek, bugüne kadarki mücadele pratiğinden çıkardığımız inkar edilemez bir gerçektir.

Kürdistan halkının en dinamik kesimini oluşturan gençliğimiz de, hangi sınıf ve tabakadan olursa olsun, tek kurtuluş yolunun bağımsızlık uğruna verilen savaşımından geçtiğini, ve içinde bulunduğu sayısız problemlili yaşamından ancak bu problemlerin yaratıcısı olan sömürgeci faşist düzenin yıkılmasıyla kurtulabileceğini kavrayarak mücadele saflarına katılmalıdır. İster okuyan aydın gençlik, ister köylü gençlik ve isterse de ülke içinde ve dışında bulunan proleter gençlik olsun, tümünün ortak kurtuluş yolu buradan geçmektedir. Sömürgeci faşist düzenin sahtekârca ortaya attığı vaatler ve gençliğimiz üzerinde oynamaya çalıştığı oyunlar erkenden görülmeli, teşhir edilmeli ve onlara karşı militanca bir direniş içerisinde girilmelidir.

21 Mart 1985 ile birlikte Kürdistan halkının mücadelesinin yeni bir aşamaya girdiği bu dönemde çeşitli küçük-burjuva çevrelerin ve sömürgecilerin çarpıtmaya çalıştıkları, gençliğimizin gözünü boyamada araç olarak kullanmak istedikleri "1985 Gençlik Yılı" Kürdistan gençliğinin Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Parti saflarında mücadeleye hızla atılacakları ve bu yılı ulusal bağımsızlık mücadelemizin daha da gelişip güçlendiği bir yıl haline getirerek, özgür ve mutlu geleceklerinin sağlam temellerini atacakları bir yıl olacaktır.

(1) Revizyonizme, Oportünizme ve Dogmatizme Karşı, V.İ. Lenin, s: 10-11.

(2) Bir Adım İki Adım Geri, V.İ. Lenin, s: 253.

(3) Tasfiyecilik Üzerine, V.İ. Lenin, s: 32-33.

(4) SBKP (Bolşevik) Tarihi, s: 165.

(5) age, s: 128-129.

(6) Seçenek, Kasım 1984.

(7) Seçenek, Eylül 1984.

DİLİNDEN

Sömürgeci Türk burjuvazisinin tarih boyunca halkımız üzerinde uygulanan çok yönlü baskı, katliam ve sürgünleri yeni dönemde de gündemine aldığını ve özellikle de 15 Ağustos Direniş eylemlerinden sonra bu tür uygulamaları hızlandığını yakından gözlemlemekteyiz. Halkımızın uyanışına engel olmak amacıyla geliştirilen sindirme, yoketme çabalarının boşa çıktığını ve sonunun giderek yaklaştığını gören sömürgeciler, uygulamaya soktukları baskı ve katliamlara ek olarak yeni bir takım uygulamalara da girişmiş bulunmaktadır. **Yabancı olmadığı bu uygulamaların birincisi; halkımızı birbirine kırdırma, ikincisi ise göçe zorlamaktır.**

Nasıl ki, 15 Ağustos eylemleriyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yeni bir döneme ve üst bir aşamaya varmışsa, düşmanın uygulamaları da yeni ve üst bir aşamaya çıkarılmıştır. Açık ki, devrimci mücadele geliştikçe, ona paralel olarak karşı devrimcilikte hızlanacaktır. Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, döneme uygun olarak, içine girmesi gereken sürece girmiş ve bu Kürdistan sathın da gözle görülür siyasi bir hareketliliği yaratmıştır. Halkımızın mücadeleye olan güven ve sempatisi artmış, ona omuz verme isteği doğmuş, bu yönlü bir çaba gözlemlenmiştir. İşte sömürgeci faşist cunta, bu gelişmeleri ve halkımızın yönelimini fark ettiği için, faaliyetlerini yoğunlaştırmış ve bir çok uygulamanın yanısıra, özel olarak belirteceğimiz iki türü de yürürlüğe sokmuştur.

Bunlardan birincisi olan halkımızı birbirine kırdırma politikası, tarihten beri uygulanan, Abdülhamit döneminde geliştirilip, M.Kemal döneminde doruğa çıkarılan bir politika. Bugün onların devamı olan Kenan Evren ve şürekası tarafından daha da alçakça sürdürülen bu oyuna yeni biçimler verilmiştir. 15 Ağustos sonrasında Kürdistan'a geziler düzenleyen cunta şefi, halka silah dağıtma kararlarını açıkça ilan etmiştir. Bununla belli ki şu sonuca varmak istiyor: savaşı Kürdistanlılaştırmak.

Hatırlanacağı gibi ABD emperyalizmi bu politikayı daha önce ilk defa

Halkımız Bu uygulamaları Tarihinden Bilmektedir

Uzakdoğu da uygulamış, bugün ise Türk devleti eliyle Kürdistan'a taşırmaya çalışmaktadır. Sömürgeciler bunu oldukça dikkatli ve planlı bir şekilde yürütmekte, özellikle de siyasi yönünü geliştirmektedirler. Sürekli gerçekleştirdikleri dar ve geniş kapsamlı toplantıları açıktan yaparken, gizli bir takım faaliyetleri de gündemleştir-

dişan'ın belli alanlarını boşaltma politikasıdır. Birçok sömürgeci devlet yetkilisinin açıkça belirttikleri sınırları boşaltma işlemleri başlatılmıştır. Halkımız çektiği birçok acı ve sıkıntının yanı sıra şimdi de kendisine yaşam sunan topraklarından uzaklaştırılmak istenmektedir. Ne varki, bazı yöreleri göç ettirmeyi başarmışlarsa da, insan-

mektedirler. Kaymakamlar, valiler ve ya karakol komutanlarının denetiminde, feodallerin, muhtarların ve ajanlığa yatkın kesimlerin katıldığı toplantılar bunun en açık örneğidir. Bu çabayla amaçlanan, önce uşaklığı geliştirip, ajanlaştırmayı sağlamak, daha sonrada bu çevrelere silah dağıtımını gerçekleştirmektir. Ve nihayet, bazı, mücadelemin fazla geliştirilemediği alanlarda bunu hayata geçirmişlerdir. Mücadelemin gelişkin olduğu bölgelerde ise daha dikkatli davranmaktadırlar. Çünkü, bu alanda herkesten şüphenmekte, nöbetlerini dahi silahsız köylülerimize tuturmaktadırlar. Köylüler bu uygulamaya itiraz ettiğinde ya da nöbet için silah istediğinde ise "devrimciler köylülere bir şey yapmaz, onlar askerlere karşı savaşıyor" diyerek köylülere karşı olan güvensizliklerini açığa vurmaktadırlar.

Diğer yandan, ajanları ve işbirlikçileri vasıtasıyla halk arasında ki çelişkileri kızıştıran ve halkı birbirine kırdırma isteyen düşman en küçük aile birimlerine kadar parçalanmış olan halkımızı geçmişten bu yana nasıl birleştirmekten men etmişse, bugün de aşiret, aile, bölge ve mezhep ayrıntılarını derinleştirerek, halkımızın gerçek hedefini görmesini engellemek istemektedir.

Uygulanan ikinci yöntem ise, Kür-

larımız köklü bir kopuşa yanaşmakta, geçmişlerini bağlayan bu toprakları, geleceklerinin de garantisi olarak görmekte ve "bize can, kan, yaşam veren bu toprakları hiç bir zaman unutmayacağız, ister Avrupa, Afrika, isterse Türkiye metropollerinde olalım, ölümlerimizi yine bu topraklara gömeceğiz" demektedirler. Bu zoraki göç ettirme çabaları hergün biraz daha hızlandırılrsa da, özde istenen sonuç alınamamakta zorunlu göçe tabi tutulan insanlarımız, bir parçalarını da burada bırakarak ayrılmaktadırlar.

Ulusal Bağımsızlık Mücadelemizin gelişmesi halkın sempatisiyle karşılanmış ve bunu farkedenden düşman, halkın bu sempatisinin desteğe dönüşmesini engellemek için onları ülkeden koparmak istemiş ve bunu da bir yandan zor yöntemle yaparken, bir yandan da teşvik yöntemiyle yapmaktadır. Avrupa alanlarına gitmek için teşvik edilen insanlarımız enerjilerini buralarda çar çur etmek isteyen sömürgecilerin bu uygulaması en sıradan insanın dahi dikkatini çekmektedir. "Şimdi Avrupa'ya gelmek eskiden Türkiye şehirlerine gidişten daha da kolaylaşmış" diyen Kürdistalılar, devletin böyle bir önlemlerle de amacına ulaşamayacağını da belirtmektedirler. Gerçekten de bununla

Devamı 23. sayfada

BU SOYSUZLUĞA DUR DENİLMELİDİR!

M. Rêwal

“Sol”da yaygınlaşan devrim kaçıklığı ve tasfiyecilik, yeni boyutlar kazanarak geliştirilmek isteniyor. Bir çok kılıflar altında haklı gösterilmeye ve gerekçeleri oluşturulmaya çalışılan bu girişimler, soysuz örneklerle büründürülerek piyasada tutunmaya çalışmaktadır. Tasfiyeci “sol’un girişimleri, yazıları vb. incelendiğinde bu tür örnekleri görmek hiçte zor olmadığı gibi bolca-
dır da.

12 Eylül sonrası özellikle de Avrupa alanında yaygınlaşan devrimden hızla uzaklaşma ve en soysuz güdüler devrimcilik olarak lanse etme çabaları, okurun da bildiği gibi öteden beri bazı güçler eliyle daha fazla geliştirilmek istenmektedir. Bu güçler, devrimci değerlere karşı en adi küfürlerde bulunurken, militan devrimciliğe karşı da “robot devrimciler, yeni tip bir devrimcilik” diyerek karşı çıkıyor ve “içmeyen, eğlenmeyen” bir devrimciliğe karşı isyan bayrağını kaldırıyorlardı. Onların daha rahat yaşam olanakları anladığı devrimcilik, halkın yaşadığı bu kadar acıya rağmen, kendisine daha rahat olanaklarını açılarak soysuzca bir yaşamı sürdürmektedir.

Dünya örneklerinde görülmeyen bir biçimde türeyen bu tasfiyeci girişimler üzerine çok yazıldı ve çizildi. Burada daha fazla bunun üzerinde durmayacağız. Ama sorunun bir yönüne değinmekte yarar görüyoruz. Böylece okur, onların girişimlerinin maksadını daha yakından görme olanağına kavuşacaktır.

Bilinir, bir dönem kafalarla ayaklar meselesi ortaya atıldı. Türkiye’de bulunan kafaların ayaklara uyum sağlaması için Avrupa’ya getirilmesi ısrarla savunuldu. Tabi ki, mesele bu baylarımızın ortaya attıkları kadar, böyle basit değildir. Bunun altında yatan daha geniş ve derin anlamlı planlar bulunmaktadır. Bir devrimin tasfiye planları geliştiriliyordu.

Her biri Türkiye devriminin önderliğine soyunan ve başpehlivanlık kemerini de kimseye kaptırmak istemeyen bu güçler, acaba bu yaptıklarının neye hizmet ettiğini bilmiyorlar mı? Açık ki kendilerine biraz dönüp baksalar ne kadar zavallı ve cüce olduklarını görebilecekler. Ama baylarımız yemin

etmişcesine, ısrarla Avrupa kanalından türkülerini cıyak seslerle devam etmektedirler.

Daha 60 yılın suçlarının ağırlığının altından doğrulamadan, yenilerini omuzlarına almakta hiçte tereddüt etmemektedirler. Bu da gösteriyor ki, bu baylarımız, 60 yılın acı ve öfke yaratan deneylerinde yeterli ders almış değildiler. 12 Eylül geldiğinde soluğu Avrupa’da almakla kalmamış “*demokrasi gelmeden Türkiye’de devrimci mücadele geliştirmenin olanağı yoktur*” diyerek, tümüyle devrimden uzaklaşmanın zeminini yaratmışlardır. Zaten kendileri de bugün Türkiye’de ve Kürdistan’da devrim geliştirme iddiasında bulunmamakta, “yeni yaşam” olarak tanımladıkları Avrupa yapısı içinde erime ve bu alanın sorunlarıyla hareket etme görevini temel seçmektedirler. Avrupa’da devrimci direnişlerden çıktıkları görevler olarak lanse etmektedirler. Halbuki geçmişte ve bugün, Mustafa Suphiler’den, Denizler’e, Mahirler’e, İbrahimler’e, Hakiler’e, Mazlumlar’a varana kadar gösterilen direnişler, her ne pahasına olursa olsun, Türkiye ve Kürdistan’da devrimin yükseltilmesini ve bunun için de her türlü fedakarlığın gerçekleştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Direnişlerin gerçek anlamı böyle kavranmak zorundadır.

Ama görülen odur ki, baylarımız hiçte bu sonucu çıkarma eğiliminde değildirler. Bırakalım siyasi onurla, insan haysiyetiyle bile bağdaşmayan adımları atmakta tereddüt etmemektedirler. Bir dönem Rusya’ında yeni din arayıcıları olarak ortaya çıkan tasfiyecilerin bile gerisinde hayvanlara tapınmaya başlayan bu sefiller, kendilerine yeni kılıflar çekmektedirler. Son dönemlerde ortalıkta isim kıtlığından mı olacak veya kendilerine en yakışır ismi mi bulmuş olacaklar ki, hayvan adları ile dolaşmaya başladılar. İnsan onuru bile bunu kabul etmezken, bu sefiller, siyasetler adına bu onursuzluğa ulaşmakadılar. Bu derece sefilleşmiş yaratıklar olarak ne oldukları belli olmayan ucube girişimlerle, açık ki varmak istedikleri yere varamayacaklardır.

Bu sürede ayaklarını nallayıp nallamadıklarını, kulaklarının ne kadar uzayıp uzamadığını bilemiyoruz ama, bu

sefil yaratıklar, ayağa düşmüş bu halleriyle yurtsever, demokrat çevrelerin kin ve öfkesini kazanmada bir hayli başarılı oldular. Bu tür hayvanca yöntemlerle her kesin kendilerine gülüp geçmesini bekleyen bu çevreler, bunun hiç de böyle olmadığını bilmek zorundadırlar. Oynadıkları oyun sadece kendilerini ilgilendirmemektedir.

Hayvanlık kılıfı altında geliştirilmek istenen, açık ki tasfiyeciliğin yeni biçimleridir. İşleri sulandırarak, kendilerince oluşturdukları bir yaşam içinde devrimin sorunlarından yurtsever-ilerici çevreleri uzaklaştırma çabası içindedirler. En ciddi sorunlara bile soysuzca yaklaşım gösteren bu çevreler, nelerle uğraştıklarını iyi bilmek zorundadırlar. Devrimin sorunlarının sullandırılmasına açık ki, yurtsever-demokrat çevreler müade etmeyeceklerdir. “Biz kendimize yapıyoruz” deyip işin içinden sıyrılınmaz. Bataklığa sonuna kadar gömülmekte özgürsünüz, ama pisliğinizi, sefil ve düşkün yaşamınızı, devrimci-ilerici çevrelere bulaştırmanız karşısında, bu çevrelerin de özgür olduğunu bilmelisiniz.

Bırakalım insan onur ve haysiyeti ile bağdaşmayı, sözü bile edilemeyecek bu durumun yaratıcıları olan çevreler, kendi durumlarını bir kez daha gözden geçirmeliler. Mikroplarını devrimci bünyeye saçmaktan ısrarla kaçınmalılar. Açık bir gerçektir ki, kanla, acıyla, yoğun bir çaba ile yoğrulmuş devrim binasının sarsılmak istenmesi, sahipleri tarafından sessiz karşılanmayacaktır. Hiç bir ülkede olmadığı gibi, Türkiye ve Kürdistan gerçekliğinde de hoş karşılanmaları beklenmemelidir.

Herkesin kendilerine gülüp geçmesini bekleyen bu çevreler, oynadıkları şeyler karşısında yurtseverlerin ve ilericilerin daha fazla öfke ve kinini topladıklarını ve kendilerine hiçte gülünmediğini ve ancak aşağılık, ayaklara düşmüş birer sefil yaratık olarak görüldüklerini artık anlamak ve bilmek zorundadırlar.

Devrimci Gelişme Önünde Hiçbir Tasfiyeci Girişim ve Çaba Engel Olamaz!

YENİ DÖNEMİ...

Baştarafı 2. sayfada

müzdeki dönemde de bu görevlerini sürdürecektir.

Yeniden çıkarken yazımızda belirttiğimiz gibi **Berxwedan** ulusal kurtuluşun görevlerine sonuna kadar bağlı kalarak yayın hayatını sürdürecektir. Açık ki ulusal kurtuluşun sorunları yalnız **Berxwedan'a** yüklenecek görevler değildir. Bugün ulusal kurtuluşçuyum diyen, Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin yıkılmasını isteyen her yurtsever, her demokrat da bu görevlerin ağırlığını omuzlarında hissetmek zorundadır. Bu da baskıya, sömürüye karşı olmanın ve halkların bağımsızlığından yana olmanın bir gereğidir.

Bugün faşist cuntanın egemenliğine karşı mücadele Türkiye halkının kurtuluşuna da önemli bir katkıyı sağlamakla birlikte, onların savaş yolunu da netleştirmektedir. Bir çok halktan daha fazla Kürdistan ve Türkiye halkının mücadelesi birbirini yakından etkilemektedir. Bu gerçekten hareketle **Berxwedan** sayfalarını Türkiyeli demokratlara da açmaktadır. Kürdistan ve Türkiye devriminin sorunları, ortak mücadeleleri hakkındaki düşüncelerini sayfalarımıza ulaştırabiliriz.

Berxwedan bir bütün olarak sayfalarını ulusal kurtuluşun sorunlarına bundan böyle de açacak ve bu konuda yurtseverlerin, demokratların düşüncelerine de daha fazla yer verecektir.

Kuşkusuz Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı bundan sonra da gelişimini en güçlü bir tarzda sürdürecektir. Cephenin ilanı savaşı geliştirmede tarihi bir direnme kararını ifade etmektedir. Bu karar açık ki, bağımsızlık ve özgürlüğün kazanılmasına kadar savaşın sürdürülmesi ve ulusal kurtuluş uğruna her türlü fedakârlığın, çabanın gösterilmesi anlamına da gelmektedir.

Zafer yolunun daha da açılması, bizlerin görevlerini de giderek belirginleşmesine ve daha net bir şekilde ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Bu inanç ve gerçeklerden hareketle daha da ağırlaşan görevlerimizin bilinci ile, daha gelişmiş ve güçlenmiş bir **Berxwedan**'la sizlerle birlikte olacak ve ulusal kurtuluş savaşımızın problemlerine çözümler bulmaya çalışacak ve görevlerimizi gerçekleştirmeye gerekli özeni vermeye dikkat göstereceğiz.

Halkımız Bu uygulamaları

Baştarafı 21. sayfada

amacına ulaşması mümkün değildir. Ve düşman da bunu çok iyi bilmektedir. Son dönemlerde yurtdışına çıkmak için pasaporta başvuranlara bizzat en yetkili devlet adamları "Biz size pasaport verelim, Avrupa'ya gidin, orada eğitim görüp, Suriye üzerinde Eruh'a, Şemdinli'ye gelin ve askerlerimizi vurun olur mu?" diyerek korku ve endişelerini dile getirmektedirler.

Evet halkımızın görkemli ve çağdaş ayağa kalkış olayı düşmanı her yönden tehdit etmekte, çelişkileri kızdırmakta ve giderek savaşa dönüşmektedir. Bu gelişmeler zaferin yakınlığını ve vaz-

geçilmezliğini dayatıyor. Bu durumda dünyanın neresinde bulunurlarsa bulunsunlar tüm Kürdistanlılara düşen görev, Ulusal Bağımsızlık Mücadelesini desteklemek, güçlendirmek ve düşmanın oyun ve etrikalarını boşa çıkarmaktır. Aksi halde, sunni çelişkilerde boğulmak ülke dışına göçetmek, yada daha değişik yönelimler içerisine girmek çözüm olamayacaktır.

Yapılması gereken en doğru ve biricik yönelim, halkımız bağımsızlık mücadelesine önderlik eden gücün açmış olduğu Ulusal Kurtuluş Cephesi bayrağı altında savaşa atılmaktır.

Yaşasın Halkımızın Şanlı Önderi PKK!

Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi!

Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Devleti!

Halkımıza Uygulanan Entrika ve Oyunlar Boşa Çıkarılacaktır !

Bir Okuyucu - 23.3.1985

Peru ve Kürdistan Halklarının...

Baştarafı 15. sayfada

ilişkin bilimsel analizler temeli üzerinde inşa edilecektir.

Böylesi bir durumda da, proletarya enternasyonalizmi güçlü anlamlar kazanmaktadır; çünkü emperyalizm, sadece uluslararası işçi-sınıfının önderliğindeki birliktelikle yenilgiye götürülebilir ve nihai olarak yenilgiye uğratılabilir.

Soru: Kürdistan'da gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesini nasıl değerlendiriyorsunuz, bu mücadelenin önderi olan PKK hakkındaki görüşlerinizi açıklarmısınız?

Cevap: Peru ve Kürdistan halklarının mücadelesi ortaktır. Zira, bu mücadeleler, emperyalizme, onların uşaklarına, sömürgeci ve yarı-sömürgeci bağımlılıklara yöneliktir. Bizler de, sizler gibi ulusal bağımsızlığa ulaşmak ve sosyalizmi inşa etmek için savaşıyoruz. Ülkelerimizde, sizde PKK ve ERNK, bizde de PC del P ve UNIR gibi örgütlü öncü güç önderliğinde mücadelenin yürütülmesi gerektiği, özel anlama sahiptir. Bu olgu, ortak amaçlarımıza ulaşmada temel koşulların varlığının ifadesi ve garantisidir. Bundan dolayı da, başlayan iş-birliğimizi devam ettirmek, derinleştirmek, örgütlerimizi karşılıklı olarak daha iyi tanımak, öğrenmek

ve deneylerimizi, tecrübelerimizi birbirimize aktarmak, büyük önem ihtiva eder.

Soru: Son olarak, gazetemiz aracılığıyla halkımıza iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

Cevap: Halklarımızın, coğrafik olarak birbirinden çok uzak alanlarda yaşamalarına rağmen, geleneklerimizi-kültürlerimizi ve mücadelelerimizi birbirimize yakınlaştırmak için, güçlü bir köprüyü kurmaya başlamış bulunmaktayız. Ortak ve zorlu mücadelelerimizin birgün mutlaka zaferle sonuçlanacağına ve halklarımızın, sömürgeci ve emperyalist zincilerden uzak, özgür koşullarda, kendi geleceklerini kendi tasarımlarına uygun olarak kuracaklarına ve biçimlendireceklerine olan inancımız kesindir.

***Yaşasın Uluslararası Dayanışma!**

***Marksizm-Leninizm Bayrağı**

Altında Birleşelim!

23 Şubat 1985

**UNIR Genel Sekreteri
ve PC del P (Patria Roja)
Sekreter yardımcısı**

تحريك الامبريالية والرجعية العميلة العديد من المؤامرات الجديدة التي تستهدف

ما لاشك فيه أن الاستعمار التركي هو أغنى وأوحش أشكال الاستعمار في العالم ، لم يكن ليقتل مكتوف الأيدي ويعقود اللسان أزا . هذا النضال الضروري والمشرق . هذا النضال الأكثر مشروعية وطبيعية والأشد ديمقراطية ، هذا النضال الذي يهز الاستعمار نفسه من أساسه ويدلّه على موته ، أزا . مثل هذه التطورات الجارية في كردستان

من القوة حتى أصبحت ملكا للمجتمع . فهذا التيار الأيديولوجي والسياسي الذي ولد ونما في كردستان الشمالية - الغربية منذ أواسط عقد السبعينات ارتفع مع مرور الزمن ليصل إلى مستوى النضال والحركة التنظيمية العملية ونما واتسع بعد أن ضم مختلف القطاعات الاجتماعية ، حتى أن هذا النشاط حين وصل مع أواسط عقد السبعينات إلى تجسيد نفسه في ضرب

أزا . الحركة التي استهدفت تمكين الشعب الكردستاني من الامساك بزمام المبادرة فيما يخص مصالحه القومية والاجتماعية وفيما يتعلق بمسقبله . لم يتردد هذا الاستعمار بالفعل عن استخدام أكثر الأساليب وحشية ، فقد شن هجومه المسموم مثل الذب الجريح ضد شعب كردستان ونفذ سياسات اريهابية ظالمة تتناسع مع تاريخه ومع عقلانيته

الرعاية المتخلفة عن العصر . هكذا كان خط سير الأحداث والتطورات .

فالتمعة الانفجارات التي استولت على السلطة عن طريق الانقلاب الفاشي العسكري في الثاني عشر من أيلول قامت بعدة لغة الحرب الفاشية الاستعمارية المملنة ضد كردستان ، ضد ضحاياها وترايبها ، ضد ناسها وشعبها ، ضد جميع تقدميها وواعيها الثوريين بصورة مكشوفة . لقد حاولت هذه الطغمة الفاشية أن تحتل كردستان من جديد قرية قرية ، حيا بعد حيا ، بيتا بعد بيت . لقد أوصلت ممارسات القهر والظلم والتعذيب والارهاب والمذابح وحماقات الدم إلى حدودها القصوى ثم جعلتها من الممارسات اليومية ، فقد قتل أنبل أبناء شعبنا رميا بالرصاص دون محاكمة أو سؤال ، لقد أعطى العديد منهم ، أحرقوا في النار وأغرقوا في المياه ، تم اراقه دماء العديد والعديد من المئات من أبناء شعبنا وما يزال الألوف وشرات الألوف لأشيع أنواع التعذيب . شملت هذه الممارسات سائر أبناء الشعب الكردستاني ، وإنما تمييز بين رجل وامرأة ، بين طفل وجوز . لقد اعتدت الطغمة الفاشية العسكرية سياسة محاربة الشعب الكردي وقواء الوطنية الشورية كأشرف في مختلف الميادين بعد أن اعتبرت مسألة كردستان النقطة

الطبقة العاملة على أغلى المشويات ، أي في حزب (PKK) حزب العمال الكردستاني) إنما كان يتجسد في الوقت نفسه بوصفه حركة تحرر وطنية كردستانية بشكلها العام . وفي السنوات نفسها كانت الأجواء التي شهدت تعرض قبضة الهيمنة الأجنبية للضعف نتيجة للثورة الإيرانية الصاعدة والحرب العراقية - الإيرانية أجواء مساعدة لتطور حركة التحرير القومية في كردستان الجنوبية والشرقية ولاكسابها قدرا كبيرا من القوة والنفوذ .

ان ولادة فكرة الاستقلال والحرية في كردستان وبروز السياسة التحررية الوطنية وتجسد هما بالتالي في حركة تحررية وطنية ثورية تشكل بالنسبة لمصير الشعب الكردستاني وللمستقبل حدثا تاريخيا ، نقطة انعطاف تاريخية هامة . فالشعب في كردستان وصل بذلك إلى القوة التي تمكنه من إيقاف المسيرة المقلوبة للتاريخ ، من أن يعكس اتجاه هذا المثلث المقلوب ، القوة التي تجعله قادرا على تبني مصالحه بنفسه وإلى قبول كلمته الحاسمة بشأن مستقبله بالذات . حتى هذا الوقت لم تستطع التطورات العصرية الحديثة والأشكال النهوض الثوري الديمقراطي على المستوى العالمي ولا حركات التحرر الوطني القوية المعاصرة أن تعكس على كردستان ، بعد ذلك فقط استطاعت كردستان أن تتخطى نسي عملية تطور عصرية حديثة متوازنة مع تلك التطورات . لقد أصبح واضحا أن المستقبل سيتم تحديده دون ريب وفقا لخط سير عملية التطور هذه .

بالشعب كردستان الوطني -

يا أبناء شعب كوردستان الوطني أيها القوي الوطني الديمقراطي مختلف أرجاء كوردستان

يا أبناء كوردستان البصرة

فأخبر .

إن حركات التحرر الوطنية التي تمت بسرعة في أجواء النهوض الثوري والديمقراطي القوي الذي تطور في كل العيادين والسلطات بعد الحرب أجهزت على النظم الاستعماري القديم واستلغ العديد من المستعمرات والشعوب والأمم المستعمرة أن تكسب استقلالها الوطني وحريتها القومية . كما أن هذه الحركات التحررية القومية التي ظلت تتابع طريقها إلى الأمام وفي تنزل الضربات الموجعة في العديد من البلدان مثل كوبا وفيتنام الجنوبية ولاوس وكمبوديا ونيكاراغوا بدءاً من عام ١٩٦٠ بنظم الاستعمار الجديد الذي حاولت الامبريالية أن تفرضه بوصفها حركة ثورية مضادة لمواجهة سائر أشكال النمو والتطور الثورية والديمقراطية المتزايدة .

وليم نجد أن جميع الشعوب المسحوقة من قبل الاستعمار والاستعمار الجديد في مختلف أرجاء العالم تناضل بلا هوادة نظالاً بولوليا ضد مختلف أشكال الاستعمار في سبيل تحررها الوطني والاجتماعي .

لاستطيع ، بالمقابل ، أن نقول إن كوردستان هي الأخرى عاشت هذه العملية ولا أن ما كان يجري في العالم استلغ أن يجده انعكاساً في كوردستان على الرغم من تلك التطورات الكبيرة التي أمكن تحقيقها في الفترة التي أعقبت الحرب . بل على النقيض تماماً من ذلك فإن ما جرى في كوردستان هو أن النير الاستعماري القائم هنا أصبح أكثر مثلاً وأثقل من خلال اتباع الوسائل والأساليب الجديدة المختلفة . فعلى الرغم من الفروق البادية على السطح بين مختلف أسس أجزاء كوردستان فإن هذه البنية الجديدة عن العصر والثورية عنه هي فسيحة أسسها هنا وهناك . في هذا الحزب أودان .

فالبنية السائدة في كوردستان الشرقية بعد الزوال السريع لـ "جمهورية ماها باد" التي بذلت المحاولات لإقامتها محرومة من الأسس الثابتة بعد الحرب ، هي البنية العنصرية الاقطاعية الخاضعة لسيطرة الطبقات الحاكمة الفارسية . أما حركات العصيان المتعاقبة باستمرار فترات الانقلاخ المختلفة ، هذه الحركات التي استندت إلى الأفكار والأساليب التنظيم القومية البادية في كوردستان الجنوبية فقد ظلت مختلفة عاجزة عن الوصول إلى مستوى حركة تحرر وطنية عصرية حديثة وتعرضت في أواسط عقد السبعينات نتيجة للعديد من الأسباب لهزيمة كبيرة .

إن الأحداث التي عيشها في كوردستان الشمالية الغربية التي تشكل نصف كوردستان في هذه الفترة بالذات كانت هي الأخرى أسوأ بكثير . فالهيمنة الاستعمارية التركية استطاعت خلال هذه الفترة وفي هذا الحزب من كوردستان أن تتميز وتغوى بالاستناد إلى الاحتلال العسكري وتنمو بوصفها هيئة اقتصادية واجتماعية وسياسية قومية - ثقافية .

إن حركة إبادة الجنس التي ظلت مستمرة بالاستناد إلى سياسة الإذابة المتبعة في سائر العيادين كانت تكملة لحركات المذابح وحملات الدم السابقة وشكلت أسساً لتنتشر روح الاغتراب القومي والتعالي عن القيم والمصالح القومية الخاصة بل والابتعاد عن تبنيها . وما لاشك فيه أن ذلك يشكل أعلى درجات التطور وأخطر أشكال التخريب وحشية بالنسبة للاستعمار .

لم يبدأ الاتجاه المعاكس لهذه المسيرة العقلية الثقيلة في كوردستان ، اتجاه التطورات الايجابية الا في سبعينيات هذا القرن . إن فكرة " الاستقلال والحريّة " التي ولدت على شكل خوص النضال والوقوف في وجه الاستعمار في سائر المجالات بالاستناد إلى القاعدة الاجتماعية الجديدة التي أوجدتها التطورات الاستعمارية بصورة حتمية وضرورية (سياسة التحرر القومي والوطني) التي صيغت على هذا الأساس ، نمت مع الزمن واكتسبت المزيد

تاريخنا شعباً ووطناً هو تاريخ الصراع المستمر بين المحاولات الأجنبية للغزو والاحتلال والاستعمار وبين مختلف أشكال المقاومة التي اتبعتها شعبنا ضد هذه المحاولات .

فخلال مئات السنين ظلّ الحكام الغرباء والمستعمرون المحتلون الغشاة يشنون هجماتهم على شعبنا ويمزقون تراب الوطن ووحدة الشعب شرمزق في محاولة منهم تهدف إلى تحويل أرضنا إلى جزء من أراضيهم وإنهاء وجود أمتنا وشعبنا تماماً . وشعبنا الذي لم يستطع تحقيق الاستقلال والحريّة لأسباب كثيرة على الرغم من مقاومته الدائمة ومختلف الأشكال ضد هذه الأهداف الرجعية الباغية ، تمكن من إبقاء حماية وجوده كافة وشعب حتى يومنا هذا .

إن الأمم هي أعلى وأرقى أشكال التنظيم والوحدة الاجتماعية التي عرفتها البشرية حتى الآن . وفي الوقت الذي كانت فيه المجتمعات الأوربية تسي ظن النظام الاجتماعي الرأسمالي المتطور حتى القرن العشرين تحمست قيادة الطبقة البرجوازية تحقق تنظيماتها وأشكال وحدتها وتسرع قدمها إلى الأمام ، كانت بلادنا وكان شعبنا يعيشان في البنية الاقطاعية المتخلفة جداً تحت سيطرة الامبراطوريتين الاقطاعيتين الرجعتين العثمانية والفارسية .

إن شعبنا ووطننا اللذين بقيا في اطار هذه السنين الاقطاعية المتخلفة وتعرقاً لمختلف أشكال التمزق والتقسيم من قبل هاتين الامبراطوريتين البعديتين عن العصر ، لم يستطعا بشكل من الأشكال أن يدخلوا في صلب عملية تحرر وطنية وعلمية تطورية ما . يمكن رؤى هذا إضافة إلى كون الأعداء أوثقاً والبنية الاجتماعية متخلفة كثيراً ، الدور السلبي الكبير الذي لعبته الطبقات الحاكمة الكردية ، الدور الذي لعبه الأقنوت والبيكوت ، الدور الذي لعبته سائر الحركات العميلة والاستلابية .

كانت ثورة أكتوبر منعطفاً تاريخياً في عملية التطور القومية للمجتمعات ومارست عليها تأثيراً تاريخياً . وفي ظلّ هذا التأثير الذي نما وتطوّر في حركة التحرر الوطنية بقيادة الطبقة العاملة والجمهير الشعبية الكادحة تقدمت حركات سائر الأمم الأرض المسحوقة ، شعوب مختلف المستعمرات وأشباه المستعمرات على طريق الوعي القومي والتنظيم الوطني والنضال التحرري ، وسارت إلى الأمام معارك النضال في سبيل التحرر الوطني ضد الامبريالية . وقد الاستعمار ، وحقق مختلف هذه الحركات تقدماً ملموساً عبر الطرق المروضة بالانتصارات . ولكن الأوضاع في كوردستان في هذه الفترة بالذات كانت تشهد تورات معاكسة تماماً لما جرى في مختلف أرجاء العالم . ففي هذه الفترة التي شهدت تطوراً ونمو حركات التحرر الوطنية لسائر الأمم المظلومة والمستعمرة كانت كوردستان تتعرض للمزيد من التمزق وترزح تحت هيمنة الاحتلال والاستغلال والاستعمار المتزايدة من جانب الامبرياليتين الانجليزية والفرنسية والطبقات الحاكمة التركية والعربية والفارسية . أما حركات التمرد والعصيان التي اندلعت ضد أشكال التحكم الأجنبي هذا فقد شجعت بوحشية .

كما اتبعت سياسة الإبادة التامة في كوردستان عبر حملات الدم والمذابح وفرض " الاسكان الاجباري " . لقد لعبت العمالة وسياسة الاستسلام التي اتبعتها الطبقات الحاكمة الكردية دوراً هاماً في حصول جنبا إلى جنب مع البنية المتخلفة لكوردستان .

خرجت البشرية من الحرب العالمية الثانية بعد هزيمة الفاشية وتعرج الامبريالية للمزيد من التراجع لتشهد الاشتراكية العالمية والقوى الثورية وقد تطورت أكثر

ERNK

Enîya Rizgariya Netewa Kurdistan Sazbû!

GELÊ WELATPERÊZÎ KURDISTAN!

HEMÎ HÊZÊN NETEWAYÎ-DEMOKRATÎKÎ KURDISTAN!

Tarixa welat û gelê me, tarixa heraketên dagirkirinê, biserdadanê û kolonyaliya biyani û li hember vîna bi hemî renga berxwedana gelê me ye. Bi sedsalan hukumranên biyani, axa welatê me û yekîtiya gelê me parçe parçe kirine, xebitîne kû axa me bînine rewşa parçeyekî ji welatê xwe û hebûna me ya netewayî û gelî nehêlin. Gelê me kû bi gelek renga û herdem li hember van armancên xayînanê û paşverû liberxwedaye, jiber gelek sebeban bi çî rengî serxwebûn û azadiya xwe qezenç nekiribî ji, zaniye bi netewayî û gelî hebûna me ta roja me biparêzî û li jîyanê bihêlî.

Ta roja me bi pêşvetirin rengê sazûn û yekbûna komalayetî ya tuxmê insan netewane. Ta sedsala 20. dinav sistema komalayetîya sermayedari kû pêşvedîçû, komalên Awrûpa di rêberîya burjuwan (sermayedaran) da dema yekîti û sazûnê xwe yê netewayî pêktanin û pêşvedîçûn, welatê me û gelê me dibin hikmê kevneperestîya Osmanî û şahînsahiya derebegî Îran da, dibin paşverûtiyeke feodali hişk da mane. Welatê me û gelê me kû ji rexên van şahînsahiyan kevna hatine parçe parçe kirin û dibin avayîyeke feodali hişk da hatine girtin, bi çî şeweyî ne ketine nav kêşa rizgariya netewayî û pêşveçûna demê. Di vîna da, ligel biqewetbûna dijminan û lipaşmana gelê me, rola sixletên pêbend û teslimkarî tebeqên (çînen) hukumrani Kurd, axa û began ji mezine.

Şoreşa Oktober di pêşveçûna netewayî komalanda dewranekî tarîxî pêkaniye û tesîreke tarîxî kiriye. Di vî bingehe tesîrê da, di rizgariya netewayî da rêberîya çîna karker û cemawerên geli kedkar pêkhatîye, heraketên bi netewayî zanebûn, sazûn û ketina kirîyara rizgariyê yê milletên (netewayên) bindest, gelên kolonî û niv-kolonî, diji emperyalîzmê û kolonyalîzmê tekoşînen rizgariya netewayî ferebûne û van heraketan serfirazî qezençkirine û pêşveçûne. Lêbelê di vî demê da rewşa Kurdistan, bi rengê pêşveçûnê cihanê nebûye. Di demê weha da kû heraketên rizgariya netewayî yê netewayên kolonî û bindest pêşveçûna Kurdistan hin pêtir parçe bûye, liser Kurdistan desthelatdari, dagirkerî û kolonyaliya emperyalîzma Îngilîz û Fransîz, tebeqên hakim yê Tirk, Ereb û Fars pêşveçûye. Qîyan (îsyân) û serhildanên kû diji van hukumranên biyani bilindbûne bi rengî wahîşîyan hatine perçiqandin, bi rêyên qirkirinê û "îskana mecbûrî" ocaxtefandî li Kurdistan hatîye tatbîq kirin. Di wesa bûna van tiştan da, ligel lipaşmana Kurdistan roleka muhîm ya pêbendî û xwesipariya kû kaniya wan tebeqên hakimî Kurdî ji bûye.

Di cenga cihanî ya dûwê da, faşîzm tîkçûye û emperyalîzm hînî di ji bipaşve çûye, li hemberî vîna hêzên şoreşê û sosyalişma cihan hîn pêtir bipêşve çûne. Paşî cengê di rewşa kû li hemî rexî bilindbûneke şoreşgerî-demokratîkî biqewet pêşveçûye da herakesên rizgariya netewayî sistema kolonyaliya kevî ya emperyalîzmê bi erdê re kirineyek, jimarayeke zaf ji netewayên kolonî û bindest serxwebûna xwe ya netewayî qezenç kirine. Ji 1960an pêve li gelek welatên wekî Kuba, Vîetnama Başûr, Laos, Kamboçya û Nîkaragua heraketên rizgariya netewayî kû pêşveçûne derbeyê biqewet li sistema kolonyaliyanû kû emperyalîzmê wekî heraketeke diji-şoreşgerî li hemberî van pêşveçûnê şoreşgerî-demokratîk xebitîye bipêşve bibî xistine, di vî merhelê da ji hatîye îspatkirin kû heraketa rizgariya netewayî tewjîmeke (akîm) şoreşgerî ya dema me ye. Û îro, gelên bindest yê welatên kolonî û niv-kolonî li hemî rexên cihanê, li hemberî emperyalîzmê û hemî rengê kolonyaliya wê jibo rizgariya netewayî û komalî bi qehremanî şer dikin.

Beramberî van pêşveçûnê kû li cihanê paşî cengê hatine çêbûn, mirov nikarî bêji kû bi reneki biqewet tesîr li Kurdistan ji kirine û li Kurdistan ji ev pêşveçûn bûne. Bipêşveçûnê (tersîne) vîna li Kurdistan, bi rê û kiryarên nû kolonyalî pêşveçûye û biqewet bûye. Ev awayê diji rojgar (çağ) li her parçeyekî Kurdistan, reneki newekihev bidî diyarkirin ji, bi asî wêkhevî û nêzîkî hev bûn hakime. Li Kurdistanê Rojhelat, paşî cengê, li encamê di demê kurt da belavbûna "Komara Kurdî Mehabat" kû bi reneki ji saxlemîyê mahrûm dixebitîn pêkbinavayîya kû hakimî bûye, hikmê çînen desthelatdari Fars û avayîya lipaşmayî ya aşîretî-feodali ye. Li Kurdistanê Başûr heraketa serhildanê kû liser bingehe birûbawerî û sazûmanîya miletperestîya-kevin ne û herdem li jîyanê hatîye hêlan, negihîştîya endaza heraketeke rizgariya netewayî rojgarî û jiber gelek sebeban li vî 1970an şikesteke mezin sitandîye. Li Kurdistanê Bakûr-Rojava kû nivê Kurdistan pêktênî buwînen kû li vî demê bûne hîn xerabtîrin. Li vî demê li vî parçeyê Kurdistan hikmê kolonyaliya Tirk, liser dagirkirina leşkerî bi aborî, civakî, siyasî û rewşenbîriya-netewayî pêşveçûye û biqewet bûye. Li hemî rexî bi tatbîqkirina siyaseta netewagorîne heraketa ocaxtefandîne kû tê domkirin heraketên qirkirinê yê pêşî temam kirîye û liser vî esîsî dinav komalê da rewşa buhijandîna netewayî, biyanîbûn, ne ditîna menfeat û rûmetên xweyî netewayî, li wanan xwedî nederketin û ta endazeyeke diyar ji wanan dîrbûn derketîye meydanê. Hovtîrin û werankartîrin tarz û endaza pêşveçûyîtin ya kolonyalîye helbettekû evana ye.

Li Kurdistan beramberî vî çîna serbiserî ya giran, destpêkirina pêşveçûnê baş encex li salên 1970an pêkhatine. Di esase komalayetîyê objektîfî nû kû pêşveçûna kolonyalîye mecbûrî pêkanî da, hizra serxwebûn û azadiyê kû bi rengê li her alî diji kolonyalîye derketîne û tekoşî kirîne pêkhatîye û siyaseta rizgariya netewayî kû di vî esîsî de derketîye pêşveçûne, biqewet bûne û ji komalê re bûne mal. Ev tewjîma îdeolojîk û politîk kû li Kurdistanê Bakûr-Rojava ji nivê 1970an pêve derket û fere bû, paşî bilindî endaza tekoşî û heraketa amelî-sazûmanî bûye, gelek beşên cuda cuda ji komalê kirîye nav xwe û fere bûye, vî xebatê li dawîya 1970an bi sazûmanî û bi bilindtîrin endazê xwe di partiya şoreşgerî çîna karker -PKK- daye diyarkirin û bi şîklê heraketa rizgariya netewayî Kurdistan rengê xwe sitandîye. Jiber kû di aynî salanda heraketa şoreşê li Îran pêşveçûye û şerê Îraq-Îran derketîye hikmê biyanîya zayîf bûye, Kurdistanê Başûr û Rojhelat ji ketîne nav heraketeke netewayî û ev tişt bûne sebebê biqewet bûna Heraketa Rizgariya Netewayî Kurdistan.

Li Kurdistan derketîna hizra serxwebûn û azadiyê, pêkhatîna siyaseta rizgariya netewayî û di heraketeke rizgariya netewayî şoreşger de xwe diyarkirina wanan, jibo paşeroj û qedera gelê Kurdistan buwîneke tarîxî û noqteyeke tarîxiyî geleki muhîme. Bi vîna, gelê Kurdistan gihîştîye qewetê kû vî çîna tarîxî ya nebaş rawestîne, vî çînê ters vegerîne, li berjewendê (menfeatê) xweyî netewayî û komalayetî xwedî derkevi û di derheqê paşeroja xwe da bibî xwedîyê axiftîne. Tesîra pêşveçûnê rojgarî, li hemî cihanê bilindbûnê şoreşgerî-demokratîk û heraketên rizgariya netewayî biqewet encex vî demê li Kurdistan diyarbûye, encex bi vî rengî Kurdistan kariye bikevî nav pêşveçûna rojgarî, bi van pêşveçûnê cihan ra bipêşve biçî. Sedersate kû êdî paşeroj ewê ber bivê kêşa pêşveçûnê bê tayîn kirin.

Gelê Welatparêzî Kurdistan!

Helbet kolonyaliya Tirk, ev kolonyaliya kû di cihanê da weki wê hovû xwinrij ninin, li hember vê pêşveçûna li Kurdistan, hemberî vê tekoşîna gelekî heq, xuristî (tabîî), demokratîk, bi şeref û zahmet kû li esase wî didî û mirina wî didî nişandan, hemberî vê heraketa li berjewend û paşeroja netewayî û komalayetî ya gelê Kurdistan xwedî derketinê bédeng nedima. Weki gayê boxeyî har kû birinê dijwar û xedar sitandibî ewê êriş biki, bi rengekî kû li bejnûbala tarîxa wî û nerojgeriya wî yî iro bê ewê hovîtiya xwe varîşana. Û weha jî bû. Cunta generalan kû bi derba leşkerî-faşîst ya 12ê Êlûnê rûnişte ser hikim, diji kevir, ax, mirov, xelq û hêzên şoreşgerî-nîştîmanperwer yê Kurdistan şerê faşîstî-kolonyalist kû tê domkirin bi şekliki aşkîrê û hin pêtir zêde kir. Xebitî kû gund bi gund, tax bi tax (mihelle bi mihelle), mal bi mal Kurdistan jî nûve dagîr biki, sitem, zordari, îşkence, qirkirin anî rengê karên rojane û deranî noqta dawî; mirovên me yê gelekî heja bîpîrs da ber devê tîvinga, darxist, xeniqand, şewitand, qetilkir; xwîna bi sedan mirovên me daherikandin, bi dehhazaran avête zindanan û bi sedhazaran dibin îşkenceyên gelekî hovandê derbas kir. Ev karên xwe bê ferqîtiya jin-mêr, ciwan-pîr-zarok liser hemû gelê Kurdistan tatbiq kir. Mesela Kurdistan kîre merkeza hemî siyasatên xwe û li her rexî diji gelê Kurdistan û hêzên şoreşgerî-demokratîk şerkirin esas sitand. Hemî jiyana li Kurdistan anî rewşa jiyanêke dibin hikmê hêzên leşkerî faşîst û dinav cengê da. Û êriş ser gelê me yê li parçeyên di Kurdistan kir. Cunta faşîst, yaxme, talan û xwinmîjiya li her rexê Kurdistan jibo berjewendê mistek burjuwayê mezin (yê yekdestî) û axa qetbiqet zêde kir. Bi zêde kirina bîkariyê, giraniyê, feqîrî û belengaziyê gelê me rûbirûyî birçîtîyê hêla. Hebûn û nebûna insanên me tev bi kotek jî destê wanan sitand. Xeyn jî mistek hevalbend û casûsên xwe pêve hemî gelê me kîre rewşa jiyanêke kû neyê kêşan. Li hemî rexî û nexasim jî dinav xortanda bi zêdekirina jiserxwe çûn û bê ahlaqîya burjuwa-feodal xebitî kû komala Kurdistan birizênî. Bi van kirinên xwe tevan tiştên kû kiribû armanç vekiribûn: perçiqandin û tûnekirina hêzên şoreşgerî-welatparêz û heraketa rizgariya netewayî; bêqewet, zayıf û bédeng kirina gelê me; anîna rewşa kû gelê me berjewendên xwe yê netewayî û komalayetî nebênî, li wanan xwedî dernekevi û jibo wanan nerabî xebatê; û herweha bi netewayî û gelî nehêlana me.

Dîji van zordari, sitem û xwinmîjiya derveyî rojgar (çağ) û dijminê mirovayetiye ya kolonyaliya faşîst, gelê me û rêberên wî yê şoreşgerî-welatparêz bi qehremanî li berxwedan. Dîji şerê kolonyaliya-faşîst xwe avêtine nav şereki berxwedanê kû li her rexî bi cesûrî û fedekariyeke mezin tê birêvebirin. Zindan û mahkemên kolonyaliya-faşîst anîne rewşa cihên meydana tekoşînê, mahkeme kirin û bi mirinê mahkûm kirina kolonyalizmê û cihên bi qehremanî parastîna doza rizgariya netewayî gelê Kurdistan. Bi tekoşîn û xebatên şoreşgerî kû li hemî alî hatine birêvebirin rêya rizgariya netewayî kû gelê me ewê biki yek û rabi xebatê hin pêtir ronahi kirin û haziriyên hin biqewettir di vê rêyê da meşînê hatine kirin. Beramberî revokîya hinek şoreşgerên saxte, şoreşgerên berpîrs, weki meseleke dijwarî vê demê di çarçofa tekoşîna rizgariya netewayî da xebatên tîfaq û cephe zêde kirin, bangî hemî hêzên şoreşger û nîştîmanperwer kirin jibo wazîfeke wena bînine ci. Bi kurtî bi tekoşîna kû li zindanan, çîyan û derveyî welat bi qehremanî tene domkirin jî alîkive hêvî û armançên kolonyaliya-faşîst hatine pûckirin, jî aliyê di ve heraketa me ya rizgariya netewayî li endaza netewayî û navnetewan hin pêşvetir û biqewettir kirin.

Paşî derbasbûna pêşveçûneke weha rewşa kû iro em ketinê liber çavaye. Kolonyaliya-faşîst, jî bo bigihî armançên xweyî xayinane, welatê me bîni rewşa parçeyekî jî axa xwe, qesta hebûna me ya netewayî û gelî biki hemî rêyan bikartênî û hemî heza xwe xerç diki. Kedxwarin, zîlm û zordariya kolonyalistî hov, anîne rewşa jiyanê gelê me ya rojane. Îro li Kurdistan yek mirov nemaye kû ev zîlm sah nekiriye. Kolonyaliya-faşîst dixebitî kû bi rengekî gelekî mezin siyasatên xweyî qirkirinê û "îskana mecbûrî", tevgêrên ocaxtafandina hovane tatbiq biki. Hazirîya xwe diki jibo Kurdistan bîni rengê derya xwînêyî he meztir. Dibin hikmê kolonyaliya-faşîst da hebûna me ya gelî û netewayî di tehlûkê deye. Li Kurdistan dibin hikmê kolonyaliya-faşîst da imkana jiyanêke weki mirov û bişeref nemaye. Îmkânên rawestandîna vê rewşê, bi pêşvebirina xebata riz-

gariya netewayî, pêkanîna paşeroja serbixwe û azad ya gelê me heye. Ev îmkân, iro jî hemî qonaxên diroka me pêtir bihêztirîn. Eva jî, li hemî rexî bi sazûn û yekîtiya gelê me û diji kolonyaliya-faşîst bi tevayî xebat kirina wî dibi. Xebateke weha, iro jî ya kevin bi qewettir dom diki û bipêşve diçî. Di rêya rizgariya netewayî da li hemî aliyê welatê me gurmêna dengê çekên şoreşgerî ye, sazûn û şervaniya gelê me her roja diçî zêdetir dibi. Paşeroj sadersat ewê jî rexê vê xebatê bê diyarkirin. Wezîfa hemî welatparêz û mirovên kû bixwazin jiyanêke bişeref li Kurdistanê bîji ne.

Vêca neha di rewşêke weha de û dinav tekoşîna şoreşgerî-nîştîmanperwer kû pêşve diçî de, bi armanca sazkirin û birêvebirina tekoşîn û Hereketa Rizgariya Netewayî Kurdistan ya gelê me, derbasî jiyanê kirina siyaseta rizgariya netewayî şoreşger ya kû pêkênerê paşeroja serbixwe û azadî gelê me ye, sazûmana rizgariya netewayî ya gelê Kurdistan'a Bakûr-Rojava ENÎYA RIZGARÎYA NETEWA KURDISTAN (ERNK) hatiye damezrandin.

ERNK; di vê birûbaweriyê deye kû Kurdistan bi her awayî pêşveçûn, encex bi hêrvandîna hemî nîfşê desthelatîya li Kurdistan ya kolonyaliya Tirk û emperyalizma alîkarê wê û bides-tanîna serxwebûna netewayî mumkun dibi. Nakokîya netewayî nakokîya serekî dibênî û halkirîna vê nakokîyê û qezenç kirina serxwebûna netewayî wezîfa xweyî pêşî qebûl diki. Eger bi rengekî di bê gotin, cephe jî xwêre kîriye armanç kû li Kurdistan hikmê kolonyaliya Tirk yê aborî, civakî, siyasî, leşkerî û rewşenbîriya-netewayî yê li hemî rexî bi hêrvandîna vî serxwebûna netewayî pêkbîni. Jiber vê yekê, diji birûbaweriyên pêbend, noker, şoven û sosyal-şoven kû hêrvandîna hikmê kolonyalist û emperyalist yê liser Kurdistan nakine armanç, bi gelek şewan xwe dispêrine wanan û bi wanra dibîne yek tekoşîn kirinê û bê tesîr kirina wanan cephe jibo xwe esas digri.

ERNK, di hikûmeta demokratîkî gelî de pêkanîna civateke serbixwe û demokratîkî netewayî diki armanç. Bi şertê kû qezenç kirina serxwebûna netewayî dereca yekê bi hedefên serxwebûna netewayî û civata demokratîkî dî alî tesîrê li hev û dû dîkin. ERNK, xebatê diki jî bo hikûmetekê pêkbîni kû têda bê ferqîtiya zîman, din, mezhep, mintîqa, qewm û cînsiyet yekîtiya siyasî ya hemî gelê Kurdistan bê pêkanîna û azadiyên demokratîkî gelî û mafê pêşveçûna azadî gelê bîkaranin. Jiber vê yekê, di xebata xwe de, belav kirina guruhên hêzên kevneperestî xûcêyî (yerlî) kû nokerî û casûsiyê jî kolonyaliya Tirk re dîkin, nehêlana lipaşmayên rojgara (asrê) navikê bê tesîr kirina hemî nîfşên birûbaweriyên kevneperest kû lipêş pêkanîna yekîtiya netewayî û siyasî ya gelî dibîne bend esas distênî.

ERNK, jibo pêkanîna rizgariya netewayî pêwîstiyê bi çekirîna feretirîn yekîtiya siyasî û deranîna meydanêyî pêşvetirîn heza siyasî û leşkerî ya gelî dibênî. Di vê çarçofê de wezîfa talim kirin û sazkirina hemî gelî û rakirina xebatêyî gelî didî ser milê xwe. Di xebatên xwe de li her alî bi sazkirin û pêşvebirina sazûmanên rizgariya netewayî û bi sazkirina yekîtiyên karker, gundî, xort, jin, esnaf hwd. pêkanîna heza siyasîyî gelî, disa li hemî rexî bi sazkirin û bi pêşvebirina hêzên bergirî millî (milîs), gerilla û leşkerê gelî pêkanîna heza leşkerî ya gelî esas digri.

ERNK, di vê birûbaweriyê deye kû diji kolonyaliya Tirkî faşîst tekoşîna serxwebûn û azadiyê encex di bingehe şerê gelî yê demdirêj, şerê rizgariya netewayî, ligora şartan jî tarzên gelekî basît ta tarzên gelekî bipêşvebirî bi tatbiqkirina hemî nîfşên tekoşîna siyasî û leşkerî ewê bigihî serfiraziyê. Jibo vê yekê, cephe diji hemî birûbaweriyên reformist (islahî), xwesipar û bê amel kû dixebitîn jibo bê ameliyê dinav gelî de zêde bikin û şerê rizgariya netewayî bi şeweyê binaxeyî yê rizgariya netewayî qebûl nakin tekoşînê diki û xebatê diki jî bo wanan bê tesîr biki.

ERNK, liser bingehe mirasa tarîxî ya berxwedanêyî gelê me û tekoşîna rizgariya netewayî kû jî deh salên paşîve di rêberîya PKK da bi qehremanî tê domkirin çêdibî; qeweta xwe, jî rêberîya xweyî şoreşgerî ya rast, jî heqbûn û rastbûna siyaseta rizgariya netewayî, jî xurtbûna şoreşgerî ya biqewetî gelê me, jî zaneyî û sazûmanîya xwe distênî. Doza serxwebûn, demokrasi, azadî û aşîtiyê dozeke heqe û li hemî cihanê herdem serfiraziyê qezenç diki. Serfirazî qezençkirina vê dozê li Kurdistan jî mumkune, lêbelê jibo vîna cesaret û fedekariyê divê.

ERNK, di vê ditînê deye kû rizgariya li her parçeyekî

Kurdistan, ji nêzik ve bi pêşveçûna şoreşgerî-demokratîk ya li welatê dayîk û damezrana hikûmeta gel ve girêdayî ye. Ji bo vê yekê, cephe xebateke esasî dîki kû heraketa rizgariya netewayî Kurdistanê Bakûr-Rojava bi bizava demokratîkî-şoreşgerî Türkiye re –liser bingehê serxwebûn, azadî û wekhevîya netewan– dinav hemî rengê hevgerî, ittîfaq û cephe û bi xebateke hevpişk de bipêşve bibi. Enî dixwazi bi emî hêzên şoreşger û demokratîk yê Türkiye kû hêrivandina hikmê emperyalîzmê yê liser Türkiye, diktatoriya leşkerî-faşîst û hikmê ihtikaran (tekelan) dikine hedef û mafê çarenûsa netewayî ya netewayê Kurd qebûl dikin re tîfaq û hevgerînin gelekî şidiyayî (tund) çêbiki û gavên ber bi vî rexî hatine avêtin hin pêtir biqewet biki. Bo vê yekê, jivîr, bangî hemî hêzên şoreşgerî-demokratîkî Türkiye û gelê kedkari Tirk diki ji bo lihemberî diktatoriya faşîstî-leşkerî tekoşîneke çelengtir bikin, vê tekoşîna xwe bi tekoşîna rizgariya netewayî ya kû li Kurdistan bilind dîbi re bikine yek û alikariya doza heq û demokratîk ya gelê Kurdistan bikin.

ERNK, di vê ditînê de ye kû rizgariya li her parçeyê Kurdistan bi esasî bi tekoşîn û qeweta gelê li wî parçeyî bixwe ewê bê bidestandin. Mesala yekitiya netewayî, wekî meseleke kû bi îrada azad ya gel ewê bê halkirin dibêni. Liser esasê rast diyarkirina rol û cihê her beşî dinav hemî Kurdistan da, pêwîstiyê bi çêkirina tîfaq û alikariyêke saxlem dinavbera heraketa rizgariya netewayî yê li hemî parçeyên Kurdistan û yekitiya tekoşîna rizgariya netewayî bi Kongra Netewayî kû ewê bê rewşa Meclîsa Netewayî bidestbînî dibêni. Jibo vê yekê, jivîr, bangî hemî hêzên şoreşger-demokratîk yê li parçeyên di Kurdistan kû bigihine bir û baweriyêke rast, li wezîfa xwe ya pêkanîna tîfaq û yekitiya gelekî saxlemî tekoşîna parçeyên Kurdistan xwedî derkevin û bi amelî alikariya tekoşîna rizgariya netewayî ya li Kurdistan a Bakûr-Rojava bikin!

Emperyalîzm û kevneperestîya hevalbendê wê, ji bo heraketa rizgariya gelên Rojhelatanavî bixenîqîn û hikmê xweyî paşverû biqewet bikin ketine pay pîlanên nû. Mesala rizgariya gelên mintiqê, ji nêzikve bi zayîfkirina hebûna emperyalîst û paşverû ya li mintiqê û li hemberî benda diji-şoreşgerî bi pêkanîna benda şoreşgerî-demokratîk ya hêzên gelî netewayî-demokratîk ve girêdayî ye. Ji bo vê yekê, ERNK, ji bo bizava rizgariya netewayî Kurdistan bîni rewşa parçeyekî esasî yê şoreşê gelê Rojhelatanavî û bi hêzên şoreşger-pêşverû yê Rojhelatanavî re dinav tîfaq û hevkarîyêke şidiyayî dabi ewê xebateke çeleng biki. Cephe jivîr, bangî hemî hêzên gelî şoreşgerî-demokratîk yê Rojhelatanavî diki kû hemberî emperyalîzmê û kevneperestîya hevalbendê wê tekoşîneke hin çelengtir bikin, alikariya tekoşîna heq kû li Kurdistan diji emperyalîzmê û rejîma pêbendî-faşîstî Türkiye tê birêvebirin bikin!

Şoreşa Rizgariya Netewayî Kurdistan, parçeyekî şoreşa cihanê ye û jê cûda nabî. Eniya Rizgariya Netewayî Kurdistan, şaxe 11 Kurdistanî hêzên şoreşgerî esasiyê kû li cihanê walatên sosyalîst, çîna karker û bizavên (heraketa) rizgariya netewayî teşkil dikin. ERNK û gelê Kurdistan, bi tekoşîna xweyî amelî kû diji emperyalîzmê û kolonyaliya Tirkî faşîst birêvedibin ewê van wezîfên xwe bînine çî. Kirîna alikariya tekoşîna rizgariya netewayî kû ERNK û gelê Kurdistan birêve dibin û diji kolonyaliya faşîstî Tirk derdiketin, divê erkê

(wacibê) hemû sosyalîst, rizgarîxwazên netewayî, hêzên şoreşger û demokratîkî cihan bi.

“Ji Serxwebûn û azadiyê birûmettir tiştek nîne.” “Hiç tiştek lîpêş mesela rizgariya gelê me nabî.” Ji bedêla dibin koletîya kolonyalistî da bîne rizîn û tune bibin, ji bo rizgariya welat ta dilopa dawî herikandina xwîna xwe hazar carî çetîre. Hemî şoreşger û walatparêz, hemî hêzên zane û xebatkar kû hazîrî di rêya doza rizgariya welat û gel da hemî tiştên xwe bidin, bîcesûrî, fedekari û berxwedani tekoşînê bikin: Ji bo welatê xwe serbîxwe, komala xwe demokratîk û gelê xwe azad bikin em di safên ERNK de çî bigrin, ji bo li her rexî pêkanîna sazûmanên rizgariya netewayî û bigîştî sazîrîna gelê xwe em bi hemî qeweta xwe xebatê bikin!

“Karkerên Kurdistan kû ji walatê xwe tîne qutîrî, di karên gelekî nebaş yê bajarên sermayedarîda tîne xebitandin, bi kirîna rewşa koçerên kû ji welatê xwe biçîn binav bîkariyê û awaretîyê de tîne paldan, ji talîmê, xanî, saxlemîyê, emniyeta kar û ji bawerîya paşeroja xwe mahrûmî! Ji bo ji zordariya kolonyalî û feodal-kompradoran xelasbibin, bibîne xwedîyê kar û jiyana bi emniyet, li welatekî serbîxwe û demokratîk bigihîne jiyaneke xweş;

“Gundiyeên Kurdistanî cefakar kû ji sadsalan ve qurbanê kedxwarî û zordariya netewayîne, zordari û kedxwarîna axayên erda û bazîrgana kû nayê kêşan lîserê tî bikaranîn, dibin tesîra jiyana nexweş ya gundan cahil tîne hêlan, ji mirovan nayêne qebûl kirin, asasê nîfûsa me pêktînin, ji axê û azadiyê mahrûmî! Ji bo em ji vî hikmê kedxwarî û zordariyê xelas bibin û bigihîne axê û azadiyê, ji tariya rojgara navî derkevin bigihîne ronahiyê, ji belengazî û hejariyê derkevin bigihîne xweşiyê;

“Xortên Kurdistan kû jiber çanda feodal-komprador û talîma emperyalîst-kolonyalist, netewagorî, inkariya-netewayî şexsiyeta xwe wanda kirine, çî ûmêdeke wa bi paşeroja xwe nîne; jibo em bigihîne şexsiyeta netewayî û paşeroja xwe bikine bin teminatê;

“Jinên Kurdistan kû hê ji dema ketîna komala bi tebeqe bûne kole, dibin zilma feodalî tari da ji jiyana wekî ya mirova hatine qutîrî, jiberkû lîser paşeroja xwe mafê wani axiftîne nîne tîne kirin û fîrotin, dînya wan bi hazar derdî tî tari kirin: ji bo ji van zilman xelas bibin, bigihîne şexsiyeteke zane û azad, lîser paşeroja xwe û ya komalê hûn bibîne xwedîyê axiftîne, Kurdistan bînine rewşa welatekî serbîxwe û demaokratîk kû bi hidîkayî biqasî we bo azadiyê tîniye;

“Hemî welatparêz û demokrat kû jiyana li Kurdîstanêke serbîxwe û demokratîk bi esasekî şerefa mirovayetî û walatparêziyê qebul dikin, tenê ji bo vê yekê rûbirûyî hemî rengên zîlmê û bendan dibin!”

Bê kû ferqê bikine nav jin-mêr, ciwan-pîr, hemî karker, gundi, xort, jin, esnaf û karmendên (memurên) Kurdistan, tev mirovên dilxwazên rizgariya netewayî! Ji bo em karîbin serxwebûna netewayî, paşerojêke demokratîk, azad û dilşad pêkbinin em di safên ERNK de sazîbin û bibîne yek! Em sazûmanên xwe yê cemawerî, yekitiyên xwe yê rizgariya netewayî derên! Li her rexî em sazûmanên rizgariya netewayî damezrînin û bipêşve bibin! Li hemberî kolonyaliya Tirkî faşîst û casûsên wê bi cesûrî û fedekari em tekoşînê bikin!

*** JI BO KURDISTANEKE SERBÎXWE, DEMOKRATİK û AZAD BÎPÊŞVE!**

*** BÎMRÎ KOLONYALÎYA-FAŞÎSTÎ TÎRK û EMPERYALÎZM!**

*** BÎJÎ TEKOŞÎNA SERXWEBÛN û AZADÎYA KURDISTAN!**

*** BÎJÎ ENÎYA RIZGARÎYA NETEWAYÎ KURDISTAN!**

ENÎYA RIZGARÎYA NETEWAYÎ KURDISTAN

(ERNK)

21.3.1985

DERÎYÊ ZÎMANÎ

3

Amadekar Cankurd

Tipên bê deng (Nedengani)

Homêr û Nazê Diçin Ber Avê

Çemekî biçûk, ji neva çîyan diheriki û di nava dar û zinaran re, berve deştê diçû. Çem di binê gundê wan re dixuşe. Bi roj û şev xumaxuma avê. Darên sicê, biyê, sipidarê, dehl û gevzê, di ber kenarên avê re şin dibin. Di geliyê de gelek baxçe û bistan hene, tede baxçevan kar dikin. Di geliyê de pir darên hinar, gûz û zerdeliyê hene. Lawikên gund li wir dilizin û xwe davêjin nava avê, lê av sare, ji ber ku dem buhare..

Homêr û Nazê karik û berxik ên xwe dibirin çêrê, di ber çem re çendek masivan diçûn, dengê henek û kenê wan ji dûrve dihat.

Detpêka buharê ye, Kurdistan dibe bihişt. Nazê gote Homêr:

- Welatê me çiqas xweşikê!
- Erê wilo ye. Lê ne di destên me de ye.
- Kuro! Wê rojekê bibe malê me.
- Emê li vir bendekê li pêş avê avabikin..

Hin ewan wilo di hîzr û xewnerojan de mane, pêjna hindek mêran bi ber çavên wan ket. Li milên tiving hebûn, rih û simbelên wan tevhev bûbûn, lê dêmên wan li ken bûn. Yekî ji wan got:

- Netirsîn, em dostin.
- Nazê li wan nihêrî, ji serî heya solan û pirsî:
- Ma hûn pêşmerge ne?!
- Wan deng nekir..

Homêr gote Nazê:

- Ma tu nişana Hêzên Rizgariya Kurdistan li ser singên wan nabînî?

Çavên Nazê tiji şadî û hêvi bûn û bi lez got:

- Hûn çi divên? Çi ji we re pêwiste? Em dikarin herin ji mal binin, cendirme û ajan her li gund hene..

Yekî di ji wan got:

- Me tişt navê. Hûn zarowên biçûkin. Tenê me hêviyek di we de heye, gava hûn xwendina rakîn, ji bir nekin; ku Kurdistan li hêviya we ye. Nazê û Homêr bi hev re gotin:

- Em ji bir nakin..

Pişt re Nazê got:

- Bibin, berxikeki xwe bibin. Gava li mal ji me pirs bikin, emê bibêjin ku gur revand.

Pêşmerge ji wan cuda bûn û kenîyan, lê Nazê heya demekê li wan temaşa dikir û bi ramanên seriyê xwe re mijûl dibû.

.....

Di hejmara çuyî de, me li ser tipên dengdar (dengani) nivisand, îcar ji emê li ser tipên bêdeng (nedengani) bi kurtî binivîsin. Tipên bêdeng di Zimanê me de, weke kevirên yapiyê û avakirinê ne, ciyê xwe ji zû de girtine, bi asanî nayên guhartin, û di diroka zimanê me de her wilo mane. Lê wan tipên dengdar di nava zaravan de bi asanî hatine guhartin, lê bê guman bê wan kevir zimanê (tipên bêdeng) hevdu tucaran nagirin.

Tipên bêden, wilo hatine navkirin, ji ber ku dengê wan bi şikevta devê merov nakeve û hemî ji serê zimanê me derdikevin û gava zimanê merov an ji didanên wî yê pêşin nesax bin, hineki lèvkirina tipên bêdeng girane. Tipên bêdeng evin:

B C Ç D F G H J K L M N P Q R S Ş T V W X Y Z
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

Di nava Kurdên ku bi tipên erebî dinivîsin de, du tip din xistîne nava Kurdî, ewan ji evin:

Ĥ Mina Ĥesen Ĥeleb Ĥesret
X̤ Mina X̤ezal X̤erib

Lê gava em van tipên nû lèvbikin, emê bibinin ku ewan ji koka zimanê merov derdikevin, ev ji nişaneke ku van tîpan ji erebî hatine, ji ber ku di erebî de çend tip wilo hene. Ji aliyekî di ve, tipên H û X di şorên nekurdî de bikar tên, wek wan şorên ku bi me re derbazbûne. Hinek Kurd hene tipek bêdeng ducarkî dinivîsin, wek:

Gulle bi ser gundê me de barandin.

Ev ji ji pêwendîya me ya dirêj bi zimanê erebî ra hatiye, tişteki wilo di zarava Soranî de ji belav bûye. Ji ber ku di erebî de (Şeddê-Zorkirin) heye, lê di Kurdî de nîne. U ji bo vê yekê, berê Kurdan hinek navên ereban şaş lèvdikirin û li çîya û gundên ku pêwendî bi ereban re nekirine hin wilo maye, wek:

Muherrem dikin Mehrem

Muhammed dikin Mehmet an bi kurtî Meho

Şemsiddin dikin Şemdin û wek wî Nesriddin dikin

Nesirdin...

Di nava tipên bêdeng de, pînc tip (çewî) hene, evin:

Ç	K	T	P	R
1	2	3	4	5

Ka em binihêrin: ji bo çî ji wan re tipên (çewî) dibêjin.

Bi van şoran emê wan ji ser hev derxinin.

Nerm

Çem Penc û çemê royê germiyê dixin erdê.

Ker Meroveki ker (kehr) nabihise, ji ber ku guhên wî nesaxin.

Ter Dara ku şikandi ter û nerme.

Pit Pit dayika pir e, diya bav an dayikê ye.

Rê Rê (rêg, rêk) naçe Kurdistan, bê zor û deban.

Hişk

Çem Ey çemo çemo! çemê Mosili... Çemê Ferat...

Ker Ta kengê emê kurtanê kera bin?

Têr Têr tiji genim kir û hilda ser milê xwe.

Pit Seriyê divitê min pit bûye.

Rek Xani bi kevir û rek û heriyê ava dibe.

Em dibinin, ku carekê tipê çewî nerm lèvdibe û carekê hişk an sert lèvdibe. U loma Kurdên Sovyetistanê van her pînc tîpan ducarkî dikin ser tipên Kurdî û hejmara tîpan li ba wan digihine (44) tîpan.

Di Kurdî de, weke ku xweya dike, tipên bêdeng yên ku bêtir lèvdibin û bikar tên evin:

B	D	K	L	M	N	P	R	S	T
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

û ji wan gelek şorên Kurdî bi hemkariya dengdaran pêda bûne û nemaze gava van tîpan di destpêka şoran de tên. Di salên 1972-1974an de, min li bajarê Şamê (Sûriyê) nêzika 5000-6000 şorên Kurdî civandin serhev, piraniya wan bi van tîpan destpêdikirin.

Sê tip Kurdî yên bêden hene, zimanê naziktir dikin.

G	J	V
1	2	3

û loma Kurdên me zimanên Awrûpî ji ereban rastir lèvdikin, ji ber ku tipên wilo nazik û nermik di zimanê wan de nînin.

.....

Pîrs: Kî dikare van şorên ku bi tipên çewî ji serhev derxine?

Kêl:

Kêl:

Çîre:

Çîre:

Pel:

Pel:

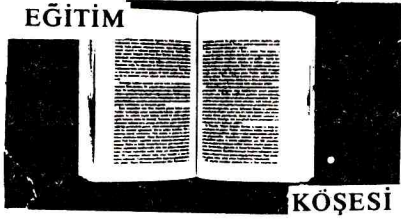
Tu:

Tu:

Kerik:

Kerik:

.....
Dûmahî di hejmara di... û dema xatirê we...

KÖŞESİ

Düşman yıldırım savaş planlamıştı. Onlar sür'atle saldırmak, sür'atle zafer kazanmak istedikçe Partimiz ve Hükümetimiz "Uzun Dönemli Direniş Savaşı" sloganını ortaya attı. Düşman aramıza bozgunculuğu sokmayı planladı, bizim sloganımız ise "bütün halkın birliği" oldu.

Bundan dolayı, daha başlangıçtan beri bizim stratejimiz düşmaninkine üstün geldi.

Uzun dönemli bir direniş savaşı vermek için, orduya yeterli silah ve cephane ikmalî, birliklere ve halka yeterli yiyecek ve giyecek ikmalî yapılması gerekir. Ülke-miz yoksul ve tekniğimiz geridir. Bazı sanayiye sahip olan şehirlerimiz ve kasabalarımız düşman tarafından işgal edilmiştir. Biz malzeme eksikliklerimizi bütün halkın canla başla çalışması yolu ile gidermeye çalıştık. Böylece, Parti ve Hükümet yurtseverlik yarışını teşvik etti. Yarış bütün alanları kaplamış, fakat üç ana noktaya yöneltilmiştir: kılığı uzaklaştırmak, bilgisizliği ortadan kaldırmak ve yabancı istilacıları yok etmek.

İşçilerimiz kendilerini canla başla eğiten ve büyük kahramanlıklar kaydeden birliklerimize silahlar imal etmek için yarıştılar. Yeni zaferler bunun kanıtıdır. Halkımız istekle yarıştı ve doyurucu sonuçlar aldı: ülkemiz ekonomide geridir, biz dört ya da beş yıldır Direniş Savaşı vermekte ve hâlâ pek fazla sıkıntı çekmeden savaşa dayanabilmekteyiz. Bu bir gerçektir. Bu, dünyaca alkışlanan parlak bir başarıdır. Ben, Kongre'ye, birliklerimize ve yurttaşlarımıza samimi teşekkürlerini ve tebriklerini göndermesi gerektiğini teklif ediyorum.

Fakat bizim örgütümüz, denetimimiz, tecrübelerin değış tokuş edilmesi ve toplanması yönümüz hâlâ zayıftır. Bu bizim kusurumuzdur. Artık bundan sonra bunları yenmeğe savaşıcağız ve yapılan bu yarış hareketi daha bir çok iyi sonuçlar verecektir.

Askeri Yön Direniş Savaşının Kilit Noktasıdır

Direniş savaşının başlangıcında ordu-muz gençti. Kahramanlıkla dolu da olsa silahları, tecrübesi, subayları, her şeyi eksikti. Düşman ordusu dünyaca tanınmıştı. Onların deniz, kara ve hava kuvvetleri vardı. Bundan başka İngiliz ve Amerikan emperyalistleri tarafından, özellikle bu sonuncular tarafından destekleniyorlardı.

Bizim kuvvetlerimizle düşmaninki arasındaki fark o kadar büyüktü ki, o zaman bizim Direniş Savaşımızı "bir file karşı savaşı bir çekirge"ye benzetilenler vardı.

Eğer işler mevcut koşullar içinde ve dar kafa ile maddi yönden görölseydi öyleydi. Biz uçaklara ve toplara bambu

sopalarıyla karşı koymak zorundaydık. Fakat Marksizm-Leninizmin kılavuzluğunda giden Partimiz, sadece şimdiki duruma değıl fakat aynı zamanda geleceğe bakıyor ve kitlelerin, ulusun ruhuna ve gücüne güven duyuyordu. Bundan dolayı biz kararsız ve karamsar halka pervasızca şöyle dedik:

"Bugün file karşı çekirge savaşıyor."

"Fakat yarın filin karnı deşilecektir."

Fiili yaşam gösterdi ki bizim ordumuz zorlu bir kaplan haline gelirken, sömürgeci "fil" in karnı deşilmektedir.

Her ne kadar başlangıçta düşman daha güçlü ve biz daha zayıf idiysek de biz Direniş Savaşını inatla sürdürdük, bir çok başarılar kaydettik ve nihai zafere inandık; çünkü davamız haklı, birliklerimiz yürekli, halkımız birleşmiş ve korkusuzdur. Çünkü biz, Fransız halkı ve dünya demokratik kampı tarafından desteklenmekteyiz. Ve yine, çünkü bizim stratejimiz doğrudur.

Parti ve Hükümetimiz Direniş Savaşımızın üç aşaması olduğunu önceden görmüştür:

Birinci aşama, 23 Eylül 1945'ten 1947 sonbahar ve kışındaki Viet Bac kampanyasının bitimine kadar sürer. Bu aşamada bütün yaptıklarımız ana kuvvetlerimizi korumak ve arttırmak yönünde oldu.

İkinci aşama, 1947 Viet Bac Kampanyasının sonundan bugüne kadar sürer. Bu aşamada düşmanla aktif şekilde çatıştık ve karşı saldırı hazırlığı yaptık.

Üçüncü aşama, genel karşı saldırı aşamasıdır.

Partinin ve Hükümetin bu siyaset noktasını kavramadıklarından, birtakım yoldaşlar yanlış görüşlere saplandılar. Bir kısmı genel karşı saldırı sloganının pek erken ortaya atıldığını söyledi. Diğer kısmı genel karşı saldırının tarihini bilmek istiyordu. Yine bir başka kısmı karşı saldırının kesinlikle 1950 içinde olabileceğine vb. inanıyordu.

Bu yanlış anlayışlar bizim çalışmamıza zararlı oldu. Biz, her şeyden önce, Direniş Savaşının uzun süreceğini, fakat zaferin bizim olacağını hatırla tutmalıyız.

Direniş Savaşı uzun sürmelidir, çünkü bizim nüfusumuz azdır, toprağımız küçüktür ve ülkemiz yoksuldu. Bunun için bütün ulusumuz tarafından uzun ve iyi hazırlıklar yapmamız gerekir. Biz Fransız istilacılarının bize nazaran pek güçlü olduklarını, ayrıca, onlara İngilizler ve Amerikalılar tarafından yardım edildiğini her zaman hatırla tutmalıyız.

Onlar "kalın kabuklu bir mandalin"-dirler; bizim "tırnaklarımızı keskinleştir-

mek" için zamana gereksinmemiz vardır.

Biz her aşamanın bir ötekisine bağı olduğunu, ikincisinin birincisini izlediğini ve üçüncüsünün tohumlarını yetiştirdiğini de anlamalıyız.

Bir aşamadan öbürüne giden yolda çok değışmeler olur. Gene her aşamanın kendi içinde değışmeleri vardır.

Genel durumu büyük aşamalara bölersek incelemek olanak dahilindedir, fakat bir aşamayı ötekiden ekmek keser gibi tamamen kesip ayırmak mümkün değıldir. Her aşamanın süresi ülke içindeki ve dünyadaki duruma ve düşman kuvvetleri ile kuvvetlerimiz arasındaki değışmelere bağıdır. Biz uzun dönemli Direniş Savaşının genel karşı saldırı için yapılan hazırlıklarla sıkı sıkıya ilgili olduğunu anlamalıyız. Direniş Savaşı sürdükçe genel karşı saldırı için yapılan hazırlıklar da sürmelidir. Bu, düşman kuvvetleri ile bizim kuvvetlerimiz arasındaki değışmelere ve genel uluslararası durumdaki değışmelere bağıdır.

Her durumda, hazırlık ne kadar dik-katli ve ne kadar mükemmel olursa, genel karşı saldırı da o kadar elverişli ve başarı-mızda o kadar kesin olacaktır.

"Genel karşı saldırıya kuvvetli şekilde hazırlanmak" sloganı 1950 başında ortaya atılmıştır.

O yıl içinde hazırlık yapabildik mi?

Evet, yaptık. Hükümet genel seferberlik emri çıkardı ve yurtseverlik yarış hareketini başlattı. İyi bilindiği gibi, birlikler ve halk hazırlıklar yapmak için uğraştı ve iyi sonuçlar aldı.

1950'de genel karşı saldırıya geçtik mi?

Evet, geçtik ve geçmekteyiz. 1950 başında büyük diplomatik başarılar kaydedilmesi ve o yılın sonunda savaş cephelelerinde kazanılan zaferler bunun kanıtı olmuştur.

Biz genel karşı saldırıyı başlattık mı?

Biz henüz fiilen uygulanmaya genel karşı saldırı düğmesine basmak için hazırlıklarda bulunduk. "Kuvvetli şekilde karşı saldırıya geçmek hazırlığı..." kelimelerinin anlamını tamamen kavramalıyız.

Bir defa hazırlıklar tam oldu mu, genel karşı saldırıyı başlatacağız. Hazırlıklar ne kadar tam olursa genel karşı saldırıyı başlatma saati o kadar çabuk gelecek ve o kadar elverişli olacaktır.

Biz acelecilikten, düşüncesiz cesaretten ve sabırsızlıktan sakınmalıyız.

Birlikler, halk, kadrolar, herkes ve her kesim, tam hazırlık yapmak için çalışmalıdır. Hazırlıklarımız tamamlandığı zaman biz genel karşı saldırıyı başlatacağız ve bu mutlaka başarılı olacaktır.

**HERŞEY KÜRDİSTAN İÇİN. HERŞEY ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ İÇİN!
HER TİŞT JI BO KURDİSTAN! HER TİŞT JI BO ENİYA RİZGARİYA NETEWİ!**